Euroopan komissio

FLASH EUROBAROMETER 585

Nuoriso ja demokratia

Eurobarometri-raportti

kesäkuu 2026

ON-LINE EUROBAROMETER

Flash-eurobarometri Nuoriso ja demokratia

Demoscopyn koulutuksen, nuorisoasioiden, urheilun ja kulttuurin pääosaston pyynnöstä tekemä kyselytutkimus

Euroopan komission viestinnän pääosaston (DG COMM ”Public Opinion and Citizens Engagement” Unit) koordinoima kyselytutkimus

Tämä asiakirja ei edusta Euroopan komission näkemystä. Sen sisältämät tulkinnat ja mielipiteet ovat yksinomaan tekijöiden tulkintoja ja mielipiteitä.

Hankkeen nimi	Flash-eurobarometri 585 ”Nuoriso ja demokratia” – raportti 2026
	FI
Luettelon numero	NC-01-26-226-EN-N
ISBN	978-92-68-44145-9
	doi: 10.2766/5739162

© Euroopan unioni, 2026

https://europa.eu/eurobarometer

Pierre Dieumegardin Europokune - Europe Together - ja Europe Democracy Esperanto -järjestölle laatima asiakirja.

Tämän "väliaikaisen" asiakirjan tarkoituksena on antaa useammille Euroopan unionin kansalaisille mahdollisuus tutustua Euroopan unionin tuottamiin (ja verovaroin rahoitettuihin) asiakirjoihin.

Jos käännöksiä ei ole, kansalaiset suljetaan pois keskustelusta.

Tämä asiakirja ”Eurobarometri” oli saatavilla vain englanniksi pdf-tiedostona. Ensimmäisestä tiedostosta loimme Libre Office -ohjelmiston valmistaman odt-tiedoston konekäännöksille muille kielille. Tulokset ovat nyt saatavilla kaikilla virallisilla kielillä.

On toivottavaa, että EU:n hallinto ottaa hoitaakseen tärkeiden asiakirjojen kääntämisen. ”Tärkeitä asiakirjoja” ovat lakien ja asetusten lisäksi myös tärkeät tiedot, joita tarvitaan tietoon perustuvien päätösten tekemiseen yhdessä.

Jotta voisimme keskustella yhteisestä tulevaisuudestamme yhdessä ja mahdollistaa luotettavat käännökset, kansainvälinen kieli Esperanto olisi erittäin hyödyllinen sen yksinkertaisuuden, säännöllisyyden ja tarkkuuden vuoksi.

Ota yhteyttä:

Kontaktu nin-Ek ! Eŭropo kune!

https://e-d-e.org/-Kontakti-EDE

Sisällysluettelo

Johdanto....4
1. Keskeiset havainnot....6
2. Nuorten eurooppalaisten käsitykset maailmasta ja tulevaisuudesta....8
2.1 Jäsenvaltioiden ja EU:n poliittisten päättäjien pitkän aikavälin ajattelu ja sukupolvien välinen oikeudenmukaisuus....8
2.2 Yhteiskunnallisista haasteista oppiminen....14
2.3 EU:ta koskevat tunteet ja odotukset jokapäiväisessä elämässä....20
3. Nuorten osallistuminen kansalaistoimintaan....25
3.1 Nuorisopolitiikkaa koskevat odotukset....25
3.2 Osallistuminen yhteiskunnallisiin muutostoimiin....33
3.3 EU:n kanssa tehtävän yhteistyön muotojen tuntemus....39
3.4 Lähteet, joista saa tietoa EU:sta....42
4. Osallistuminen toisen EU-maan organisaatioihin ja toimintaan....44
4.1 Osallistuminen organisaatioihin....44
4.2 Toiminta toisessa EU-maassa....48
4.3 Tietoisuus EU:n rahoittamista mahdollisuuksista oleskella toisessa EU-maassa....55
5. Digitaalinen koulutus....58
5.1 Luottamus kykyyn käyttää tekoälytyökaluja....58
5.2. Tekoälyn käytön oppiminen....60
6. Tekniset eritelmät....64
7. Qu estionnaire....66
Huomautukset....76

Johdanto

EU:n nuorisostrategian 2019–2027 viimeisen täytäntöönpanovaiheen ja vuoden 2027 jälkeisen EU:n nuorisostrategian valmistelun yhteydessä Euroopan komissio käynnisti vuonna 2026 nuorisoa ja demokratiaa koskevan Flash-eurobarometrin, joka on suunnattu 15–30-vuotiaille nuorille. Nuorisoa ja demokratiaa koskeva aiempi Flash-eurobarometri (FL545), joka toteutettiin huhtikuussa 2024 juuri ennen vuoden 2024 EU-vaaleja, osoitti, että nuoret eurooppalaiset ovat edelleen sitoutuneita demokraattiseen toimintaan.[1] Tutkimuksessa tuotiin kuitenkin esiin myös jäsenvaltioiden ja sosiodemografisten ryhmien välisiä eroja tietoisuuden ja osallistumisen osalta. Sen jälkeen digitalisaatio, tekoälyn kasvava rooli ja disinformaatioon liittyvät huolenaiheet ovat edelleen muovanneet ympäristöä, jossa nuoret informoivat itseään, osallistuvat yhteiskuntaan ja ovat vuorovaikutuksessa demokraattisten instituutioiden kanssa.

Vuoden 2026 Flash-eurobarometri tarjoaa vankkaa, vertailukelpoista ja ajantasaista näyttöä nuorten näkemyksistä sukupolvien välisestä oikeudenmukaisuudesta, kansalaisvaikuttamisesta ja EU:n tuesta nuorten osallistumiselle. Tutkimuksessa mitataan kansalaistoimintaan sekä poliittiseen ja yhteiskunnalliseen toimintaan osallistumisen nykyisiä tasoja ja kanavia, mukaan lukien osallistuminen organisaatioihin, yhteiskunnalliseen toimintaan ja toimintaan toisessa EU-maassa. Siinä arvioidaan myös nuorten tietoisuutta EU:n tason osallistumismekanismeista, institutionaalisen osallistumisen välineistä, tiedotuskanavista ja EU:n rahoittamista nuoriso-ohjelmista sekä niiden käyttöä. Lisäksi tutkimuksessa selvitetään, miten nuoret arvioivat erilaisia osallistumiskanavia, kuten äänestämistä, osallistumista sosiaaliseen mediaan, julkisia kuulemisia ja nuorisojärjestöjä, ja tarkastellaan samalla kansalaiskasvatuksen, digitaalisen lukutaidon ja koulutuksen roolia demokraattisen luottamuksen ja sitoutumisen vahvistamisessa.

Yhdistämällä aiempien Eurobarometri-tutkimusten trendikysymykset uusiin kysymyksiin saadaan myös tietoa nuorten näkemyksistä yhtäläisistä mahdollisuuksista ja sukupolvien välisestä oikeudenmukaisuudesta sekä heidän odotuksistaan Euroopan unionia kohtaan demokratian, ihmisoikeuksien, osallisuuden, ilmaston, työllisyyden ja yhteiskunnallisen yhteenkuuluvuuden kaltaisilla aloilla. Tulokset tukevat seuraavan EU:n nuorisostrategian valmistelua auttamalla Euroopan komissiota määrittämään, missä määrin nuoret kokevat tulleensa kuulluiksi, heillä on vaikutusmahdollisuuksia ja riittävät valmiudet osallistua demokraattiseen toimintaan ja mitkä alat olisi asetettava etusijalle tulevissa nuorisopoliittisissa toimissa.

Demoscopy haastatteli Euroopan komission koulutuksen, nuorisoasioiden, urheilun ja kulttuurin pääosaston (EAC) puolesta 15–30-vuotiaita nuoria kaikissa EU:n 27 jäsenvaltiossa.

Kesäkuun 19. päivän ja heinäkuun 1. päivän 2026 välisenä aikana tehtiin 26 806 haastattelua käyttäen CAWI-tiedonkeruutapaa (Computer Assisted Web Interviewing). Kussakin suuremmassa maassa tehtiin noin 1 000 haastattelua ja kussakin pienemmässä maassa (LU, CY, MT) 500 haastattelua.

1 Euroopan komissio, Flash Eurobarometer 545 – Youth and Democracy, huhtikuu 2024.

Huomautukset

- Kyselytiedot painotetaan
- Tutkimustuloksiin sovelletaan otantapoikkeamia, mikä tarkoittaa, että kaikki ilmeiset erot maiden tai ryhmien välillä eivät välttämättä ole tilastollisesti merkitseviä.
- Kun vastaajat voivat valita useamman kuin yhden vastauksen, vastausprosenttien summa voi olla yli 100 prosenttia.
- Tässä kertomuksessa maita kutsutaan niiden virallisilla lyhenteillä seuraavasti:

BE	Belgia	FR	Ranska	NL	Alankomaat
BG	Bulgaria	HR	Kroatia	AT	Itävalta
CZ	Tšekki	IT	Italia	PL	Puola
DK	Tanska	CY	Kyproksen tasavalta	PT	Portugali
DE	Saksa	LV	Latvia	RO	Romania
EE	Viro	LT	Liettua	SI	Slovenia
IE	Irlanti	LU	Luxemburg	SK	Slovakia
EL	Kreikka	HU	Unkari	FI	Suomi
ES	Espanja	MT	Malta	SE	Ruotsi

* Kypros on yksi EU:n 27 jäsenvaltiosta. Käytännön syistä haastatteluja tehtiin Kyproksen tasavallan hallituksen valvomassa osassa maata.

1. Keskeiset havainnot

Nuoret pyytävät ensin, että nuorisopolitiikassa käsiteltäisiin heidän kohtaamiaan todellisia ongelmia.

- 40 prosenttia eurooppalaisista nuorista katsoo, että nuorten kohtaamiin todellisiin ongelmiin liittyvät tavoitteet ovat tärkeimpiä nuorisopolitiikan tulosten saavuttamisen kannalta, ennen kuin varmistetaan, että nuoret ja nuorisojärjestöt voivat vaikuttaa päätöksiin, (32 prosenttia) annetaan taloudellista tukea nuoriso-ohjelmille ja -aloitteille (32 prosenttia) ja varmistetaan, että nuoret tietävät politiikoista ja mahdollisuuksista (29 prosenttia).

Nuoret eurooppalaiset oppivat edelleen yhteiskunnallisista haasteista pääasiassa tiedotusvälineiden kautta eivätkä koulussa.

- 84 prosenttia eurooppalaisista nuorista on oppinut kuluneen vuoden aikana jotain uutta ainakin yhdestä viidestä testatusta aiheesta: ihmisoikeudet ja sosiaalinen oikeudenmukaisuus (41 %), tasa-arvo, monimuotoisuus ja syrjinnän torjunta (39 %), medialukutaito ja digitaalinen lukutaito (33 %), ympäristön kestävyys (32 %) ja demokraattiset prosessit, poliittinen osallistuminen ja instituutiot (31 %). Perinteinen ja digitaalinen media ovat johtava kanava (48 %), joka on selvästi koulua edellä (36 %). Eniten nuoria, jotka ovat oppineet vähintään yhdestä aiheesta kuluneen vuoden aikana, on Maltalla (98 %), Luxemburgissa (97 %) ja Virossa (93 %).

Kolme neljäsosaa eurooppalaisista nuorista kokee, että EU vaikuttaa heidän jokapäiväiseen elämäänsä ja että heidän odotuksensa vaihtelevat vain vähän eri aiheiden välillä.

- 75 prosenttia katsoo, että EU:n toimet vaikuttavat heidän jokapäiväiseen elämäänsä, ja Maltassa vastaava luku on 94 prosenttia. Kysyttäessä, mitä he odottavat EU:lta sukupolveltaan, nuoret mainitsivat useimmiten rauhan säilyttämisen (33 %), köyhyyden sekä taloudellisen ja sosiaalisen eriarvoisuuden torjumisen (32 %) ja nuorten työllistymismahdollisuuksien lisäämisen (31 %).

Nuoret eurooppalaiset suhtautuvat epäilevästi pitkän aikavälin poliittiseen ajatteluun ja sukupolvien väliseen oikeudenmukaisuuteen

- Vain 38 prosenttia ajattelee, että EU:n poliittiset päättäjät ottavat huomioon päätöstensä pitkän aikavälin seuraukset, ja vain kolmannes uskoo, että nykypäivän nuorilla on samat onnistumismahdollisuudet kuin 30 vuotta sitten tai että heillä on samat mahdollisuudet 30 vuoden kuluttua. Malta, Viro, Luxemburg ja Latvia ovat johdonmukaisesti maita, joissa vastaukset olivat myönteisimmät.

Äänestämistä ja sosiaalista mediaa pidetään kahtena tehokkaimpana tapana saada nuorten ääni kuuluviin.

- 33 prosenttia eurooppalaisista nuorista pitää äänestystä yhtenä tehokkaimmista tavoista tulla kuulluksi juuri ennen sosiaaliseen mediaan osallistumista (32 prosenttia). Ehdotettuja poliittisia aloitteita koskevaan julkiseen kuulemiseen osallistuu kolmantena 29 prosenttia.

Suurin osa eurooppalaisista nuorista on ryhtynyt toimiin yhteiskunnan muuttamiseksi pääasiassa ihmisoikeuksien alalla.

- 55 prosenttia on osallistunut vähintään yhteen aloitteeseen yhteiskunnallisen muutoksen aikaansaamiseksi kuluneen vuoden aikana, mikä on seitsemän prosenttiyksikköä enemmän kuin vuonna 2024 (48 %). Vastaajien osuus vaihtelee Kyproksen 26 prosentista Luxemburgin 72 prosenttiin. Ihmisoikeudet ovat tärkein toiminta-ala (36 %), ja ne ovat ensimmäisellä sijalla 23:ssa 27 jäsenvaltiosta. Tätä alaa seuraavat yhtäläiset oikeudet sukupuolesta, rodusta ja seksuaalisuudesta riippumatta (33 %) sekä terveys ja hyvinvointi (30 %).

Kun nuorilta eri puolilla EU:ta kysytään, miten hyvin he tuntevat tapoja tehdä yhteistyötä EU:n kanssa, 36 prosenttia ilmoittaa olevansa tietoisia Euroopan parlamentin vaaleista. Suurin osa nuorista käyttää sosiaalista mediaa pysyäkseen ajan tasalla EU:sta.

- 36 prosenttia eurooppalaisista nuorista sanoo tuntevansa Euroopan parlamentin vaalit, jotka ovat edelleen tunnetuin tapa tehdä yhteistyötä EU:n kanssa kyselyssä ehdotettujen vaihtoehtojen joukossa ennen EU:n sosiaalisen median kanavia (27 prosenttia). Nuorista vastaajista sosiaalinen media on yleisimmin käytetty EU:ta koskeva tietolähde kaikissa jäsenvaltioissa (52 %), selvästi ennen televisiota (38 %) tai koulua (23 %).

Valtaosa eurooppalaisista nuorista on osallistunut vähintään yhden organisaation toimintaan kuluneen vuoden aikana, ja ajanpuute on suurin este muille.

- 75 prosenttia eurooppalaisista nuorista on osallistunut vähintään yhden järjestön toimintaan viimeksi kuluneiden 12 kuukauden aikana, kun vastaava osuus vuonna 2024 oli 64 prosenttia, useimmiten urheiluseura (26 prosenttia) tai nuorisoseura tai nuorisojärjestö (20 prosenttia). Niistä 23 prosentista, jotka eivät osallistuneet mihinkään, ajanpuute on hallitseva este (41 prosenttia). Seuraavaksi useimmin mainitut syyt ovat kiinnostuksen puute (20 prosenttia) ja se, ettei sitä ole koskaan pyydetty tai kutsuttu (16 prosenttia).

Paljon useammat nuoret eurooppalaiset kuin vuonna 2024 ovat osallistuneet toimintaan toisessa EU-maassa, mutta taloudelliset rajoitteet jarruttavat edelleen monia, vaikka EU:n ohjelmat ovat hyvin tunnettuja.

- 60 prosenttia eurooppalaisista nuorista on osallistunut vähintään yhteen toimintaan toisessa EU-maassa, kun vastaava osuus vuonna 2024 oli 43 prosenttia. Luku vaihtelee Ruotsin 47 prosentista Maltan 88 prosenttiin. Yleisimmin mainittu toiminta on opiskelu, harjoittelu tai oppisopimuskoulutus toisessa EU-maassa (23 %) ennen osallistumista kulttuuri- tai urheilutoimintaan toisessa EU-maassa (21 %), vapaaehtoistoimintaan tai vastaavaan toimintaan (18 %), työskentelyyn toisessa EU-maassa (16 %) ja poliittiseen toimintaan toisessa EU-maassa (14 %). Niille, jotka eivät ole osallistuneet toimintaan toisessa EU-maassa, rahoituksen puute on suurin este (41 %). Opiskelijoiden Erasmus+ -ohjelma on edelleen EU:n tunnetuin mahdollisuus (41 %), mutta suuri tietoisuus ei aina johda todelliseen liikkuvuuteen: Sekä Kreikassa että Kyproksessa on joitakin korkeimpia osallistumattomuusasteita ja joitakin korkeimpia tietoisuusasteita.

Nuoret eurooppalaiset luottavat enemmän kykyynsä käyttää tekoälyä turvallisesti kuin siihen, että he saavuttavat etsimänsä tulokset. He oppivat käyttämään tekoälyä monin eri tavoin kouluissa ja niiden ulkopuolella.

- 72 prosenttia luottaa kykyynsä käyttää tekoälytyökaluja turvallisesti, mutta vain 56 prosenttia luottaa kykyynsä käyttää tekoälytyökaluja haluamiensa tulosten saavuttamiseksi. Media (39 %) ja itseohjautuva lukeminen, tutkimus tai käytäntö (33 %) ovat johtavia tapoja, joilla nuoret oppivat tekoälystä ennen koulua (31 %). Niiden nuorten osuus, jotka oppivat käyttämään tekoälyä kouluissa, kasvaa kuitenkin 15–18-vuotiaiden ikäryhmässä (40 %). Maltan, Luxemburgin ja Viron osuudet ovat keskimääräistä suuremmat kaikilla oppimiskanavilla.

2. Nuorten eurooppalaisten käsitykset maailmasta ja tulevaisuudesta

2.1 Jäsenvaltioiden ja EU:n poliittisten päättäjien pitkän aikavälin ajattelu ja sukupolvien välinen oikeudenmukaisuus

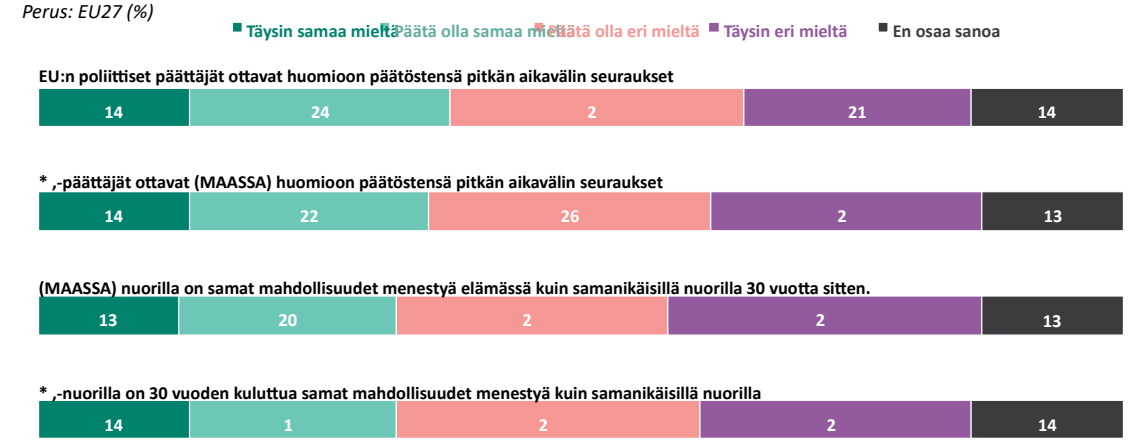
Vain vähemmistö eurooppalaisista nuorista (kolmannesta 38 prosenttiin) on samaa mieltä siitä, että EU:n tai jäsenvaltioiden poliittiset päättäjät ottavat huomioon päätöstensä pitkän aikavälin seuraukset tai että nuorilla on samat mahdollisuudet menestyä elämässä kuin samanikäisillä 30 vuotta sitten tai 30 vuoden kuluttua.

Vain 38 prosenttia eurooppalaisista nuorista katsoo, että EU:n poliittiset päättäjät ottavat huomioon heidän päätöstensä pitkän aikavälin seuraukset, ja 14 prosenttia ”täysin samaa mieltä” siitä, että he ottavat ne huomioon. Sitä vastoin 48 prosenttia vastaajista on sitä mieltä, että pitkän aikavälin seurauksia ei oteta huomioon, ja yksi viidestä (21 prosenttia) on sitä mieltä, että he ovat täysin eri mieltä. Lisäksi 14 prosenttia ei ilmaissut mielipidettään asiasta, ja erityisen suuri osa vastaamatta jättämisestä liittyi tämäntyyppisiin lausuntokysymyksiin. se on myös suurin ”en osaa sanoa” -vastausten osuus tutkimuksessa. Kansallisten poliittisten päättäjien arvio on hieman alhaisempi: vain 36 prosenttia 15–30-vuotiaista katsoo, että heidän oman maansa poliittiset päättäjät ottavat huomioon pitkän aikavälin seuraukset, mukaan lukien 14 prosenttia, jotka ovat täysin samaa mieltä. Lisäksi 51 prosenttia on sitä mieltä, että kansalliset poliittiset päättäjät eivät tee niin, mukaan lukien neljäsosa (25 %), jotka ovat täysin eri mieltä. Toiset 13 prosenttia eivät ilmaise mielipidettään.

Nuoret ovat myös todennäköisemmin eri mieltä kuin samaa mieltä siitä, että heillä on samat mahdollisuudet menestyä elämässä kuin samanikäisillä nuorilla 30 vuotta sitten. Kolmannes heistä (33 prosenttia) kokee, että heidän kotimaassaan nuorilla on nykyään samat mahdollisuudet menestyä elämässä kuin samanikäisillä 30 vuotta sitten. Vain joka kymmenes (13 %) on täysin samaa mieltä tästä väittämästä. Sitä vastoin 54 prosenttia on sitä mieltä, että näin ei ole, mukaan lukien 29 prosenttia niistä, jotka ovat ”täysin eri mieltä”. Lisäksi 13 prosenttia ei ilmaissut mielipidettään. Tämä epävarmuus näyttää ulottuvan myös nuorten eurooppalaisten odotuksiin tulevia sukupolvia kohtaan: joka kolmas (33 %) uskoo, että heidän maansa nuorilla on 30 vuoden kuluttua samat menestymismahdollisuudet kuin samanikäisillä nuorilla nykyään. 53 prosenttia on eri mieltä tästä väittämästä, mukaan lukien 25 prosenttia niistä, jotka ovat ”täysin eri mieltä”. Vaikka erimielisyyksien kokonaistasot ovat samaa suuruusluokkaa, nämä kaksi väitettä eroavat toisistaan erimielisyyksien intensiteetin osalta: 29 prosenttia "täysin eri mieltä" edellistä sukupolvea koskevasta lausunnosta verrattuna 25 prosenttiin seuraavaa sukupolvea koskevasta lausunnosta.

Q18 Missä määrin olet henkilökohtaisesti samaa tai eri mieltä seuraavista väittämistä ?

Perus: EU27 (%)

Maltan, Viron, Latvian, Luxemburgin ja Tanskan nuorilla on taipumus ilmaista myönteisempiä näkemyksiä neljästä sukupolvien välistä oikeudenmukaisuutta koskevasta lausunnosta kuin muiden EU:n jäsenvaltioiden nuorilla.

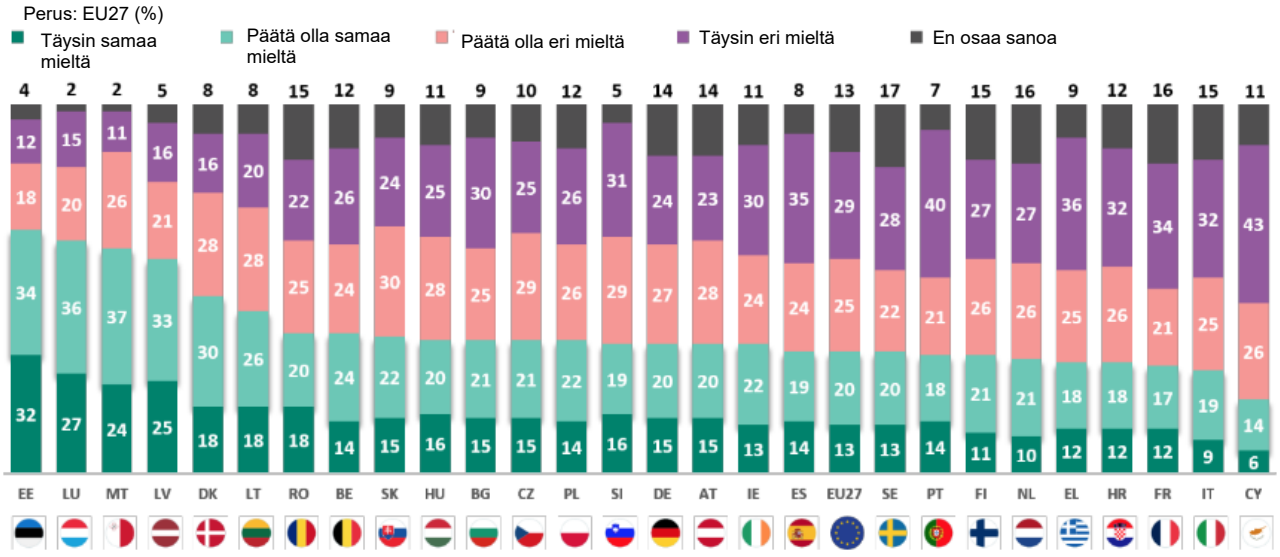
Viro, Luxemburg, Malta, Latvia ja Tanska ovat ainoat 27 jäsenvaltiosta, joissa yhteisymmärrys on suurempi kuin erimielisyys kaikista neljästä lausumasta. Maltassa ehdotettuja väittämiä kannattavien vastaajien osuus on 61–87 prosenttia. Vastaavat vaihteluvälit ovat Virossa 66–75 prosenttia, Luxemburgissa 61–79 prosenttia, Latviassa 58–66 prosenttia ja Tanskassa 48–61 prosenttia.

Slovenia, Unkari ja Romania ovat ainoat kolme jäsenvaltiota, joissa yhteisymmärrys on suurempi kuin erimielisyys molemmista päättäjiä koskevista lausunnoista, mutta erimielisyys on suurempi kuin yhteisymmärrys kahdesta lausunnosta, jotka koskevat nuorten onnistumismahdollisuuksia. Sloveniassa 58 prosenttia vastaajista oli samaa mieltä siitä, että EU:n poliittiset päättäjät ottavat huomioon päätöstensä pitkän aikavälin seuraukset. Vastaajista 35 prosenttia oli samaa mieltä siitä, että nuorilla on nykyään samat onnistumismahdollisuudet kuin nuorilla 30 vuotta sitten. Sama muutos on havaittavissa Unkarissa (48 prosenttia ja 36 prosenttia) ja Romaniassa (51 prosenttia ja 38 prosenttia), joskin se ei ole yhtä selvä. Jäljellä olevista jäsenvaltioista 17:ssä erimielisyys on suurempi kuin yhteisymmärrys kaikista neljästä lausumasta.

Kun tarkastellaan erityisesti sitä, onko nuorilla nykyään samat menestymismahdollisuudet kuin nuorilla 30 vuotta sitten, vain neljässä maassa suurin osa vastaajista on samaa mieltä väittämästä: Viro (66 %), Luxemburg (63 %), Malta (61 %) ja Latvia (58 %). Tanskassa vastaajat ovat tässä suhteessa edelleen suhteellisen myönteisiä, joskin alle enemmistörajan (48 %). Kyproksessa kuitenkin vain 20 prosenttia 15–30-vuotiaista katsoo, että heillä on samat mahdollisuudet kuin nuorilla 30 vuotta sitten. Vastaajista 69 prosenttia on eri mieltä. Näistä 43 prosenttia on täysin eri mieltä. Vähiten myönteisiä vastauksia saatiin vastaajilta Italiassa (28 prosenttia ”täysin samaa mieltä”), Ranskassa (29 prosenttia), Kreikassa ja Kroatiassa (30 prosenttia kummassakin).

Kysymys 18 Missä määrin olet henkilökohtaisesti samaa tai eri mieltä seuraavista väittämistä?

(MAASSA) nuorilla on samat mahdollisuudet menestyä elämässä kuin samanikäisillä nuorilla 30 vuotta sitten.

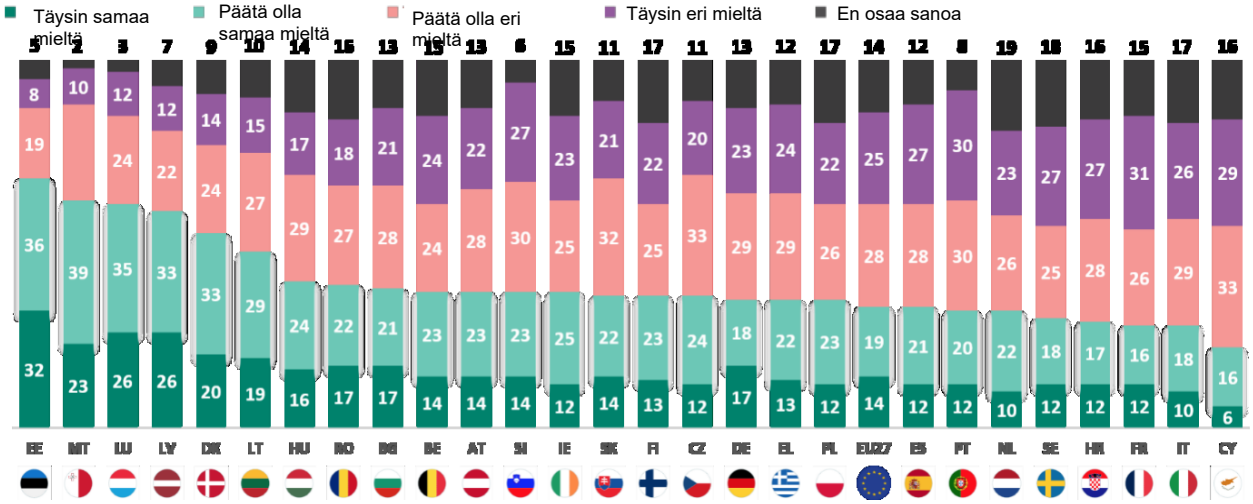

Mitä tulee odotuksiin siitä, onko nuorilla samat onnistumismahdollisuudet 30 vuoden kuluttua kuin nykyään, samoissa neljässä maassa vallitsee suurin yhteisymmärrys: Viro (68 %), Malta (62 %), Luxemburg (61 %) ja Latvia (59 %). Seuraavina tulevat Tanska (53 %). Sopimukseen päästiin vähiten Kyproksella (22 %).

Kysymys 18 Missä määrin olet henkilökohtaisesti samaa tai eri mieltä seuraavista väittämistä?

"Nuorilla on 30 vuoden kuluttua (MAASSA) samat mahdollisuudet menestyä kuin samanikäisillä nuorilla tänään – täysin samaa mieltä"

Perus: EU27 (%)

Vähiten myönteisiä vastauksia saatiin nuorilta Italiasta ja Ranskasta (molemmista 28 prosenttia on samaa mieltä), seuraavaksi eniten Kroatiasta (29 prosenttia) ja Ruotsista (30 prosenttia). Tulevien sukupolvien mahdollisuuksia koskevan kysymyksen osalta niiden vastaajien osuus, jotka ovat täysin eri mieltä, on suurin Ranskassa (31 prosenttia), ennen Portugalia (30 prosenttia) ja Kyprosta (29 prosenttia).

Kaikissa sosiodemografisissa luokissa nuorten enemmistö ei hyväksy neljää ehdotettua lausumaa sukupolvien välisestä oikeudenmukaisuudesta. Nuoret, jotka ovat osallistuneet organisaation toimintaan viimeksi kuluneiden 12 kuukauden aikana, ovat kuitenkin optimistisimpia.

Kaikista neljästä ehdotetusta lausunnosta ilmenee, että samat sosiodemografiset profiilit ovat optimistisimpia: miehet, itsenäiset ammatinharjoittajat, lapsiperheissä asuvat nuoret ja kaupunkilaiset. Merkittävimmät erot ilmenevät niiden välillä, jotka ovat osallistuneet organisaation toimintaan viimeisten 12 kuukauden aikana, ja niiden välillä, jotka eivät ole osallistuneet. Organisaatioon osallistuvien osuus kaikista neljästä erästä on 14–16 prosenttiyksikköä suurempi kuin niiden, jotka eivät osallistu. Erityisesti 40 prosenttia organisaatioon osallistuvista on sitä mieltä, että kansalliset poliittiset päättäjät ottavat huomioon pitkän aikavälin seuraukset, kun taas 24 prosenttia niistä, jotka eivät ota niitä huomioon. Lisäksi kaikissa neljässä kohdassa organisaation toimintaan osallistuneet nuoret ovat johdonmukaisesti kaksi kertaa todennäköisemmin ”täysin samaa mieltä” kuin ne, joilla ei ole (esimerkiksi 16 prosenttia vs. 8 prosenttia pitkän aikavälin seurauksista, 15 prosenttia vs. 8 prosenttia samoista mahdollisuuksista kuin 30 vuotta sitten ja 16 prosenttia vs. 7 prosenttia samoista mahdollisuuksista 30 vuoden kuluttua).

Kun tarkastellaan erityisesti tunnetta siitä, että heillä on samat mahdollisuudet menestyä elämässä kuin nuorilla 30 vuotta sitten, 36 prosenttia miehistä on samaa mieltä verrattuna 30 prosenttiin naisista. Sukupuolten välinen ero näkyy myös erimielisyyksien voimakkuudessa (32 prosenttia naisista on täysin eri mieltä ja 26 prosenttia miehistä).

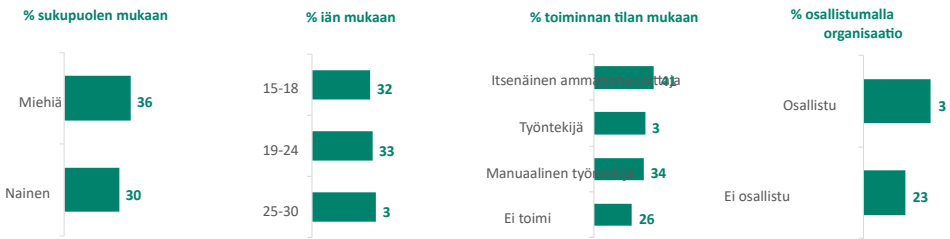
Vaikka 32 prosenttia 15–18-vuotiaista ja 33 prosenttia 19–24-vuotiaista on optimistisia, yhteisymmärrys on hieman suurempi, kun nuoret lähestyvät 30-vuotiaitaan, ja 35 prosenttia 25–30-vuotiaista ajattelee, että heillä on yhtä paljon onnistumismahdollisuuksia kuin nuorilla 30 vuotta sitten. Erimielisyyksiä esiintyy lähes kaikissa ikäryhmissä (53–54 %), ja suurin muutos on ”ei mielipidettä” -osuuden pieneneminen.

Sopimus vaihtelee myös asuinpaikan mukaan: kaupunkilaiset ovat optimistisimpia (36 prosenttia ”täysin samaa mieltä”) kuin maaseudun asukkaat (33 prosenttia) ja kaupungeissa tai esikaupungeissa asuvat (31 prosenttia). koulutustasolla on vain vähän vaikutusta näihin näkemyksiin (32–34 prosenttia kaikilla tasoilla ilman selkeää lineaarista mallia), vaikka ”en osaa sanoa” -osuus on suurempi heikommin koulutettujen vastaajien keskuudessa. Vastaavasti itsenäiset ammatinharjoittajat (41 prosenttia) ja työntekijät (35 prosenttia) ovat optimistisempia kuin ne, jotka eivät ole työelämässä (26 prosenttia). Manuaaliset työntekijät vastaavat keskiarvoa (34 %), mutta he ovat epävarmempia, ja heidän osuutensa on suurin (18 %). Lisäksi ne, jotka asuvat kotitaloudessa, jossa ei ole alle 15-vuotiaita lapsia, ovat huomattavasti vähemmän optimistisia kuin ne, joilla on lapsia (29 prosenttia ”täysin samaa mieltä”, kun taas lapsiperheiden keskuudessa vastaava luku on 37–38 prosenttia).

Kun ajatellaan, että 30 vuoden kuluttua nuorilla on samat onnistumismahdollisuudet kuin nykyisillä nuorilla, näyttää siltä, että sukupuolten välinen ero on sama: miehet ovat optimistisia (37 prosenttia) ja naiset 30 prosenttia. Vastaavasti 27 prosenttia naisista on täysin eri mieltä, kun miesten vastaava osuus on 22 prosenttia. Ikäryhmien välillä on myös tiettyä lineaarisuutta: mitä lähempänä kolmekymppisiä vastaajat ovat, sitä optimistisempia he ovat seuraavasta sukupolvesta: 31 prosenttia 15–18-vuotiaista uskoo, että 30 vuoden kuluttua nuorilla on samat mahdollisuudet kuin nykyisillä nuorilla: 32 prosenttia 19–24-vuotiaista ja 36 prosenttia 25–30-vuotiaista. On myös syytä huomata, että päättäjiä koskevissa kahdessa kohdassa ei ole eroja eri ikäryhmien välillä. Koulutustason vaikutus on vähäinen, ja kaupunkilaiset ovat edelleen optimistisempia (35 prosenttia) kuin kaupungeissa tai esikaupungeissa asuvat (32 prosenttia), ja maaseudun asukkaat vastaavat keskiarvoa (34 prosenttia). Toimialakohtainen hierarkia on sama: itsenäisten ammatinharjoittajien johtoasema (39 prosenttia), työntekijöiden etuoikeusasema (35 prosenttia) ja ruumiillisen työn tekijöiden asema (32 prosenttia), kun taas työelämän ulkopuolella olevien osuus on viimeisin (27 prosenttia). Alle 15-vuotiaiden lasten vanhempien kohdalla malli eroaa kuitenkin siitä, että heillä on samat mahdollisuudet kuin aiemmilla sukupolvilla: yhden tai kahden alle 15-vuotiaan lapsen vanhemmat ovat edelleen optimistisimpia (37 %), mutta kolmen tai useamman lapsen vanhemmat putoavat takaisin 33 prosenttiin, joka on lähellä lapsia vailla olevia (31 %).

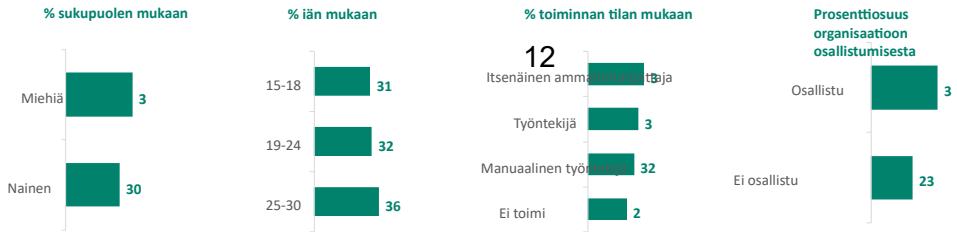
Kysymys 18 Missä määrin olet henkilökohtaisesti samaa tai eri mieltä seuraavista väittämistä?

*** ,-nuorilla on samat mahdollisuudet menestyä elämässä kuin samanikäisillä 30 vuotta sitten - Total agree**

Kysymys 18 Missä määrin olet henkilökohtaisesti samaa tai eri mieltä seuraavista väittämistä?

*** ,-nuorilla on 30 vuoden kuluttua samat mahdollisuudet menestyä kuin samanikäisillä nuorilla tänään.**

2.2 Yhteiskunnallisista haasteista oppiminen

Nuoret eurooppalaiset oppivat edelleen yhteiskunnallisista haasteista. Vain joka kuudes ei oppinut mitään uutta viimeisten 12 kuukauden aikana kyselyssä mainituista aiheista.

Ylivoimainen enemmistö nuorista on oppinut jotain uutta ainakin yhdestä luetelluista aiheista, ja vain 12 prosenttia ei ole oppinut mitään viimeisen vuoden aikana ja 4 prosenttia vastaa "en tiedä". Yksikään aihe ei ole selvästi erottuva: ihmisoikeudet ja sosiaalinen oikeudenmukaisuus ovat useimmin mainittu aihe (41 prosenttia) juuri ennen tasa-arvoa, monimuotoisuutta ja syrjinnän torjuntaa (39 prosenttia). Niitä seuraavat medialukutaito ja digitaalinen lukutaito ja disinformaation tunnistaminen (33 %), ympäristö (32 %) sekä demokraattiset prosessit ja osallistuminen poliittisiin instituutioihin (31 %).

Q2 Oletko oppinut viimeisten 12 kuukauden aikana jotain uutta seuraavista aiheista?

Perus: EU27 (%)

Kansalliset erot vaihtelevat enemmän aiheittain kuin maan yleisen tason mukaan

Mitä tulee uuden tiedon oppimiseen yhteiskunnallisista haasteista, Maltalla, Luxemburgissa ja Virossa vastaajat ylittävät EU27:n keskiarvon kaikissa luetelluissa aiheissa. Aihekohtaiset osuudet ovat suurimmat Maltassa, jossa 54 prosenttia ilmoitti oppineensa jotain uutta ihmisoikeuksista ja 48 prosenttia ympäristön kestävyydestä, ja Luxemburgissa, jossa 53 prosenttia oli oppinut tasa-arvosta/monimuotoisuudesta ja 52 prosenttia medialukutaidosta. Viro on jäljessä medialukutaidossa (51 %).

Suurin osa vastaajista, jotka uskovat, että he eivät ole oppineet mitään uutta mistään viidestä aiheesta, on Kyproksessa (27 prosenttia, kymmenen prosenttiyksikköä enemmän kuin toiseksi korkein maa, Bulgaria, 17 prosenttia). Myös niiden EU27:n kansalaisten osuus, jotka ovat oppineet lisää ympäristön kestävyydestä, on pienin Kyproksessa (19 %). Niiden osuus, jotka ovat oppineet enemmän demokraattisista prosesseista, on kuitenkin EU:n keskiarvon (32 %) mukainen. On myös syytä huomata, että pienin osuus ihmisistä, jotka ovat oppineet jotain uutta demokraattisista prosesseista, on Irlannissa (22 %), jossa vastaajat ovat kuitenkin keskimäärin tai enemmän kaikista muista aiheista.

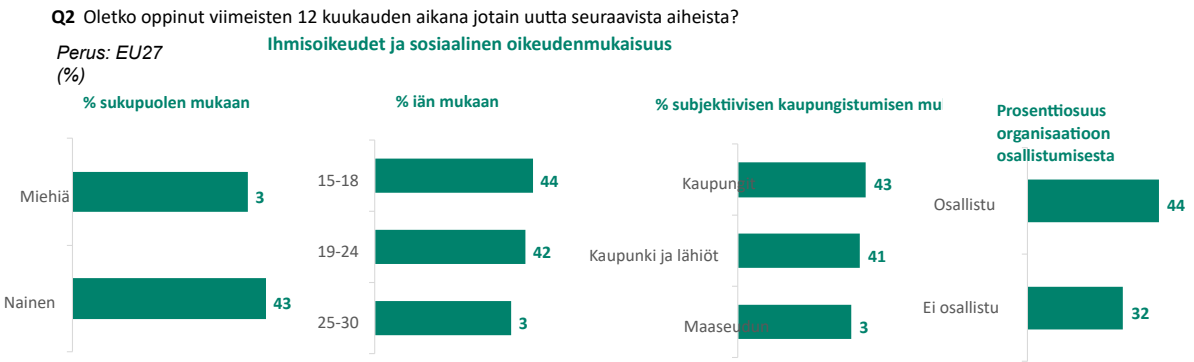
Yhteiskunnallisista haasteista oppiminen on yleisempää organisaation toimintaan osallistuneiden nuorten keskuudessa. Se vaihtelee sukupuolen mukaan aiheen mukaan ja vähenee iän myötä

Organisaation toimintaan osallistuminen näyttää johtavan siihen, että ihmisoikeuksista ja sosiaalisesta oikeudenmukaisuudesta opitaan enemmän. Niistä, jotka ovat osallistuneet, 44 prosenttia on oppinut jotain tästä aiheesta kuluneen vuoden aikana, kun taas niistä, jotka eivät ole oppineet, 32 prosenttia on oppinut jotain tästä aiheesta.

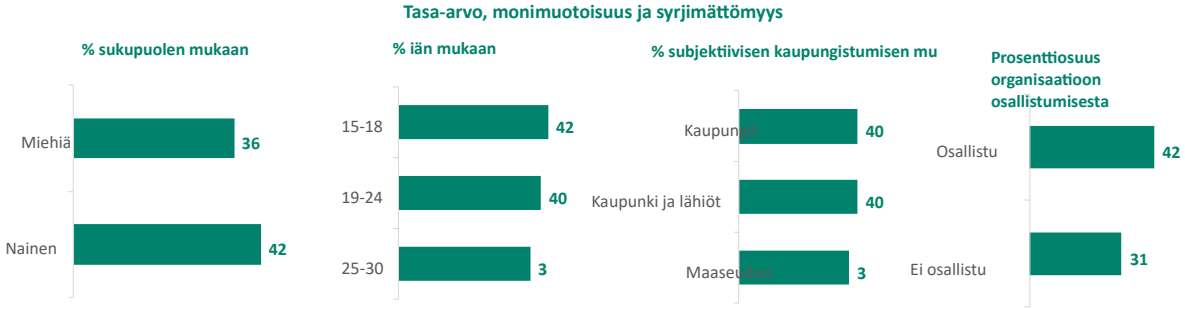
Naiset sanovat selvästi todennäköisemmin (43 %) kuin miehet (39 %), että he ovat oppineet jotain tästä aiheesta.

Uuden oppiminen ihmisoikeuksista ja sosiaalisesta oikeudenmukaisuudesta näyttää vähenevän 25-vuotiaasta lähtien. Tästä aiheesta oppi 44 prosenttia 15–18-vuotiaista, 42 prosenttia 19–24-vuotiaista ja 38 prosenttia 25–30-vuotiaista. Tämä saattaa vaikuttaa liittyvän koulunkäynnin tai korkea-asteen koulutuksen päättämiseen, mutta todellisella koulutustasolla ei ole juurikaan vaikutusta tulokseen. Samanlaisia tasoja voidaan havaita eri ryhmissä: 41 prosenttia vastaajista, joilla on matala koulutustaso, 42 prosenttia toisen asteen koulutuksen suorittaneista ja 40 prosenttia korkea-asteen koulutuksen suorittaneista. Tässä aiheessa kaupunkilaiset erottuvat selvästi (43 %), ennen kaupungeissa tai esikaupungeissa asuvia (41 %) ja ennen kaikkea maaseudun asukkaita (38 %). Lisäksi ruumiillisen työn tekijät erottuvat selvästi alemmalla pistemäärällä (37 prosenttia), kun taas työntekijöiden ja työelämän ulkopuolella olevien osuus on 42 prosenttia ja itsenäisten ammatinharjoittajien 41 prosenttia.

Kun tarkastellaan tasa-arvoa, monimuotoisuutta ja syrjinnän torjuntaa, sukupuolten välinen kuilu kasvaa edelleen ihmisoikeuksiin verrattuna: Vuoden aikana 42 prosenttia naisista oppi jotain uutta tästä aiheesta, kun miesten vastaava osuus oli 36 prosenttia. Ero oli 6 prosenttiyksikköä (ihmisoikeuksien osalta 4 prosenttiyksikköä). Oppiminen on jälleen yleisempää alle 25-vuotiailla (42 prosenttia 15–18-vuotiailla, 40 prosenttia 19–24-vuotiailla ja 37 prosenttia 25–30-vuotiailla) ja kaupunkilaisilla (40 prosenttia kaupungeissa ja esikaupungeissa ja 37 prosenttia maaseudun asukkailla). Mutta jälleen kerran se on osallistuminen organisaatioon, joka tulee esiin vahvimpana liikkeellepanevana voimana: Organisaation toimintaan osallistuneista 42 prosenttia oppi jotain uutta tästä aiheesta, kun taas niiden osuus, jotka eivät sitä ole, on vain 31 prosenttia, mikä merkitsee 11 prosenttiyksikön eroa. Koulutustaso sen sijaan on edelleen heikko syrjivä tekijä (39 prosenttia alemman perusasteen, alemman perusasteen tai ylemmän perusasteen koulutuksen suorittaneista, 39 prosenttia ylemmän perusasteen ja keskiasteen koulutuksen suorittaneista ja 40 prosenttia korkea-asteen koulutuksen suorittaneista).

Q2 Oletko oppinut viimeisten 12 kuukauden aikana jotain uutta seuraavista aiheista?

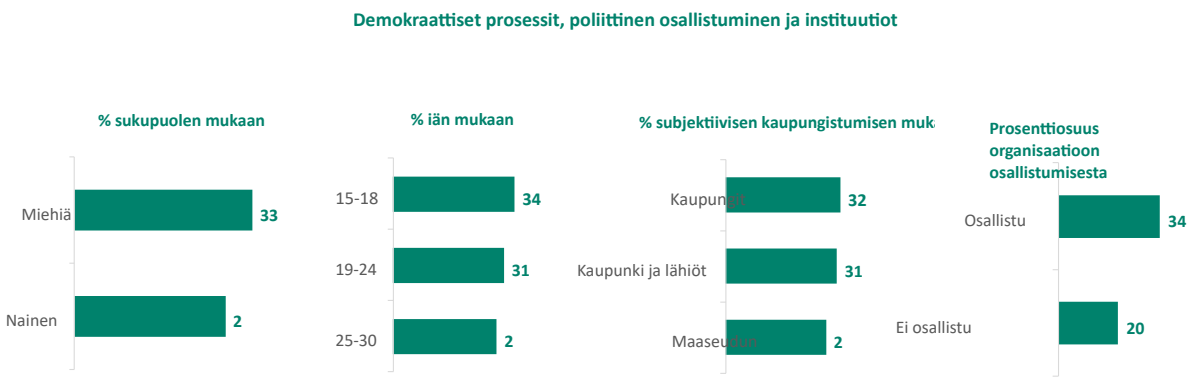

Mitä tulee oppimiseen ”demokraattisista prosesseista, poliittisesta osallistumisesta ja instituutioista”, sukupuolten välinen kuilu on kääntynyt päinvastaiseksi: miehet ilmoittavat oppineensa aiheesta enemmän kuin naiset (33 prosenttia verrattuna 28 prosenttiin, 5 prosenttiyksikön ero), mikä tekee siitä oppimisaiheen. Myös iällä on merkitystä, mutta tässä on lasku 18-vuotiaista (34 prosenttia 15-18-vuotiaista oppi jotain uutta tästä aiheesta vuoden aikana, kun taas 31 prosenttia 19-24-vuotiaista ja 29 prosenttia 25-30-vuotiaista). Koulutustaso on toinen tekijä: 34 prosenttia korkea-asteen koulutuksen suorittaneista, 30 prosenttia toisen asteen koulutuksen suorittaneista ja 28 prosenttia heikommin koulutetuista. Myös kaupunkilaiset erottuvat muista (32 prosenttia, kaupunkien ja esikaupunkien 31 prosenttia ja maaseudun asukkaiden 28 prosenttia). Organisaation toimintaan osallistuminen aiheuttaa suurimman kuilun kaikista: Organisaation toimintaan osallistuneista nuorista 34 prosenttia on oppinut aiheesta jotain uutta, kun vastaava osuus on 20 prosenttia.

Perinteinen ja digitaalinen media ovat yleisimmin raportoituja tiedonlähteitä tutkituista aiheista. Hieman yli kolmannes niistä, jotka oppivat jotain, tekivät niin koulussa tai yliopistossa, keskustelemalla perheen ja ystävien kanssa tai itseohjautuvan tutkimuksen avulla.

Lehdistö ja sosiaalinen media ovat yleisimmin käytettyjä kanavia saada tietoa tutkituista aiheista. Lähes puolet (48 %) nuorista eurooppalaisista, jotka oppivat kuluneen vuoden aikana jotain uutta yhdestä testatusta yhteiskunnallisesta haasteesta, teki sen perinteisen median (televisio, radio, painettu media) tai digitaalisen median (sosiaalinen media, podcastit, blogit) kautta. Hieman yli kolmannes oppi näistä aiheista koulussa tai yliopistossa (36 %) ja ystävien ja perheen kanssa käydyissä keskusteluissa (36 %). Vastaajista 35 prosenttia on lukenut tai tutkinut itse näitä aiheita. Vain joka viides nuori sai tietoa yhdestä kyselyyn vastanneesta aiheesta julkisen tapahtuman tai tiedotuskampanjan kautta (21 %). Lisäksi vain 18 prosenttia oppi jotain uutta yhdessä nuorisokerhoihin, kansalaisjärjestöihin tai vapaaehtoistoimintaan

Q2 Oletko oppinut viimeisten 12 kuukauden aikana jotain uutta seuraavista aiheista?

osallistumalla testatuista aiheista.

Nuorisokerhot ja kansalaisjärjestöt työskentelevät kuitenkin usein koulutusympäristöissä tai niiden rinnalla, mikä voi tarkoittaa, että osa tästä oppimisesta ilmoitettiin kohdassa ”koulu tai yliopisto” tai kohdassa ”keskustelut perheen ja ystävien kanssa”. Kaikilla viidellä aihealueella organisaation toimintaan osallistuminen on se jaottelu, jolla on suurin ero ennen sukupuolta, ikää, koulutustasoa, kaupungistumista ja toiminnan tilaa. Ero on 11–14 prosenttiyksikköä.

perheen ja ystävien kanssa, mikä vastaa kolmasosaa tähän kysymykseen vastaajista (32 %). Pienin osuus kouluissa tai yliopistoissa on myös Romaniassa (25 %), 11 prosenttiyksikköä alle EU:n keskiarvon. Muita jäsenvaltioita, joissa harvemmat nuoret mainitsevat oppineensa tutkituista aiheista koulussa tai yliopistossa, ovat Unkari (26 %), Liettua (28 %), Bulgaria (28 %) ja Puola (29 %). Verrattuna Virossa (44 %), Belgiassa (43 %) ja Ranskassa (42 %) osuudet ovat suurimmat koulu- tai yliopistokanavalla. Maissa, joissa nuorisokerhoa, kansalaisyhteiskunnan

Kysymys 3 Miten sait tietää näistä aiheista?

Perusta : vastaajat, jotka ovat oppineet viimein jostakin näistä aiheista viimeisten 12 kuukauden aikana (22672) (%)

Tiedotusvälineet ovat yleisimmin raportoitu nuorten oppimisen lähde 23:ssa 27 jäsenvaltiosta. Bulgariassa, Puolassa ja Maltalla se sijoittuu toiseksi itseohjautuneen lukemisen tai tutkimuksen jälkeen. Kreikassa se on perheen ja ystävien kanssa käytävien keskustelujen takana

Vähintään puolet vastaajista 11 jäsenvaltiossa raportoi perinteisistä tai digitaalisista tiedotusvälineistä: Romania (62 %), Luxemburg (60 %), Slovenia (58 %), Viro (55 %), Unkari (54 %), Italia (53 %), Ranska (52 %), Tšekki (52 %), Liettua (51 %), Malta (50 %) ja Kypros (50 %). Eniten nuoria, jotka käyttävät tiedotusvälineitä oppiakseen yhteiskunnallisista aiheista, on Romaniassa. Lähes kaksi kolmasosaa (62 %) vastaajista oli oppinut jotain ainakin yhdestä perinteisen tai digitaalisen median kautta tutkitusta aiheesta, mikä on 14 prosenttiyksikköä EU27:n keskiarvoa enemmän. Tämä on myös lähes kaksi kertaa enemmän kuin toiseksi eniten käytetty kanava romanialaisnuorten keskuudessa, keskustelut

organisaatiota ja vapaaehtoistoiminnan kanavaa käytetään huomattavasti yli EU27:n keskiarvon, kuten Maltassa (38 %), Virossa (37 %), Luxemburgissa ja Sloveniassa (34 %), myös useimmissa muissa kanavissa käytetään yleensä keskimääräistä enemmän. Nämä neljä maata ovat ainoat jäsenvaltiot, joissa vastaajat ylittävät EU27:n keskiarvon kaikilla kuudella kanavalla. Ero on suurin nuorisokerhoissa ja kansalaisjärjestöissä, joissa ne ovat 16–20 prosenttiyksikköä EU27:n keskiarvoa suuremmat. Tämä voisi viitata siihen, että nuorisokerhot tai kansalaisyhteiskunnan organisaatiot tulevat muiden kanavien lisäksi eivätkä niiden tilalle. Kyproksessa (13 %), Kroatiassa ja Tšekissä (14 %) sekä Unkarissa (15 %) harvemmat vastaajat ilmoittivat oppineensa nuorisokerhojen tai kansalaisjärjestöjen kautta. Tiedotusvälineet eivät myöskään ole johtava kanava kaikkialla: itseohjautuva lukeminen tai tutkimus on etusijalla Bulgariassa (46 prosenttia verrattuna 44 prosenttiin tiedotusvälineissä), Puolassa (48 prosenttia vs. 47 prosenttia) ja Maltassa (51

prosenttia vs. 50 prosenttia tiedotusvälineissä). Keskustelut perheen ja ystävien kanssa ovat ensisijaisia Kreikassa (49 % ja 43 %).

Q3 Miten opit näistä aiheista ?

Perusta: vastaajat, jotka ovat oppineet vähintään yhdestä näistä aiheista viimeisten 12 kuukauden aikana (22672) (%)

	EU27	BE	BG	CZ	DK	DE	EE	IE	EL	ES	FR	HR	IT	CY	LV	LT	LU	HU	MT	NL	AT	PL	PT	RO	SI	SK	FI	SE
Perinteisen median (esim. televisio, radio, sanomalehdet), digitaalisen median (esim. sosiaalinen media, podcastit, blogit) kautta	48	47	44	52	48	43	55	48	43	46	52	48	53	50	46	51	60	54	50	42	40	47	45	62	58	42	46	43
Koulussa tai yliopistossa (kurssit, opetussuunnitelman ulkopuolinen toiminta)	36	43	28	34	38	33	44	40	34	35	42	35	40	32	36	28	40	26	39	35	36	29	34	25	37	30	40	39
Perheen tai ystävien kanssa käytävien keskustelujen kautta	36	31	34	31	39	35	41	36	49	36	37	36	36	45	37	31	42	34	47	37	37	37	36	32	42	31	34	35
Itseohjautuvan lukemisen tai tutkimuksen kautta	35	26	46	25	39	38	43	35	40	40	27	42	34	32	39	36	40	35	51	34	33	48	35	26	40	32	42	32
Yleisötilaisuuksissa tai tiedotuskampanjoissa	21	24	21	20	27	24	35	19	21	20	21	18	18	18	29	22	32	22	35	20	19	19	22	16	32	23	21	19
Osallistumalla nuorisokerhoihin, kansalaisjärjestöihin ja vapaaehtoistoimintaan	18	24	17	14	28	16	37	17	17	18	18	14	20	13	29	19	34	15	38	22	17	18	17	16	34	16	16	20

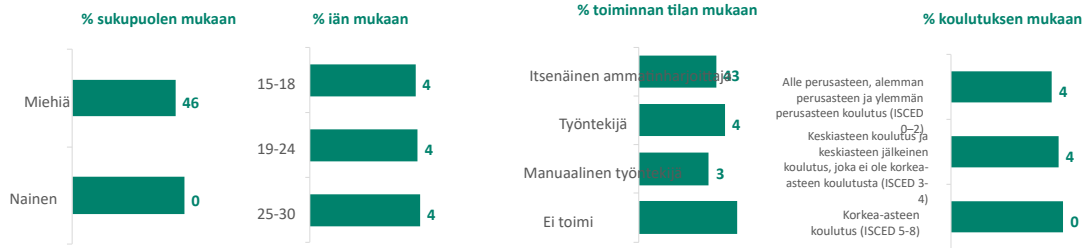
Tiedotusvälineiden käyttö yhteiskunnallisten aiheiden oppimiseen on johdonmukaista kaikissa ikäryhmissä, mutta se on yleisempää korkea-asteen koulutuksen suorittaneiden ja työelämän ulkopuolella olevien nuorten keskuudessa.

Naiset oppivat tutkituista aiheista miehiä todennäköisemmin perinteisen tai digitaalisen median kautta: puolet niistä, jotka oppivat jotain yhdestä tai useammasta testatusta yhteiskunnallisesta kysymyksestä, oppivat sen median kautta (50 %), kun miehistä vastaava osuus oli 46 %. lällä on vain rajallinen rooli, sillä tiedotusvälineiden käyttö vaikuttaa melko yhdenmukaiselta eri ikäryhmissä 15–30-vuotiaiden keskuudessa Euroopassa (47 prosenttia 15–18-vuotiaiden keskuudessa, 48 prosenttia 19–24-vuotiaiden keskuudessa ja 49 prosenttia 25–30-vuotiaiden keskuudessa). Myöskään tiedotusvälineiden käytössä ei ole ilmeistä vaihtelua kaupungistumisasteen mukaan. Vastaajista 48 prosenttia käytti tiedotusvälineitä sekä kaupungeissa, kaupunkien lähialueilla että maaseudulla. Koulutustaso on kuitenkin voimakkaampi erottava tekijä: tiedotusvälineitä käyttää 45 prosenttia heikommin koulutetuista, 48 prosenttia toisen asteen koulutuksen saaneista ja 50 prosenttia korkea-asteen koulutuksen saaneista. Tämä näkyy myös ammattiaseman mukaisessa jaottelussa: työelämän ulkopuolella olevat, jotka ovat edelleen opiskelijoita tai eivät vielä ole työmarkkinoilla, ovat eniten käytettyjä (55 prosenttia), ruumiillisen työn tekijät ovat huomattavasti pienempiä (39 prosenttia) ja myös itsenäiset ammatinharjoittajat ovat keskimääräistä pienempiä (43 prosenttia). Mielenkiintoista on, että organisaation toimintaan osallistumisen liikkeellepaneva vaikutus on tässä tapauksessa päinvastainen: nuoret, jotka osallistuvat organisaation toimintaan, hyödyntävät enemmän kaikkia muita kysymyksessä tarkoitettuja kanavia kuin ne, jotka eivät. Tiedotusvälineiden osalta tilanne on päinvastainen: järjestöihin osallistumattomien osuus on 54 prosenttia, kun taas osallistujien osuus on 47 prosenttia. Tämä viittaa siihen, että tiedotusvälineet ovat edelleen hyvä keino saada tietoa yhteiskunnallisista kysymyksistä ja altistua niille nuorille, jotka eivät osallistu organisaation toimintaan, kun taas nuoret, jotka näyttävät monipuolistavan tietolähteitään laajemmin.

Q3 Miten opit näistä aiheista?

Perus: vastaajat, jotka ovat oppineet vähintään yhdestä näistä toiikoista viimeisten 12 kuukauden aikana (22672) (%)

*** Perinteisen median, kuten television, radion, sanomalehtien , digitaalisen median, kuten sosiaalisen median, podcastien ja blogien kautta**

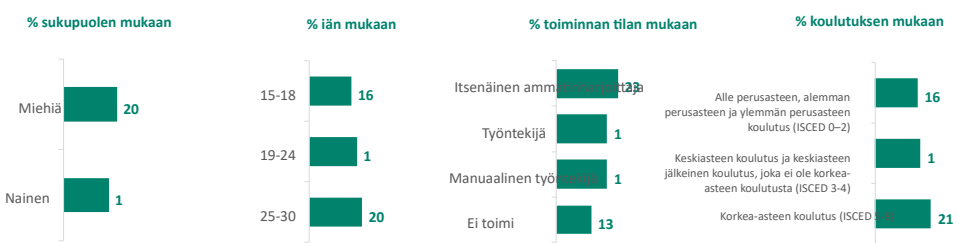
*** Oppiminen tutkituista aiheista osallistumalla nuorisokerhoihin, kansalaisjärjestöihin tai vapaaehtoistoimintaan on yleisempää miesten keskuudessa ja yleistyy 2 vuoden iän jälkeen. Myös vastaajat, joilla on korkeampi koulutustaso, mainitsevat sen useammin.**

Miehet ilmoittavat naisia todennäköisemmin, että he ovat oppineet yhteiskunnallisista haasteista nuorisokerhojen, kansalaisjärjestöjen tai vapaaehtoistyön kautta: 20 prosenttia oppi tämän kanavan kautta jotakin testatuista yhteiskunnallisista kysymyksistä, kun naisten osuus oli 17 prosenttia. Myös iän myötä kehitys on ollut päinvastaista (16 prosenttia 15–18-vuotiaista, 18 prosenttia 19–24-vuotiaista ja 20 prosenttia 25–30-vuotiaista), kun taas koulussa tai yliopistossa kehitys on ollut päinvastaista (49 prosenttia 15–18-vuotiaista, 37 prosenttia 19–24-vuotiaista ja 27 prosenttia 25–30-vuotiaista). Tämän kanavan kautta oppiminen näyttää siis lisääntyvän koulun päättämisen ja työelämään siirtymisen jälkeen. Se ei kuitenkaan näytä olevan irrallaan koulurakenteista, koska korkea-asteen tutkinnon suorittaneet ovat myös niitä, jotka edelleen oppivat eniten tämän kanavan kautta (21 prosenttia korkea-asteen koulutuksen suorittaneista, 17 prosenttia toisen asteen koulutuksen suorittaneista ja 16 prosenttia heikommin koulutetuista). Kaupunkien vastaajista 21 prosenttia mainitsi yhdistykset ja 16–17 prosenttia kaupunkien lähialueilla tai maaseudulla. Itsenäiset ammatinharjoittajat johtavat ammattiasemansa mukaan (23 %), minkä jälkeen tulevat työntekijät ja ruumiillisen työn tekijät (molemmat 19 %), ja ne, jotka eivät ole työelämässä, ovat huomattavasti pienempiä (13 %).

Q3 Miten opit näistä aiheista ?

Perus: vastaajat, jotka ovat oppineet vähintään yhdestä näistä toiikoista viimeisten 12 kuukauden aikana (22672) (%)

Osallistumalla nuorisokerhoihin, kansalaisjärjestöihin ja vapaaehtoistoimintaan

2.3 EU:ta koskevat tunteet ja odotukset jokapäiväisessä elämässä

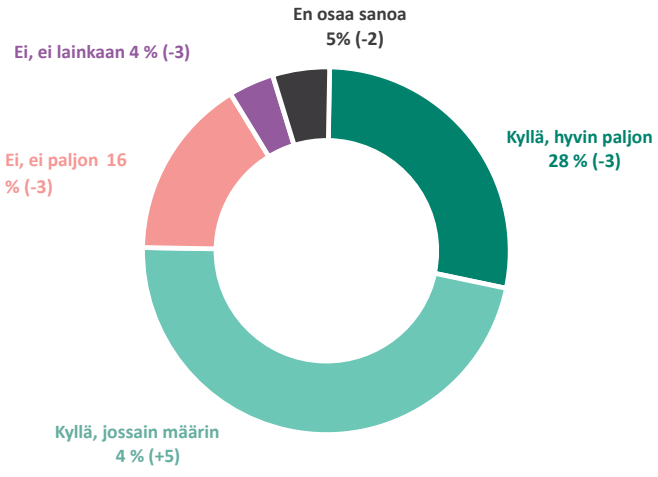
Kolme neljäsosaa eurooppalaisista nuorista katsoo, että EU:n toimet vaikuttavat heidän jokapäiväiseen elämäänsä, ja yli neljännes katsoo, että näillä toimilla on merkittävä vaikutus heihin.

Euroopassa 75 prosenttia 15–30-vuotiaista katsoo, että Euroopan unionin toimet vaikuttavat heidän jokapäiväiseen elämäänsä, mikä on kahdeksan prosenttiyksikköä enemmän kuin edellisessä tutkimuksessa.[2] Yli neljännes on myös sitä mieltä, että Euroopan unionilla on voimakas vaikutus (28 prosenttia ”kyllä, hyvin paljon”). Tätä vastaan vain 20 prosenttia on sitä mieltä, että EU:n toimilla ei ole vaikutusta heidän jokapäiväiseen elämäänsä, tai korkeintaan rajallinen osuus (16 prosenttia ”ei, ei paljon” ja vain 4 prosenttia ”ei, ei lainkaan”), kun taas 5 prosenttia vastaa ”en tiedä”.

Kaikissa EU:n jäsenvaltioissa vähintään kaksi kolmasosaa nuorista katsoo, että EU:n toimet vaikuttavat heidän jokapäiväiseen elämäänsä. Vaikutukset kohdistuvat vähiten nuoriin Kyproksessa, Ruotsissa ja Alankomaissa.

Maat, joissa vastaajat todennäköisimmin sanovat, että EU:n toteuttamilla toimilla on vaikutusta heidän jokapäiväiseen elämäänsä, ovat Malta (94 prosenttia ”kyllä yhteensä”, mukaan lukien 30 prosenttia ”kyllä, hyvin paljon”), Luxemburg (91 prosenttia, mukaan lukien 36 prosenttia ”erittäin paljon”), Unkari (85 prosenttia, mukaan lukien 35 prosenttia ”kyllä, hyvin paljon”), Puola (84 prosenttia, mukaan lukien 39 prosenttia ”kyllä, hyvin paljon”) ja Viro (84 prosenttia, mukaan lukien 32 prosenttia ”erittäin paljon”). Suurin osuus, joka vastasi ”kyllä, hyvin paljon”, 27 jäsenvaltion EU:ssa on Romaniassa (44 %). Näin ollen 82 prosenttia romanialaisista nuorista katsoo, että EU:n tason toimet vaikuttavat heidän jokapäiväiseen elämäänsä, ja yli puolet näistä toimista vaikuttaa yhtä voimakkaasti. On myös syytä muistaa, että romanialaisten nuorten enemmistö (51 prosenttia) oli sitä mieltä, että EU:n poliittiset päättäjät ottavat huomioon päätöstensä pitkän aikavälin seuraukset.

Kysymys 14: Sanoisitteko, että EU:n toimilla on vaikutusta jokapäiväiseen elämäänne?

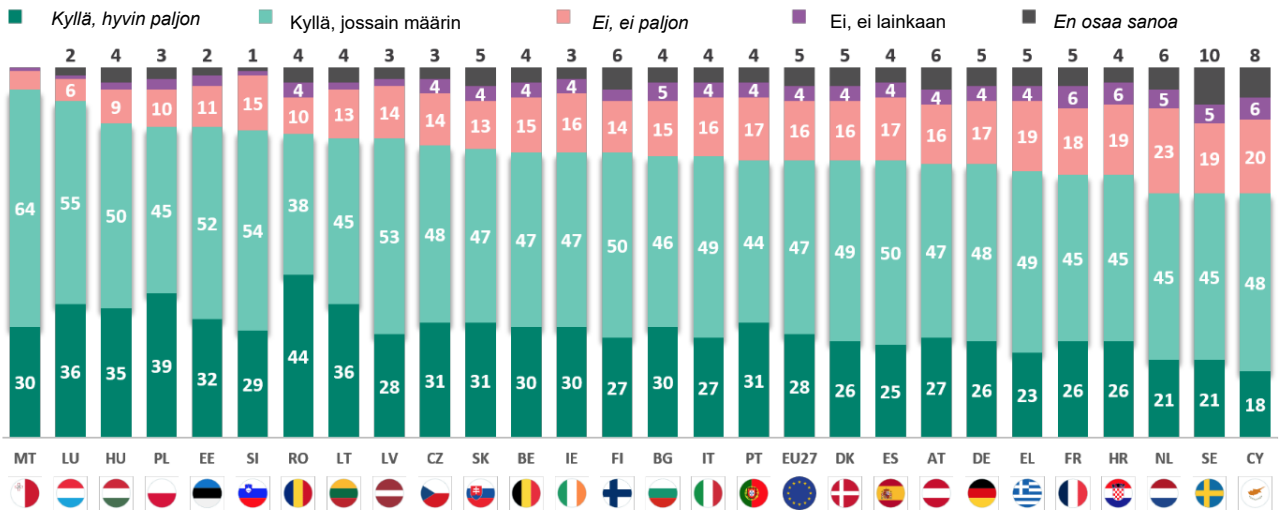

Trendianalyysit perustuvat 3.–12. huhtikuuta 2024 toteutettuun Flash-eurobarometriin 545 (Nuoriso ja demokratia).

Alankomaissa suurin yhteenlaskettu osuus vastasi ”ei, ei paljon” tai ”ei, ei lainkaan” (28 %) ennen nuoria Kyproksessa (26 %) ja Ruotsissa (24 %). Kaikissa näissä maissa 66 prosenttia 15–30-vuotiaista on kuitenkin sitä mieltä, että EU:lla on vaikutusta heidän jokapäiväiseen elämäänsä. Niiden vastaajien osuus, jotka eivät tiedä, on suurin Ruotsissa (10 prosenttia) ja Kyproksessa (8 prosenttia).

2 Nuorisoa ja demokratiaa koskeva Flash-eurobarometri (FL545), huhtikuu 2024 https://europa.eu/eurobarometer/surveys/detail/3181

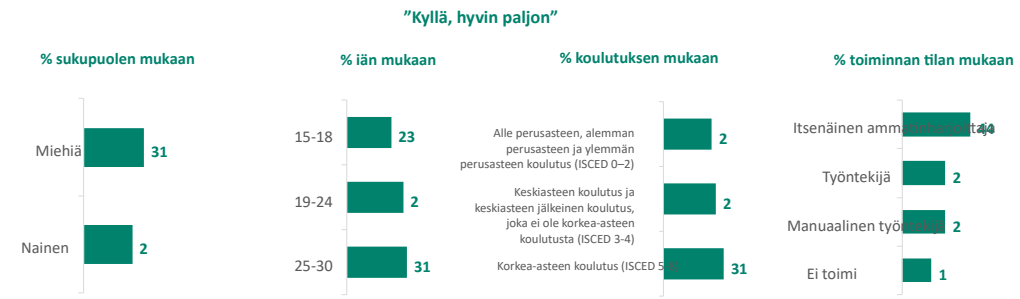
Kysymys 14: Sanoisitteko, että EU:n toimilla on vaikutusta jokapäiväiseen elämäänne?

EU:n toimet vaikuttavat miehiin enemmän kuin naisiin. Tämä tunne lisääntyy iän ja koulutustason myötä.

Lähes kolmannes miehistä (31 prosenttia) pitää EU:n toimien vaikutusta heidän jokapäiväiseen elämäänsä ”erittäin suurena” verrattuna neljäsosaan naisista, jotka sanovat ”kyllä, hyvin paljon”. Tämän tunteen voimakkuus vaihtelee myös iän mukaan, ja se kasvaa 18: n jälkeen: Vastaajista 23 prosenttia on ”kyllä, hyvin paljon” 15–18-vuotiaista, 29 prosenttia 19–24-vuotiaista ja 31 prosenttia 25–30-vuotiaista. Osuus kasvaa myös koulutustason myötä: Heikommin koulutetuista 25 prosenttia kokee, että Euroopan taso vaikuttaa ”erittäin paljon”, kun taas toisen asteen koulutuksen suorittaneiden osuus on 27 prosenttia ja korkea-asteen koulutuksen suorittaneiden 31 prosenttia. Itsenäiset ammatinharjoittajat kokevat myös, että EU vaikuttaa heihin huomattavasti enemmän: heidän osuutensa on 44 prosenttia, kun taas palkansaajien ja ruumiillisen työn tekijöiden osuus on 28 prosenttia. Kolmannes niistä vastaajista, jotka ovat osallistuneet jonkin organisaation toimintaan, kokee, että EU:n toteuttamat toimet vaikuttavat ”erittäin paljon” niihin vastaajiin, jotka eivät ole osallistuneet toimintaan.

Kysymys 14: Sanoisitteko, että EU:n toimilla on vaikutusta jokapäiväiseen elämäänne?

prosenttia ja työelämän ulkopuolella olevien 19

Nuoret odottavat EU:n ensin säilyttävän rauhan ja vahvistavan kansainvälistä turvallisuutta, torjuvan köyhyyttä sekä taloudellista ja sosiaalista eriarvoisuutta ja lisäävän työllistymismahdollisuuksia.

Nuorten eurooppalaisten odotukset Euroopan unionia kohtaan keskittyvät ennen kaikkea kolmeen painopisteeseen, jotka kukin noin kolmannes vastaajista valitsi: rauhan säilyttäminen, kansainvälisen turvallisuuden vahvistaminen ja kansainvälisen yhteistyön edistäminen (33 prosenttia, hienoinen 4 prosenttiyksikön lasku edelliseen kyselyyn verrattuna),[3] köyhyyden sekä taloudellisen ja sosiaalisen eriarvoisuuden torjuminen (32 prosenttia) ja nuorten työllistymismahdollisuuksien lisääminen (31 prosenttia, lisäystä 3 prosenttiyksikköä FL545:stä vuonna 2024 ja suurin lisäys tässä kysymyksessä, mikä siirtää sen neljänneltä sijalta kolmannelle nuorten eurooppalaisten odotuksista). Seuraavaksi 28 prosenttia vastaajista ilmoitti odottavansa, että EU edistää ihmisoikeuksia, demokratiaa ja yhteisiä eurooppalaisia arvoja. Joka viides nuori eurooppalainen (21 %) odottaa Euroopan unionin edistävän ympäristöystävällistä politiikkaa ja torjuvan ilmastonmuutosta. Vaikka muut ensisijaiset aiheet ovat pysyneet jokseenkin vakaina edellisen kyselyn jälkeen, ilmasto- ja ympäristöaihe putoaa 5 prosenttiyksikköä vuonna 2026, mikä on suurin muutos tässä kysymyksessä ja saattaa sen samalle tasolle kuin osallistavien yhteiskuntien edistäminen, mukaan lukien sukupuolten tasa-arvo ja syrjinnän torjunta (21 prosenttia, vakaa). Pienempi osuus nuorista ilmoittaa odottavansa, että EU:lla on vahva rooli terveyshaasteisiin vastaamisessa (18 %), että se tuo yhteen nuoria eri puolilta Euroopan unionia (16 %) ja että se edistää yhteiskunnan digitalisaatiota (14 %).

* Eri maissa on kolme odotusta, jotka osoittavat selkeimmin nuorten työllistymismahdollisuuksien lisääntymistä ensin tai sidottuna 11 maahan , köyhyyden sekä taloudellisen ja sosiaalisen eriarvoisuuden torjumiseksi ja rauhan säilyttämiseksi 10 jokaista . Ruotsin nuorten keskuudessa ihmisoikeuksien, demokratian ja yhteisten eurooppalaisten arvojen edistäminen on kuitenkin suurin odotus

Nuorten työllistymismahdollisuuksien lisääminen on yleisimmin valittu odotus 11 maassa. Osuus on suurin Italiassa ja Kroatiassa (kummassakin 40 prosenttia). Rauhan säilyttäminen, kansainvälisen turvallisuuden vahvistaminen ja kansainvälisen yhteistyön edistäminen ovat useimmin valitut odotukset kymmenessä maassa. Eniten niitä odotetaan Suomessa (40 %) ja Kyproksella (41 %, eniten tällä alalla). Köyhyyden sekä taloudellisen ja sosiaalisen eriarvoisuuden

Kysymys 15 Mitä odotat Euroopan unionilta sukupolveltasi Voit valita enintään kolme vastausta.

Trendianalyysit perustuvat vertailuihin Flash Eurobarometri 545:n kanssa (Nuoriso ja demokratia) 3.–12. huhtikuuta 2024.

3 Nuorisoa ja demokratiaa koskeva Flash-eurobarometri (FL545), huhtikuu 2024 https://europa.eu/eurobarometer/surveys/detail/3181

torjunta on myös useimmin valittu odotus kymmenessä maassa. Enimmäismäärä saavutetaan Kyproksessa (58 %), joka on ainoa maa ja alamomentti, jonka osuus on yli 50 prosenttia. On myös useita tapauksia, joissa kahden odotuksen välillä on yhteys: nuoret Bulgariassa (39 prosenttia kummassakin), Kroatiassa (40 prosenttia kummassakin) ja Portugalissa (37 prosenttia kummassakin) lisäävät työllistymismahdollisuuksia ja torjuvat köyhyyttä, kun taas Liettuassa (34 prosenttia) ja Romaniassa (33 prosenttia) nuoret jakavat sen työllistymismahdollisuuksien ja rauhan säilyttämisen välillä. Ruotsin nuoret ovat ainoita, jotka asettavat ihmisoikeusdemokratian ja yhteisten eurooppalaisten arvojen edistämisen etusijalle(40 %). Irlannissa nuorten odotukset ovat keskittyneet talouteen: työmahdollisuuksien lisääminen on tärkeintä (39 %), köyhyyden sekä taloudellisen ja sosiaalisen eriarvoisuuden torjuminen toiseksi tärkeintä (33 %) ja rauhan säilyttäminen ja kansainvälisen turvallisuuden vahvistaminen 27 maan alimpien joukossa (26 %, Slovakiassa vain 23 %). Ympäristöystävällisen politiikan edistämisessä suurimmat osuudet ovat Luxemburgissa ja Sloveniassa, joissa kummassakin osuus on 30 prosenttia. Seuraavaksi suurimmat osuudet ovat Tanskassa (29 prosenttia), Maltassa (28 prosenttia), Virossa (27 prosenttia) ja Belgiassa (26 prosenttia).

Sosiodemografisesta näkökulmasta tarkasteltuna sukupuolten välillä on suuri ero siinä, mitä he sanovat eniten odottavansa Euroopan unionilta.

Naiset mainitsevat miehiä todennäköisemmin köyhyyden torjunnan (35 prosenttia verrattuna miesten 30 prosenttiin), rauhan säilyttämisen ja kansainvälisen turvallisuuden vahvistamisen (35 prosenttia vs. 30 prosenttia), nuorten työllistymismahdollisuudet (33 prosenttia vs. 28 prosenttia), ihmisoikeuksien ja demokratian edistämisen (30 prosenttia vs. 25 prosenttia) ja osallistavien yhteiskuntien, myös sukupuolten tasa-arvon, edistämisen (24 prosenttia vs. 18 prosenttia). Vastaavanlaiset osuudet miehistä ja naisista mainitsevat ympäristöystävällisen politiikan edistämisen ja vahvan roolin terveyshaasteisiin vastaamisessa. Miehet mainitsevat naisia todennäköisemmin yhteiskunnan digitalisaation (17 prosenttia vs. 10 prosenttia) ja tuovat yhteen nuoria eri puolilta EU:ta (17 prosenttia vs. 14 prosenttia). Ikä ei sitä vastoin juurikaan vaikuta Euroopan unionin odotuksiin, sillä 15–18-vuotiaiden ja 19–30-vuotiaiden pisteet ovat lähellä toisiaan, mukaan lukien työmahdollisuudet (30 % vs. 31 %) ja ympäristöpolitiikka (20 % vs. 21 %). Yksi merkittävä vaihtelu on se, että 34 prosenttia 15–18-vuotiaista mainitsee köyhyyden sekä taloudellisen ja sosiaalisen eriarvoisuuden torjunnan, kun 19–24-vuotiaiden vastaava luku on 31 prosenttia ja 25–30-vuotiaiden 32 prosenttia. Samaan aikaan korkea-asteen koulutuksen saaneet mainitsevat selvästi todennäköisemmin osallistavien yhteiskuntien edistämisen (24 prosenttia vs. 18 prosenttia heikommin koulutetuista vastaajista), ympäristöystävällisen politiikan edistämisen (24 prosenttia vs. 19 prosenttia) ja rauhan säilyttämisen (33 prosenttia vs. 30 prosenttia). Työmahdollisuuksien ja köyhyyden torjunnan osalta vastaajien osuus on kuitenkin lähes sama riippumatta koulutustasosta (30 prosenttia), nuorten työllistymismahdollisuuksista (33 prosenttia vs. 28 prosenttia), ihmisoikeuksien ja demokratian edistämisestä (30 prosenttia vs. 25 prosenttia) ja osallistavien yhteiskuntien edistämisestä, mukaan lukien sukupuolten tasa-arvo (24 prosenttia vs. 18 prosenttia). Vastaavanlaiset osuudet miehistä ja naisista mainitsevat ympäristöystävällisen politiikan edistämisen ja vahvan roolin terveyshaasteisiin vastaamisessa. Miehet mainitsevat naisia todennäköisemmin yhteiskunnan digitalisaation (17 prosenttia vs. 10 prosenttia) ja tuovat yhteen nuoria eri puolilta EU:ta (17 prosenttia vs. 14 prosenttia). Ikä ei sitä vastoin juurikaan vaikuta Euroopan unionin odotuksiin, sillä 15–18-vuotiaiden ja 19–30-vuotiaiden pisteet ovat lähellä toisiaan, mukaan lukien työmahdollisuudet (30 % vs. 31 %) ja ympäristöpolitiikka (20 % vs. 21 %). Yksi merkittävä vaihtelu on se, että 34 prosenttia 15–18-vuotiaista mainitsee köyhyyden sekä taloudellisen ja sosiaalisen eriarvoisuuden torjunnan, kun 19–24-vuotiaiden vastaava luku on 31 prosenttia ja 25–30-vuotiaiden 32 prosenttia. Samaan aikaan korkea-asteen koulutuksen saaneet mainitsevat selvästi

todennäköisemmin osallistavien yhteiskuntien edistämisen (24 prosenttia vs. 18 prosenttia heikommin koulutetuista vastaajista), ympäristöystävällisen politiikan edistämisen (24 prosenttia vs. 19 prosenttia) ja rauhan säilyttämisen (33 prosenttia vs. 30 prosenttia). Työmahdollisuuksien ja köyhyyden torjunnan osalta vastaajien osuudet ovat kuitenkin lähes samat koulutustasosta riippumatta.

3. Nuorten osallistuminen kansalaistoimintaan

3.1 Nuorisopolitiikkaa koskevat odotukset

Nuoret eurooppalaiset pyytävät ensin, että nuorisopolitiikassa käsiteltäisiin heidän kohtaamiaan todellisia ongelmia.

Vastaajien mielestä nuorisopolitiikan tulosten saavuttamisen kannalta tärkeintä on selvästi se, että niiden tavoitteissa on käsiteltävä nuorten kohtaamia todellisia ongelmia. Tähän viittaa 40 prosenttia 15–30-vuotiaista EU:ssa. Tämä on selvästi edellä kahta seuraavaa kohtaa, jotka valitaan samalla tasolla: varmistetaan, että nuorilla ja nuorisojärjestöillä on sananvaltaa päätöksissä (32 %), ja tarjotaan taloudellista tukea nuoriso-ohjelmille ja -aloitteille (32 %). Seuraavassa on kolme muuta kriteeriä, jotka ovat 25–29 prosenttia: sen varmistaminen, että nuoret tietävät nykyisistä politiikoista ja mahdollisuuksista (29 prosenttia), sen varmistaminen, että politiikat todella toteutetaan ja niitä tarkistetaan asianmukaisesti (26 prosenttia) ja päätösten tekeminen tosiseikkojen ja tutkimuksen perusteella (25 prosenttia). Lisäksi yksi viidestä vastaajasta (21 prosenttia) valitsee institutionaalisen yhteistyön paikallisella, alueellisella, kansallisella ja EU:n tasolla, ja 17 prosenttia vastaajista mainitsee nuoriin vaikuttavien politiikan alojen yhdistämisen.

Nuorten kohtaamien todellisten ongelmien ratkaiseminen on ylivoimaisesti yleisin ratkaisu: se sijoittuu ensimmäiseksi 21 maassa 27:stä.

Useimmissa EU:n jäsenvaltioissa nuoret katsovat, että heidän kohtaamiinsa todellisiin ongelmiin liittyvät tavoitteet ovat tärkeimpiä nuorisopolitiikan tulosten kannalta. Korkeimmat pisteet tästä erästä eri puolilla EU:ta on Kyproksella (54 %), vaikka se ei olekaan eniten mainittu erä, ja sen jälkeen tulevat Suomi (52 %) ja Malta (47 %). Neljässä maassa rahoitustuki nuoriso-ohjelmille on yleisimmin valittu vaihtoehto: Kypros (61 %), Romania (40 %), Kreikka (46 %) ja Liettua (36 %). Ruotsissa etusijalla on ”nuorille tiedottaminen politiikoista ja mahdollisuuksista” (37 %), kun taas Tanskassa useimmin valittu vaihtoehto on ”varmistaa, että nuorilla ja nuorisojärjestöillä on sananvaltaa päätöksenteossa” (37 %).

Q1 Mitkä seuraavista ovat mielestäsi tärkeimpiä nuorisopolitiikan tulosten kannalta? Valitse enintään kolme vaihtoehtoa.

Sukupuolten välillä on eroja lähes kaikissa ehdotetuissa onnistumiskriteereissä

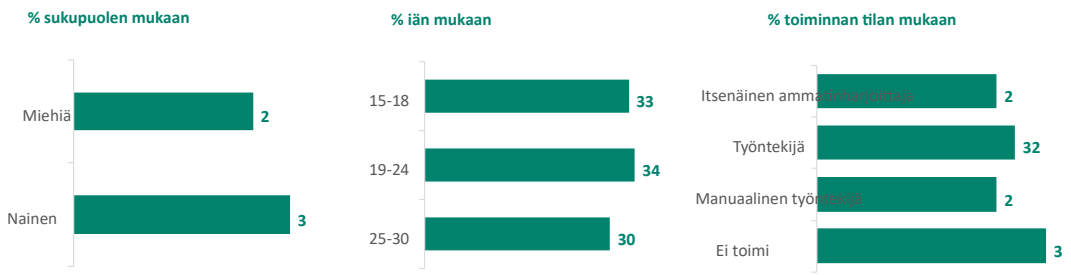
Naiset valitsevat miehiä todennäköisemmin useimmat ehdotetuista aiheista: ”tavoitteet, joilla puututaan nuorten todellisiin ongelmiin” (43 prosenttia verrattuna miesten 36 prosenttiin), ”nuoret, joilla on sananvaltaa päätöksissä” (35 prosenttia vs. 29 prosenttia), ”rahoitustuki nuoriso-ohjelmille ja -aloitteille” (34 prosenttia vs. 30 prosenttia) ja ”nuorille tiedottaminen politiikoista ja mahdollisuuksista” (31 prosenttia vs. 28 prosenttia). Miehet valitsevat todennäköisemmin ”näyttöön ja tutkimukseen perustuvat päätökset” (27 prosenttia miehistä ja 23 prosenttia naisista), ”yhteistyö kaikilla tasoilla” (22 prosenttia vs. 20 prosenttia) ja ”nuoriin vaikuttavien politiikan alojen yhdistäminen” (18 prosenttia vs. 17 prosenttia). Nuorille ja nuorisojärjestöille esitetty vaatimus vaikuttaa päätöksiin on yhtä voimakas niiden vastaajien keskuudessa, jotka ovat osallistuneet järjestön toimintaan viimeksi

Kysymys 1 Mitkä seuraavista ovat mielestäsi tärkeimpiä nuorisopolitiikan tulosten kannalta? Valitse enintään kolme vaihtoehtoa.

	EU27	BE	BG	CZ	DK	DE	EE	IE	EL	ES	FR	HR	IT	CY	LV	LT	LU	HU	MT	NL	AT	PL	PT	RO	SI	SK	FI	SE
Tavoitteet, joilla puututaan nuorten todellisiin ongelmiin	40	37	41	45	36	38	38	41	44	38	40	46	41	54	41	34	44	42	47	39	38	41	42	33	46	44	52	35
Varmistetaan, että nuorilla ja nuorisojärjestöillä on mahdollisuus vaikuttaa päätöksiin	32	32	30	29	37	29	37	39	34	29	34	30	37	41	33	33	40	25	36	29	28	34	38	32	33	27	38	31
Rahoitustuen tarjoaminen nuoriso-ohjelmille ja -aloitteille	32	33	33	28	29	23	35	36	46	31	32	43	39	61	39	36	30	42	33	34	24	33	33	40	35	30	33	30
Varmistetaan, että nuoret tietävät toimintapolitiikoista ja mahdollisuuksista	29	31	28	26	32	26	36	28	24	35	31	25	32	25	25	27	33	25	34	30	28	23	35	25	34	27	28	37
Varmistetaan, että politiikat todella toteutetaan ja että niitä tarkistetaan asianmukaisesti	26	26	27	12	35	28	29	25	24	29	20	31	28	26	19	20	36	22	34	27	28	33	29	23	30	18	13	28
Päätösten tekeminen faktojen ja tutkimuksen avulla	25	26	27	23	30	22	33	22	23	30	29	27	24	24	33	28	30	24	39	24	23	25	22	20	32	24	24	24
Yhteistyö kaikilla tasoilla – paikallisella, alueellisella, kansallisella ja EU:n tasolla	21	21	28	20	23	24	30	22	23	17	16	24	22	19	28	26	24	20	16	21	23	23	23	25	27	25	19	20
Nuoriin vaikuttavien politiikan alojen yhdistäminen	17	17	18	20	21	16	26	18	16	20	18	17	14	11	20	18	24	18	29	17	17	18	18	15	26	18	18	20

Kysymys 1 Mitkä seuraavista ovat mielestäsi tärkeimpiä nuorisopolitiikan tulosten kannalta? Valitse enintään kolme vaihtoehtoa.

Varmistetaan, että nuorilla ja nuorisojärjestöillä on mahdollisuus vaikuttaa päätöksiin

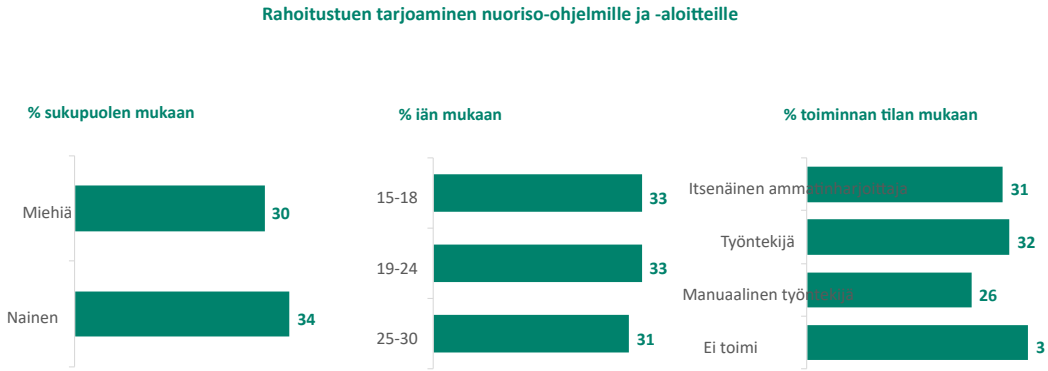

kuluneiden 12 kuukauden aikana, ja niiden vastaajien keskuudessa, jotka eivät ole 32% valitse tämä kohde molemmissa ryhmissä. Tämä on ainoa kohta, jossa nämä kaksi ryhmää ovat samalla tasolla. Tämän kohdan valinta vaihtelee kuitenkin ammattiaseman mukaan, ja työelämän ulkopuolella olevat valitsevat sen useammin (37 %) kuin itsenäiset ammatinharjoittajat ja ruumiillisen työn tekijät (29 %). Myös iän mukaan on havaittavissa vaihtelua: 33 prosenttia 15–18-vuotiaista, 34 prosenttia 19–24-vuotiaista ja 30 prosenttia 25–30-vuotiaista. Myös naiset (35 %) valitsevat sen useammin kuin miehet (29 %).

Vastaavasti ”nuoriso-ohjelmien taloudellisen tuen” mainitsevat useammin työelämän ulkopuolella olevat nuoret (35 prosenttia) kuin työntekijät (32 prosenttia), itsenäiset ammatinharjoittajat (31 prosenttia) ja ruumiillisen työn tekijät (26 prosenttia). Alle 25-vuotiaat (33 % sekä 15–18-vuotiaista että 19–24-vuotiaista) valitsevat tämän kohdan useammin kuin 25–30-vuotiaat (31 %). Sukupuoliryhmien välillä on myös eroja, ja tähän kohtaan viittaa enemmän naisia kuin miehiä (34 % vs. 30 %).

EU:n nuorisodialogi tai eurooppalaiset kansalaispaneelit) osallistuneista 29 prosenttia on valittu yhdeksi tehokkaimmista tavoista, joilla nuoret voivat saada äänensä kuuluviin päättäjien keskuudessa. Neljäsosa nuorista mainitsee osallistumisen opiskelija- tai nuorisojärjestöihin (27 %) ja osallistumisen poliittisiin liikkeisiin, puolueisiin tai ammattiliittoihin (26 %). Joka viides (20 %) pitää tehokkaana vapaaehtoistyötä hyväntekeväisyysjärjestössä tai kampanjaorganisaatiossa, ja 17 % katsoo, että tuotteiden boikotointi tai ostaminen poliittisista,

Kysymys 1 Mitkä seuraavista ovat mielestäsi tärkeimpiä nuorisopolitiikan tulosten kannalta? Valitse enintään kolme vaihtoehtoa.

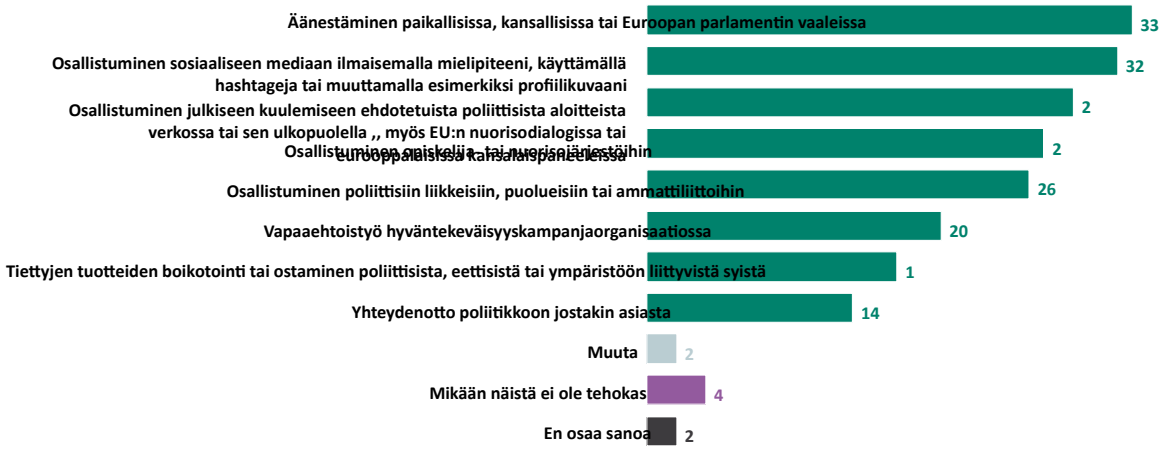
Vaaleihin äänestämistä ja sosiaaliseen mediaan osallistumista pidetään tehokkaimpina toimina, joilla päätöksentekijät saavat nuorten äänen kuuluviin.

33 prosenttia nuorista katsoo, että äänestäminen paikallisissa, kansallisissa tai Euroopan parlamentin vaaleissa on yksi tehokkaimmista tavoista saada äänensä kuuluviin samalla tasolla kuin osallistuminen sosiaaliseen mediaan esimerkiksi hashtageilla tai muuttamalla profiilikuvaa (32 prosenttia). Vuoden 2024 Flash-eurobarometrissa äänestyksen valitsi 38 prosenttia ja sosiaaliseen mediaan osallistumisen 32 prosenttia. Vaikka ”osallistuminen sosiaaliseen mediaan” valitsevien vastaajien osuus ei ole muuttunut, kuilu äänestämisen ja sosiaaliseen mediaan osallistumisen vaikuttavuuden välillä on kaventunut.

Poliittisia aloitteita koskeviin julkisiin kuulemisiin (verkossa tai sen ulkopuolella, mukaan lukien

eettisistä tai ympäristöön liittyvistä syistä on tehokasta. Yhteydenotto poliitikkoon jostakin asiasta on harvimmin valittu testatuista toimista: 15–30-vuotiaista 14 prosenttia valitsi tämän toimen. Lähes kaikki nuoret näkevät ainakin yhden keinon saada äänensä kuuluviin, ja vain neljä prosenttia katsoo, että mikään luetelluista toimista ei ole tehokas. On myös syytä huomata, että muut institutionaaliset osallistumiskanavat ovat suhteellisen hyvässä asemassa tuloksissa (yli 25 prosenttia), kun taas yksilöllisiä mobilisointimuotoja, kuten boikotointia tai tiettyjen tuotteiden ostamista tai yhteydenottoja poliitikkoihin jostakin asiasta, pidetään tehottomina.

Q4 Mitkä ovat mielestäsi tehokkaimmat toimet, joilla nuoret saadaan päätöksentekijöiden kuultaviksi? Voit valita enintään kolme vastausta.

Niiden vastaajien osuus, jotka valitsivat ”äänestämisen vaaleissa” yhdeksi tehokkaimmista tavoista saada nuorten ääni kuuluviin päättäjien keskuudessa, vaihtelee noin neljäsosasta hieman yli 40 prosenttiin eri maissa.

Vaaleihin äänestäminen on yleisimmin valittu toimi useimmissa jäsenvaltioissa. Missään niistä suurin osa vastaajista ei kuitenkaan ole valinnut sitä. Äänestävät osuudet ovat suurimmat Italiassa ja Kyproksella (41 %) ja sen jälkeen Bulgariassa (40 %), Sloveniassa (39 %), Ranskassa ja Portugalissa (38 %) sekä Kreikassa ja Puolassa (37 %). Asteikon toisessa päässä pienimmät osuudet ovat Itävallassa (25 prosenttia), Saksassa, Liettuassa ja Alankomaissa (molemmissa 26 prosenttia) sekä Belgiassa, Latviassa ja Slovakiassa (molemmissa 28 prosenttia). Itävallassa, Saksassa, Alankomaissa ja Belgiassa vastaajat valitsevat sosiaalisen median käytön useammin kuin äänestämisen: Itävalta (37 prosenttia vs. 25 prosenttia äänestäjistä), Saksa (35 prosenttia vs. 26 prosenttia), Alankomaat (31 prosenttia vs. 26 prosenttia) ja Belgia (32 prosenttia vs. 28 prosenttia; julkinen kuuleminen valittiin 30 prosentilla). Liettuassa, Latviassa ja Slovakiassa vastaajat sitä vastoin valitsevat todennäköisemmin kuulemismekanismeja tai kollektiivisia organisaatiomuotoja. Latviassa julkinen kuuleminen on hallitsevassa asemassa (36 prosenttia, mukaan lukien EU:n nuorisodialogi ja kansalaispaneelit) ennen osallistumista nuorisojärjestöihin ja sosiaaliseen mediaan (molemmat 33 prosenttia). Slovakiassa julkinen kuuleminen on myös ensimmäinen (33 %), hieman sosiaalisen median edellä (32 %). Liettuassa etusijalla ovat opiskelija- tai nuorisojärjestöt (32 %), minkä jälkeen järjestetään julkinen kuuleminen (30 %) ja sosiaalinen media vain kolmannella sijalla (28 %).

Nuoret niissä maissa, joissa merkittävä osa vastaajista on samaa mieltä siitä, että poliittiset päättäjät ottavat huomioon päätöstensä pitkän aikavälin seuraukset, valitsevat todennäköisemmin ”osallistumisen sosiaaliseen mediaan” tehokkaaksi toimeksi, jolla nuorten ääni saadaan päätöksentekijöiden kuultavaksi: näin on Luxemburgissa, Maltassa ja Virossa.

Italiassa ja Kyproksessa, joissa osuus, joka on samaa mieltä siitä, että poliittiset päättäjät ottavat huomioon päätöstensä pitkän aikavälin seuraukset, on pieni, useimmin valittu toimi on ”äänestys”. Eniten nuorisojärjestöihin osallistuvia vastaajia oli Maltalla (43 %), Luxemburgissa (39 %), Portugalissa (36 %), Sloveniassa (35 %), Kroatiassa (34 %), Latviassa (33 %), Virossa ja Liettuassa (32 %) sekä Italiassa (31 %).

Nuorisojärjestöjen koettu tehokkuus näyttää liittyvän poliittiseen liikkeeseen tai puolueeseen osallistumisen koettuun tehokkuuteen. Tämä on nähtävissä Luxemburgissa, jossa monet vastaajat valitsivat molemmat toimet (39 prosenttia ja 37 prosenttia). Vastaavasti vastaajat, jotka pitävät yhteydenottoa poliitikkoon tehokkaana, näyttävät myös pitävän

julkisia kuulemisia tehokkaina. Esimerkiksi Viro on kummankin toimintamuodon osalta korkea-arvoisimpia maita (24 % ja 38 %).

Niistä nuorista, jotka eivät osallistu mihinkään organisaatioon, äänestäminen on useimmiten tehokkaiksi valittu toimi.

Vastaajista 40 prosenttia, jotka eivät ole osallistuneet organisaation toimintaan kuluneen vuoden aikana, katsoo, että äänestäminen on tehokas tapa saada nuorten ääni kuuluviin, kun taas vain 32 prosenttia vastaajista on osallistunut vähintään yhden organisaation toimintaan. Ne, jotka eivät ole osallistuneet mihinkään organisaatioon, valitsivat kuitenkin muita toimia harvemmin kuin ne, jotka ovat osallistuneet. Ne, jotka eivät ole osallistuneet organisaatioon, uskovat myös huomattavasti todennäköisemmin, että mikään luetelluista toimista ei ole tehokas (9 prosenttia ”ei mitään näistä”, kun kokonaisvaikutus on 4 prosenttia).

Niistä profiileista, joiden mukaan eri toimintamuodot ovat yleisesti ottaen tehottomampia, erottuvat ruumiillisen työn tekijät, jotka ovat yleensä keskiarvon alapuolella lähes kaikissa testatuissa viputekijöissä, paitsi silloin, kun on kyse yhteyden ottamisesta poliitikkoon jostakin asiasta (16 prosenttia, samalla tavalla kuin muissa työryhmissä, kun taas työelämän ulkopuolella olevien osuus on 12 prosenttia). Heikommin koulutetut vastaajat (ISCED 0–2) noudattavat samaa mallia, alle keskiarvon viidessä kahdeksasta toimesta.

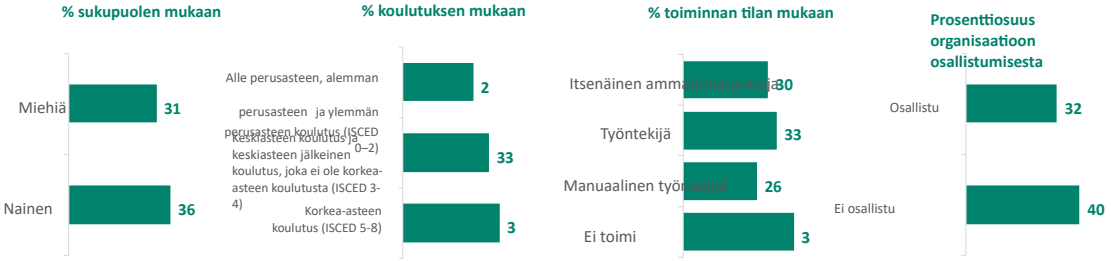
Naiset katsovat miehiä todennäköisemmin, että äänestäminen on yksi tehokkaimmista toimista (36 prosenttia ja miehet 31 prosenttia). Äänestyksen vaikuttavuus vaihtelee myös koulutustason mukaan: se on 27 prosenttia heikommin koulutetuista, 33 prosenttia ylemmän perusasteen ja keskiasteen koulutuksen suorittaneista ja 37 prosenttia korkea-asteen koulutuksen suorittaneista. Vakituiset työntekijät kuuluvat niihin, jotka epätodennäköisimmin valitsevat äänestämisen (26 %), kun taas työelämän ulkopuolella olevat näyttävät arvostavan äänestämistä enemmän (39 %).

Q4 Mitkä ovat mielestäsi tehokkaimmat toimet, joilla nuoret saadaan päätöksentekijöiden kuultaviksi? Voit valita enintään kolme vastausta.

	EU27	BE	BG	CZ	DK	DE	EE	IE	EL	ES	FR	HR	IT	CY	LV	LT	LU	HU	MT	NL	AT	PL	PT
Äänestäminen paikallisissa, kansallisissa tai Euroopan parlamentin vaaleissa	33	28	40	30	34	26	35	32	37	34	38	32	41	41	28	26	32	29	29	26	25	37	38
Osallistuminen sosiaaliseen mediaan ilmaisemalla mielipiteeni, käyttämällä hashtageja tai muuttamalla esimerkiksi profiilikuvaani	32	32	23	33	35	35	38	36	31	34	33	27	27	36	33	28	40	33	39	31	37	34	22
Osallistuminen ehdotettuja poliittisia aloitteita koskevaan julkiseen kuulemiseen (verkossa tai sen ulkopuolella), myös EU:n nuorisodialogissa tai eurooppalaisissa kansalaispaneeleissa	2	30	34	28	35	25	38	27	35	31	25	28	33	41	36	30	37	33	39	26	24	31	29
Osallistuminen opiskelija- tai nuorisojärjestöihin	2	28	23	27	28	24	32	28	22	26	28	34	31	25	33	32	39	28	43	27	26	24	36
Osallistuminen poliittisiin liikkeisiin, puolueisiin tai ammattiliittoihin	26	27	24	22	26	28	25	26	23	25	27	26	28	17	27	26	37	24	25	25	25	23	35
Vapaaehtoistyö hyväntekeväisyys- tai kampanjajärjestössä	20	18	22	17	22	19	30	23	25	18	20	23	19	20	27	22	25	19	30	18	15	22	26
Tiettyjen tuotteiden boikotointi tai ostaminen poliittisista, eettisistä tai ympäristöön liittyvistä syistä	17	22	16	12	20	15	28	22	17	12	23	24	16	13	19	19	19	12	21	15	17	15	12
Yhteydenotto poliitikkoon jostakin asiasta	14	17	17	16	16	14	24	19	21	12	14	15	11	22	18	19	21	17	18	15	14	16	11

Q4 Mitkä ovat mielestäsi tehokkaimmat toimet, joilla nuoret saadaan päätöksentekijöiden kuultaviksi? Voit valita enintään kolme vastausta.

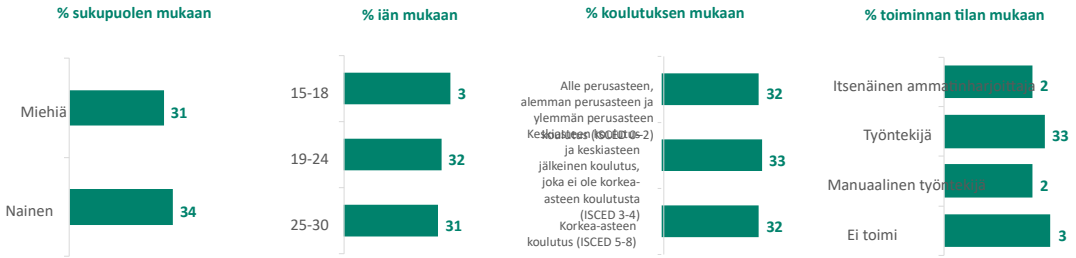
Äänestäminen paikallisissa, kansallisissa tai Euroopan parlamentin vaaleissa

Sosiaaliseen mediaan osallistumisen tehokkuudessa on vain vähän eroja sosiodemografisten ryhmien välillä. Se vaikuttaa nuorten enemmän arvostamalta toimelta: 35 prosenttia 15–18-vuotiaista, 32 prosenttia 19–24-vuotiaista ja 31 prosenttia 25–30-vuotiaista. Naiset valitsevat tämän tuotteen miehiä todennäköisemmin tehokkaaksi toiminnaksi (34 % ja miehet 31 %). Toimintoa valinneiden vastaajien osuus on kuitenkin edelleen pitkälti yhdenmukainen riippumatta koulutustasosta tai osallistumisesta organisaation toimintaan.

Q4 Mitkä ovat mielestäsi tehokkaimmat toimet, joilla nuoret saadaan päätöksentekijöiden kuultaviksi? Voit valita enintään kolme vastausta.

”Sosiaaliseen mediaan osallistuminen esimerkiksi ilmaisemalla mielipiteeni, käyttämällä hashtageja tai muuttamalla profiilikuvaani”

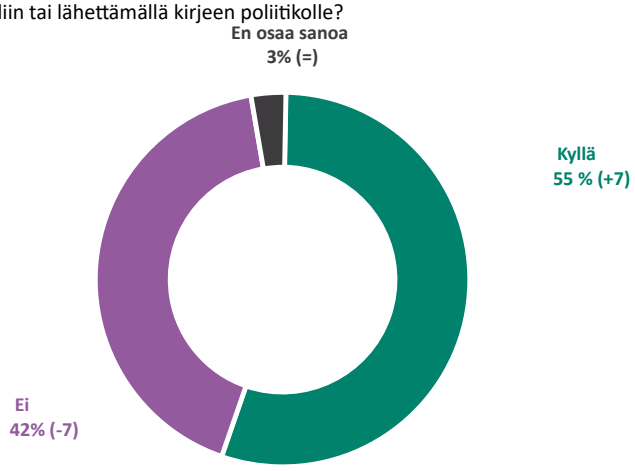

3.2 Osallistuminen yhteiskunnallisiin muutostoimiin

Yli puolet 15-30-vuotiaista on ryhtynyt kuluneen vuoden aikana toimiin yhteiskunnan muuttamiseksi esimerkiksi allekirjoittamalla vetoomuksen, osallistumalla ralliin tai lähettämällä kirjeen poliitikolle.

55 prosenttia eurooppalaisista nuorista ilmoittaa ryhtyneensä toimiin yhteiskunnan muuttamiseksi esimerkiksi allekirjoittamalla vetoomuksen, osallistumalla mielenosoitukseen tai lähettämällä kirjeen poliitikolle kuluneen vuoden aikana. Osuus on kasvanut vuoteen 2024 verrattuna, 7 prosenttiyksikköä, ja on nyt yli 50 prosentin rajan. Vähemmistö (42 %) ei osallistunut tällaisiin toimiin.

Q7a Oletko ryhtynyt kuluneen vuoden aikana toimiin yhteiskunnan muuttamiseksi esimerkiksi allekirjoittamalla vetoomuksen, osallistumalla ralliin tai lähettämällä kirjeen poliitikolle?

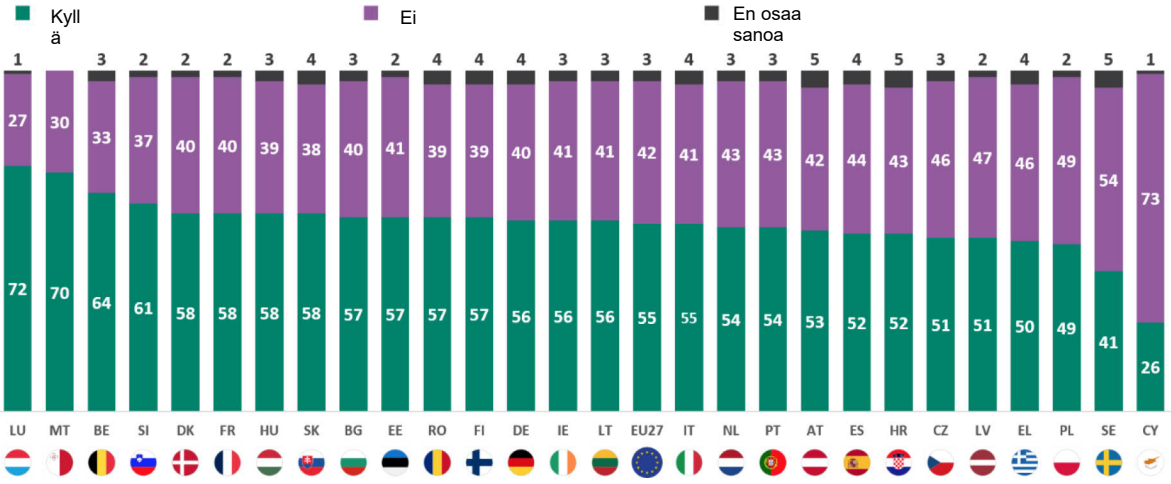

Trendianalyysit perustuvat 3.–12. huhtikuuta 2024 toteutettuun Flash-eurobarometriin 545 (Nuoriso ja demokratia).

Suurin osa nuorista osallistuu yhteiskunnan muutostoimiin kaikkialla EU:ssa, lukuun ottamatta merkittäviä poikkeuksia joissakin maissa.

Suurin osa eurooppalaisista nuorista on osallistunut ainakin yhteen konkreettiseen toimeen yhteiskunnallisen muutoksen aikaansaamiseksi kuluneen vuoden aikana, mutta vain neljäsosa nuorista ilmoittaa tehneensä niin Kyproksessa (26 %). Osuus on pienin EU27-maissa. Toiseksi pienin osuus on Ruotsissa (41 prosenttia nuorista), jonka jälkeen tulevat Puola (49 prosenttia), Kreikka (50 prosenttia) sekä Latvia ja Tšekki, jotka ylittävät enemmistöosuuden (51 prosenttia). Sitä vastoin Luxemburgissa ja Maltassa lähes kolme neljäsosaa nuorista on toteuttanut toimia yhteiskunnan muuttamiseksi kuluneen vuoden aikana (72 prosenttia ja 70 prosenttia), kun taas Belgiassa (64 prosenttia) ja Sloveniassa (61 prosenttia) yli kuusi kymmenestä on toteuttanut tällaisia toimia. Maat, joissa merkittävä osa nuorista on toteuttanut toimia kuluneen vuoden aikana, ovat myös ne, joissa monet vastaajat katsovat, että kollektiiviset keinot (osallistuminen opiskelija- tai nuorisojärjestöihin, osallistuminen poliittisiin liikkeisiin, puolueisiin tai ammattiliittoihin, vapaaehtoistoiminta hyväntekeväisyys- tai kampanjajärjestössä sekä boikotointi tai tiettyjen tuotteiden ostaminen) ovat tehokkaita nuorten äänen saamiseksi päätöksentekijöiden kuuluviin. Luxemburgin ja Maltan nuorissa yhdistyvät konkreettisten toimien korkea taso ja korkeat pisteet kollektiivisista viputekijöistä, olipa kyse sitten osallistumisesta nuorisoliikkeisiin (39 prosenttia ja 43 prosenttia, kun EU27:n keskiarvo on 27 prosenttia) tai vapaaehtoistoiminnasta (25 prosenttia ja 30 prosenttia, kun EU27:n keskiarvo on 20 prosenttia).

Q7a Oletko ryhtynyt kuluneen vuoden aikana toimiin yhteiskunnan muuttamiseksi esimerkiksi allekirjoittamalla vetoomuksen, osallistumalla ralliin tai lähettämällä kirjeen poliitikolle?

Organisaatioihin osallistuminen on jaottelu, joka aiheuttaa suurimman eron tässä kysymyksessä: Organisaation toimintaan viimeksi kuluneiden 12 kuukauden aikana osallistuneista 62 prosenttia ryhtyi toimiin yhteiskunnan muuttamiseksi vuoden aikana, kun vastaava osuus ei ollut 34 prosenttia. Vain 47 prosenttia 15–18-vuotiaista osallistui kanteeseen, 56 prosenttia 19–24-vuotiaista ja 57 prosenttia 25–30-vuotiaista. Kaupungeissa asuvat nuoret ovat todennäköisemmin ryhtyneet toimiin yhteiskunnan muuttamiseksi: 60 prosenttia verrattuna 52 prosenttiin kaupunkien ja esikaupunkien asukkaista ja 51 prosenttiin maaseudun asukkaista. Myös korkea-asteen tutkinnon suorittaneet ovat todennäköisemmin osallistuneet koulutukseen (62 prosenttia), kun heikommin koulutetuista vastaava osuus on 45 prosenttia.

Nuoret eurooppalaiset toimivat tasaisesti eri toiminta-aloilla. Kunkin osa-alueen pisteet vaihtelevat yhdestä kolmasosasta yhteen neljäsosaan.

Nuorten osallistumisen pääaloja olivat ensinnäkin ihmisoikeudet (36 %) ja sen jälkeen yhtäläiset oikeudet sukupuolesta, alkuperästä tai seksuaalisesta suuntautumisesta riippumatta (33 %) sekä terveys ja hyvinvointi (30 %). Nämä kolme huolenaihetta ja toiminta-alaa keräävät noin kolmanneksen nuorista vastaajista. Seuraavaksi seurataan ilmasto- ja ympäristönsuojelua (28 %), taloudellista eriarvoisuutta ja hyvinvointimenoja (26 %), sotia

ja konflikteja (25 %) sekä demokratiaa ja oikeusvaltioperiaatetta (25 %). Huhtikuussa 2024 toteutettuun Flash-eurobarometriin 545 verrattuna ilmastonmuutos ja ympäristönsuojelu ovat toisella ja neljännellä sijalla ja ainoa ala, jolla osuus laskee (28 prosenttia, 5 pistettä). Sukupuolesta, rodusta tai seksuaalisuudesta riippumatta yhtäläiset oikeudet nousevat kolmannesta toiseen ja taloudellinen eriarvoisuus ja hyvinvointimenot kuudennesta viidenteen. Eniten kasvua tapahtui demokratiassa ja oikeusvaltiossa (20 prosentista 25 prosenttiin). Kun otetaan huomioon viidennessätoista vuosineljänneksessä esitetyt odotukset, on myös syytä huomata, että terveys ja yhtäläiset oikeudet ovat aiheita, joissa nuoret toimivat lähes yhtä paljon kuin he odottavat EU:lta (kaikissa vastaajissa 17 prosenttia nuorista osallistui terveyteen liittyvään aiheeseen, mikä on verrattavissa siihen 18 prosenttiin, joka odottaa EU:lta toimia; vastaavasti 18 prosenttia ja 21 prosenttia yhtäläisten oikeuksien osalta). Toisaalta suurin ero on rauhassa/konflikteissa (14 prosentin osallistumisaste verrattuna 33 prosentin odotuksiin) ja köyhyydessä/taloudellisessa eriarvoisuudessa (14 prosentin osallistumisaste verrattuna 32 prosentin osuuteen). Nämä ovat EU:n vahvoja odotuksia, mutta osa-alueet, joilla pienempi osuus vastaajista ilmoittaa toteuttaneensa toimia.

Nuoret eurooppalaiset ovat tasaisen aktiivisia eri toiminta-aloilla, ja heidän pistemääränsä vaihtelee kolmanneksesta neljäsosaan. Tärkeimmät toiminta-alat ovat ihmisoikeudet ja yhtäläiset oikeudet sukupuolesta, rodusta tai seksuaalisesta suuntautumisesta riippumatta.

Kysymys 7b Millä aloilla yritit muuttaa yhteiskuntaa (esimerkiksi allekirjoittamalla vetoomuksen, osallistumalla ralliin tai lähettämällä kirjeen poliitikolle)?

Perusta: vastaajat, jotka ovat ryhtyneet toimiin yhteiskunnan muuttamiseksi kuluneen vuoden aikana (14653) {%)

Trendianalyysit perustuvat 3.–12. huhtikuuta 2024 toteutettuun Flash-eurobarometriin 545 (Nuoriso ja demokratia).

Ihmisoikeudet mainitaan useimmin 23 maassa 27:stä

Kyproksen (54 %) ja sen jälkeen Luxemburgin (48 %), Maltan (47 %), Kroatian ja Slovenian (45 %) nuorten keskuudessa useimmin mainitut toiminta-alat ovat ihmisoikeudet. Kahdessa jäsenvaltiossa ihmisoikeudet ovat ensi sijassa sidoksissa toisiinsa: Belgia (32 prosenttia, taloudellisen eriarvoisuuden taso) ja Itävalta (30 prosenttia, terveyden taso). Neljässä jäsenvaltiossa nuoret, jotka ovat ryhtyneet toimiin yhteiskunnan muuttamiseksi, eivät useimmiten mainitse ihmisoikeuksia: Tšekissä terveys ja hyvinvointi mainitaan useimmin(32 %); Ranska (39 prosenttia) ja Alankomaat (34 prosenttia), joissa yhtäläiset oikeudet ovat etusijalla; ja lopuksi Virossa, jossa ilmasto ja yhtäläiset oikeudet ovat etusijalla (kumpikin 40 prosenttia) ja jossa ihmisoikeudet ovat lähes taka-alalla (38 prosenttia). Ilmastonmuutoksen ja ympäristönsuojelun osalta osuudet ovat selvästi EU27:n keskiarvoa suuremmat Maltalla (45 %), Sloveniassa (41 %), Virossa ja Luxemburgissa (40 %). Mitä tulee yhtäläisiin oikeuksiin sukupuolesta, rodusta tai seksuaalisuudesta riippumatta, pienimmät osuudet ovat vastaajien keskuudessa Bulgariassa (22 prosenttia, kun EU27:n keskiarvo on 33 prosenttia), Slovakiassa (24 prosenttia) ja Unkarissa (25 prosenttia). Sotien ja konfliktien osalta pienimmät osuudet ovat Slovakiassa (18 %), Maltassa (17 %) ja Bulgariassa (15 %).

Kysymys 7b Millä aloilla yritit muuttaa yhteiskuntaa (esimerkiksi allekirjoittamalla vetoomuksen, osallistumalla ralliin tai lähettämällä kirjeen poliitikolle)?

	EU27	BE	BG	CZ	DK	DE	EE	IE	EL	ES	FR	HR	IT	CY	LV	LT	LU	HU	MT	NL	AT	PL	PT	RO	SI	SK	FI	SE
Ihmisoikeudet	36	32	40	29	39	31	38	39	43	36	36	45	39	54	44	36	48	40	47	33	30	37	41	38	45	35	36	41
Yhdenvertaiset oikeudet sukupuolesta, rodusta tai seksuaalisuudesta riippumatta	33	29	22	27	34	30	40	34	26	35	39	27	38	31	35	31	44	25	36	34	29	27	39	34	39	24	28	33
Terveys ja hyvinvointi	30	29	28	32	33	28	34	30	28	34	34	31	24	27	34	25	34	32	37	31	30	29	34	28	35	31	33	31
Ilmastonmuutos ja ympäristönsuojelu	28	29	24	28	34	28	40	30	26	27	30	28	28	22	29	23	40	21	45	28	26	25	22	22	41	24	23	29
Taloudellinen eriarvoisuus ja hyvinvointimenot	26	32	33	21	32	22	36	24	31	31	24	27	29	24	34	19	33	25	32	26	24	22	28	25	35	25	26	29
Sodat ja konfliktit	25	28	15	20	26	23	23	29	28	22	25	22	34	36	20	29	27	22	17	25	24	27	21	20	23	18	23	27
Demokratia ja oikeusvaltioperiaate	25	24	25	23	30	29	31	20	37	25	21	26	23	37	29	26	37	32	33	22	20	26	22	27	34	28	19	28

Toiminta-alat vaihtelevat sukupuolen, iän ja koulutustason mukaan

Kaiken kaikkiaan kuluneen vuoden aikana osallisina olleista nuorista miehet ilmoittavat todennäköisemmin toteuttaneensa toimia demokratian ja oikeusvaltion edistämiseksi (27 prosenttia ja naiset 23 prosenttia), kun taas naiset ilmoittavat todennäköisemmin toteuttaneensa toimia ihmisoikeuksien (41 prosenttia ja miehet 31 prosenttia), sukupuoleen, alkuperään tai seksuaaliseen suuntautumiseen perustuvien yhtäläisten oikeuksien (38 prosenttia ja 28 prosenttia) ja terveyden (32 prosenttia ja 28 prosenttia) hyväksi.

Osallistuvien 15–18-vuotiaiden keskuudessa osuudet ovat pienemmät ilmastonmuutoksen ja ympäristönsuojelun (23 prosenttia verrattuna 28 prosenttiin) tai taloudellisen eriarvoisuuden (23 prosenttia verrattuna 26 prosenttiin) osalta, mutta suuremmat yhtäläisten oikeuksien osalta sukupuolesta, alkuperästä tai seksuaalisesta suuntautumisesta riippumatta (35 prosenttia verrattuna 33 prosenttiin). Kaiken kaikkiaan kaupunkilaiset ovat johdonmukaisesti samalla tai korkeammalla tasolla kuin maaseudun asukkaat kaikissa aiheissa terveyttä ja hyvinvointia lukuun ottamatta (30% kaikissa asutustyypeissä). Koulutustason mukaan ilmastossa on selvä ero (32 prosenttia korkea-

asteen koulutuksen suorittaneiden keskuudessa ja 20 prosenttia heikommin koulutettujen keskuudessa) ja taloudellisessa eriarvoisuudessa (29 prosenttia korkea-asteen koulutuksen suorittaneiden keskuudessa, 24 prosenttia toisen asteen koulutuksen suorittaneiden keskuudessa ja 24 prosenttia vähemmän kuin alemman perusasteen, alemman perusasteen tai ylemmän perusasteen koulutuksen suorittaneiden vastaajien keskuudessa).

3.3 EU:n kanssa tehtävän yhteistyön muotojen tuntemus

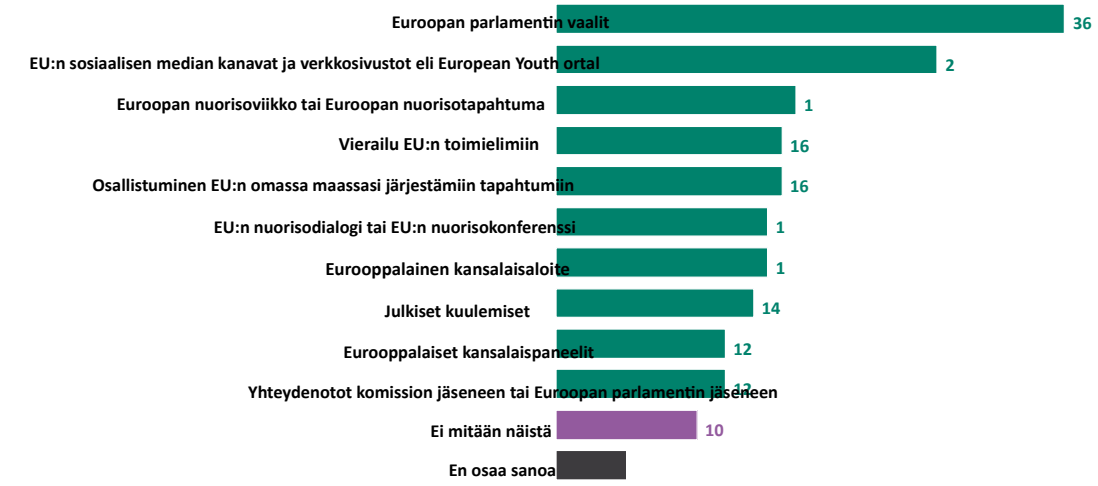
Euroopan parlamentin vaalit ovat tunnetuin tapa tehdä yhteistyötä EU:n kanssa. Silti vain hieman yli kolmannes nuorista tuntee ne.

Vaikka suurin osa eurooppalaisista nuorista on ryhtynyt toimiin yhteiskunnan muuttamiseksi ja katsoo, että EU:n toimilla on vaikutusta heidän jokapäiväiseen elämäänsä, vain vähemmistö tuntee kaikki ehdotetut tavat tehdä yhteistyötä Euroopan unionin kanssa. Äänestäminen Euroopan parlamentin vaaleissa on selvästi tunnetuin tapa tehdä yhteistyötä EU:n kanssa 15–30-vuotiaiden keskuudessa, mutta vain 36 prosenttia ilmoittaa tuntevansa sen. Lisäksi 10 prosenttia nuorista sanoo, etteivät he tunne mitään luetelluista tavoista tehdä yhteistyötä EU:n kanssa, ja 5 prosenttia vastaa ”en tiedä”. Tämä tarkoittaa, että yhteensä 15 prosenttia ilmoittaa, etteivät he tunne mitään luetelluista tavoista tehdä yhteistyötä EU:n kanssa. Seuraavaksi tulevat EU:n sosiaalisen median kanavat ja verkkosivustot (Euroopan nuorisoportaali), jotka tavoittavat noin neljänneksen nuorista (27 %), kun taas muut EU:n perustamat kanavat ovat 12–17 prosenttia. Euroopan nuorisoviikon tai Euroopan nuorisotapahtuman osuus on 17 prosenttia, EU:n toimielimissä vierailevien ja omassa maassa järjestettäviin EU:n tapahtumiin osallistuvien osuus on 16 prosenttia, EU:n nuorisodialogin ja eurooppalaisen kansalaisaloitteen osuus 15 prosenttia, julkisten kuulemisten osuus 14 prosenttia ja eurooppalaisten kansalaispaneelien osuus 12 prosenttia, mikä on kolme kertaa vähemmän kuin Euroopan parlamentin vaalit. Viime kädessä nämä tulokset viittaavat siihen, että tietoisuus erilaisista tavoista tehdä yhteistyötä EU:n kanssa keskittyy edelleen äänestämiseen ja institutionaaliseen digitaaliseen läsnäoloon, kun taas harvemmat vastaajat ovat tietoisia osallistavan demokratian erityismekanismeista (eurooppalaiset kansalaispaneelit, julkiset kuulemiset, EU:n nuorisodialogi), vaikka 29 prosenttia nuorista piti neljännellä vuosineljänneksellä tuloksellisena toimena osallistumista julkiseen kuulemiseen ehdotetuista poliittisista aloitteista, myös EU:n nuorisodialogista tai eurooppalaisista kansalaispaneeleista.

C yprus ja G reece ovat ainoat maat, joissa suurin osa nuorista sanoo tuntevansa Euroopan parlamentin vaalit keinona tehdä yhteistyötä Euroopan unionin kanssa.

Suurin osa vastaajista, jotka tuntevat EU-vaalit keinona tehdä yhteistyötä EU:n kanssa, on Kyproksessa: 61 prosenttia 15–30-vuotiaista katsoo tuntevansa Euroopan parlamentin vaalit, kun koko EU:ssa vastaava luku on keskimäärin 36 prosenttia. Kuten jo todettiin, 41 prosenttia nuorista kyproslaisista pitää äänestystä tehokkaana keinona saada äänensä kuuluviin. Vaalien ulkopuolella kuitenkin 13 prosenttia Kyproksen nuorista sanoo tuntevansa ”ei

Kysymys 8 Oletko perehtynyt johonkin seuraavista tavoista tehdä yhteistyötä Euroopan unionin kanssa?

mekanismia”, mikä on hieman yli EU27:n keskiarvon (10 %). Kreikassa 50 prosenttia nuorista kertoo tuntevansa Euroopan parlamentin vaalit. Seuraavina tulevat Slovenia (43 %), Ranska ja Portugali (40 %), Kroatia (39 %) ja Saksa (38 %). Osuus, joka kertoo tuntevansa EU:n sosiaalisen median kanavat ja verkkosivustot, on suurin Maltassa (48 %), Luxemburgissa (48 %) ja vähäisemmässä määrin Sloveniassa (37 %), Virossa (36 %) ja Espanjassa (35 %). Suurin osa vastaajista, jotka eivät tunne yhtäkään testatuista vaihtoehdoista, on Alankomaissa: 21 prosenttia nuorista sanoo, että he eivät tunne mekanismia, ja seuraavaksi eniten Bulgaria (18 prosenttia), kun EU27:n keskiarvo on 10 prosenttia. On myös syytä huomata, että suurin osa vastaajista, jotka tuntevat yhteydenotot komission jäseneen tai Euroopan parlamentin jäseneen, on Virossa (28 %). Slovakialla on suurin osuus julkisissa kuulemisissa (30 prosenttia, myös korkein pistemäärä); Suomella on suurin osuus eurooppalaisessa kansalaisaloitteessa (24 %).

Organisaatiossa mukana olevat nuoret ilmoittavat todennäköisemmin olevansa tietoisia erilaisista tavoista tehdä yhteistyötä Euroopan unionin kanssa.

Kun vähintään yhden organisaation toimintaan osallistuneilta nuorilta kysyttiin, mitkä ovat heidän tuntemansa tavat tehdä yhteistyötä Euroopan unionin kanssa, he tunsivat lähes kaikki ehdotetut vaihtoehdot paremmin. Organisaatioon osallistuvien ja sen ulkopuolisten välinen kuilu on huomattava: Eurooppalaiset kansalaispaneelit (14 prosenttia organisaatioihin osallistuvista ja 6 prosenttia muista), yhteydenotot komissaariin tai Euroopan parlamentin jäseneen (14 prosenttia vs. 6 prosenttia), Euroopan nuorisoviikko (20 prosenttia vs. 9 prosenttia) ja osallistuminen EU:n tapahtumiin (19 prosenttia vs. 8 prosenttia). Ennen kaikkea niiden osuus, jotka eivät tunne yhtäkään ehdotetuista vaihtoehdoista, nousee 25 prosenttiin niiden keskuudessa, jotka eivät ole mukana organisaatioissa. Toisaalta ne, jotka eivät ole mukana organisaatiossa, ilmoittavat

Q8 Tunnetko jonkin seuraavista tavoista tehdä yhteistyötä Euroopan unionin kanssa ?

	EU27	BE	BG	CZ	DK	DE	EE	IE	EL	ES	FR	HR	IT	CY	LV	LT	LU	HU	MT	NL	AT	PL	PT	RO	SI	SK	FI	SE
Euroopan parlamentin vaalit	36	30	33	34	30	38	36	33	50	34	40	39	36	61	31	35	35	36	33	27	37	33	40	32	43	35	35	35
EU:n sosiaalisen median kanavat ja verkkosivustot (Euroopan nuorisoportaali)	27	24	21	22	33	30	36	27	28	35	24	21	26	24	31	24	48	21	48	20	31	31	28	22	37	22	22	22
Euroopan nuorisoviikko tai Euroopan nuorisotapahtuma	17	20	17	15	25	13	29	14	17	19	20	19	17	19	23	22	33	12	28	13	12	20	26	17	30	18	13	16
Vierailu EU:n toimielimiin	16	19	14	15	18	13	25	17	17	16	19	18	16	19	22	15	27	16	25	13	15	17	16	17	24	13	13	14
Osallistuminen EU:n omassa maassasi järjestämiin tapahtumiin	16	19	14	14	13	17	16	13	19	15	18	15	16	17	13	15	19	15	15	13	19	13	16	16	22	16	14	12
EU:n nuorisodialogi tai EU:n nuorisokonferenssi	15	17	13	11	22	12	26	14	17	15	17	13	19	16	20	17	24	11	26	11	11	14	18	19	26	16	12	13
Eurooppalainen kansalaisaloite	15	12	12	12	7	15	9	12	13	16	16	18	16	7	9	14	9	14	10	12	15	15	13	14	11	13	24	9
Julkiset kuulemiset	14	14	13	18	18	12	24	13	12	16	13	11	13	14	19	13	22	18	26	10	11	20	12	16	20	30	18	14
Eurooppalaiset kansalaispaneelit	12	12	10	10	18	12	26	12	15	12	12	12	8	12	20	11	24	11	24	8	10	14	10	13	21	10	14	13
Yhteydenotot komission jäseneen tai Euroopan parlamentin jäseneen	12	16	10	10	19	9	28	17	14	12	16	12	9	18	18	17	21	13	16	11	8	13	11	10	17	13	14	16

todennäköisemmin tuntevansa äänestämisen Euroopan parlamentin vaaleissa (43 prosenttia, kun taas organisaatioon osallistuvien osuus on 34 prosenttia). Työelämän ulkopuolella olevista 43 prosenttia ilmoittaa tuntevansa Euroopan parlamentin vaalit, kun taas he ovat alle keskiarvon tai linjassa kaikkien muiden ehdotettujen vaihtoehtojen keskiarvon ja heillä on suurin osuus toiminta-asemassa olevista vastaajista, jotka eivät tunne mitään ehdotetuista vaihtoehdoista (15 prosenttia). Korkeakoulututkinnon suorittaneet ovat johdonmukaisesti ja merkittävästi EU27:n keskiarvon yläpuolella lähes kaikissa ehdotetuissa vaihtoehdoissa (18–20 prosenttia EU:n nuorisodialogissa, vierailevissa oppilaitoksissa ja Euroopan nuorisoviikolla), ja pienin osuus vastaajista (8 prosenttia) ei tunne mitään ehdotetuista vaihtoehdoista. Niiden vastaajien osuus, jotka eivät tunne yhtäkään ehdotetuista vaihtoehdoista, on 14 prosenttia, joilla on alhaisempi koulutustaso. Sukupuolella on vähäinen rooli: naiset tuntevat hieman paremmin vaalit (38 prosenttia, miehet 35 prosenttia) ja EU:n sosiaalisen median kanavat (29 prosenttia ja 25 prosenttia), kun taas miehet tuntevat hieman paremmin eurooppalaiset kansalaispaneelit (13 prosenttia ja naiset 10 prosenttia) ja ottavat yhteyttä Euroopan parlamentin jäseneen (13 prosenttia ja 11 prosenttia).

3.4 Lähteet, joista saa tietoa EU:sta

Sosiaalinen media on edelleen nuorten (yli puolet heistä) tärkein tiedonlähde EU:sta. Seuraavaksi eniten tietoa saadaan televisiosta (yli kolmannes).

Yli puolet vastaajista käyttää sosiaalista mediaa pysyäkseen ajan tasalla EU:sta (52 prosenttia), joka on heidän pääasiallinen tietolähteensä aiheesta. Tämä on neljä pistettä vähemmän kuin vuonna 2024 (56 prosenttia).[4] Lähes kolmannes (31 %) mainitsee verkkolehdistöt/podcastit. Sosiaalinen media ja verkkolehdistö tai podcastit ovat yhdessä tärkeimmät tiedonlähteet, joita nuoret käyttävät pitääkseen itsensä ajan tasalla EU:sta. Tämä havainto on yhdenmukainen sen kanssa, mitä havaittiin kolmannella neljänneksellä, jossa media (perinteinen ja digitaalinen yhdistetty) oli johtava kanava oppia yhteiskunnallisista kysymyksistä. Toiseksi eniten mainittu kanava on televisio (38 %), vaikka se on laskenut jyrkästi verrattuna vuoteen 2024 (49 %), jolloin se oli vain 7 pistettä sosiaalisen median alapuolella EU:ta koskevan tiedon lähteenä. Televisio on kuitenkin edelleen tärkeä EU:ta koskeva tietolähde, toisin kuin viimeiset (painetut) lehdistöt ja radiot, jotka on sidottu 16 prosenttiin (radio on laskenut 7 pistettä vuoteen 2024 verrattuna). Alle neljännes 15–30-vuotiaista (23 %) mainitsee koulun/yliopiston, mikä tekee siitä huomattavasti vähemmän näkyvän kuin keskustelut ystävien, perheen tai työtovereiden kanssa (31 %).

Sosiaalinen media on tärkein EU:ta koskeva tietolähde kaikkien jäsenvaltioiden nuorille. Kyproksessa, Maltassa, Luxemburgissa, Sloveniassa, Tanskassa ja Virossa merkittävä osa nuorista käyttää vähintään kolmea tietolähdettä.

Sosiaalinen media on yleisimmin käytetty EU:ta koskeva tietolähde kaikkien EU:n jäsenvaltioiden nuorten keskuudessa, vaikka se ei saavuta enemmistöä Romaniassa (44 %), Alankomaissa (47 %), Belgiassa ja Espanjassa (49 %). Joka tapauksessa yli 40 prosenttia nuorista kuudessa maassa käyttää vähintään kolmea tietolähdettä: Kypros: sosiaalinen media (74 %), verkkolehdistö (45 %) sekä keskustelut perheen ja ystävien kanssa (43 %) Malta, sosiaalinen media (69 %), keskustelut ystävien, perheenjäsenten tai työtovereiden kanssa (52 %) ja verkkolehdistö (51 %) Luxemburg, sosiaalinen media (64 %), verkkolehdistö ja keskustelut (49 %) Viro: sosiaalinen media (58 %), verkkolehdistö (44 %) ja keskustelut ystävien, perheenjäsenten tai työtovereiden kanssa (43 %) ja Tanskassa: sosiaalinen media (56 %), verkkolehdistö (41 %) ja keskustelut ystävien, perheenjäsenten tai työtovereiden kanssa (40 %). Slovenialaiset nuoret mainitsevat neljä yli 40 prosentin lähdettä: sosiaalinen media (53 %), verkkolehdistö ja -keskustelut (45 %) ja televisio (41 %). Koulussa tai yliopistossa EU:ta koskevan tiedon lähteenä Luxemburgin nuoret erottuvat muista: 38 prosenttia mainitsee koulun/yliopiston (23 prosenttia EU27:ssä) ja sen jälkeen nuoret Virossa (32 prosenttia), Maltassa (31 prosenttia), Belgiassa ja Sloveniassa (30 prosenttia kummassakin).

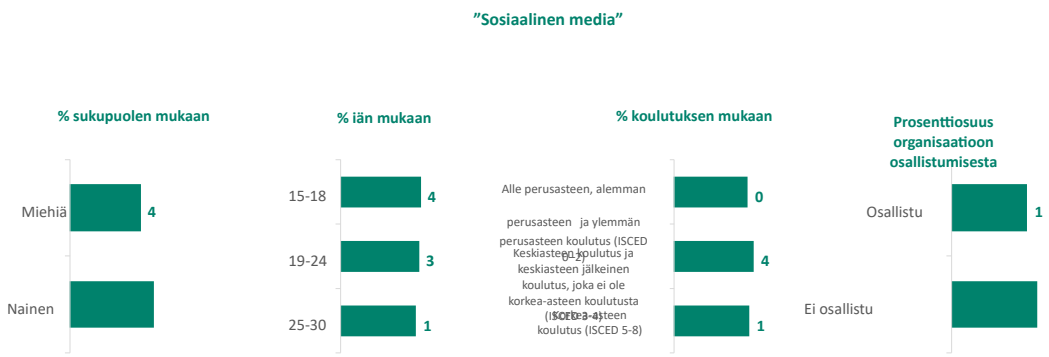
4 Nuorisoa ja demokratiaa koskeva Flash-eurobarometri (FL545), huhtikuu 2024 https://europa.eu/eurobarometer/surveys/detail/3181

Kysymys 9 Mitä seuraavista lähteistä käytätte pitääksenne itsenne ajan tasalla EU:sta?

	EU27	BE	BG	CZ	DK	DE	EE	IE	EL	ES	FR	HR	IT	CY	LV	LT	LU	HU	MT	NL	AT	PL	PT	RO	SI	SK	FI	SE
Sosiaalinen media	52	49	56	56	56	51	58	60	58	49	54	55	52	74	55	51	64	51	69	47	52	57	54	44	53	56	55	52
TV	38	36	40	38	37	33	38	33	36	45	42	41	43	28	33	35	31	27	25	32	31	38	51	39	41	39	35	37
Verkkolehdistö, podcastit ja/tai uutisalustat	31	29	39	34	41	27	44	32	33	29	29	39	33	45	42	41	49	34	51	24	25	36	35	40	45	28	35	27
Keskustelut ystävien, perheen tai työtovereiden kanssa	31	31	30	28	40	31	43	34	40	31	29	32	29	43	36	28	49	33	52	29	31	31	32	28	45	29	30	32
Koulu tai yliopisto	23	30	15	22	25	24	32	27	23	20	28	26	25	20	27	18	38	17	31	22	24	18	20	17	30	23	23	24
Kirjalliset (painetut) lehdet (esim. sanomalehdet, viikko- tai kuukausilehdet jne.)	16	21	9	13	24	15	35	15	12	20	17	18	14	5	26	17	39	12	35	16	17	12	17	17	32	10	16	18
Radio	16	23	11	14	13	18	15	20	10	15	18	13	12	10	15	17	13	15	8	18	19	20	15	13	16	18	18	16

Naiset käyttävät todennäköisemmin sosiaalista mediaa (57 prosenttia ja miehet 48 prosenttia) ja keskusteluja perheen ja ystävien kanssa (35 prosenttia ja 27 prosenttia) pysyäkseen ajan tasalla EU:sta, kun taas miehet ilmoittavat useammin käyttävänsä perinteisiä tiedotusvälineitä, kuten kirjallista (painettua) lehdistöä (18 prosenttia ja naiset 15 prosenttia) ja radiota (17 prosenttia ja 15 prosenttia). Ikä vaikuttaa voimakkaasti koulun/yliopiston kautta välitettävään tietoon: 35 prosenttia 15–18-vuotiaista käyttää koulua tai yliopistoa EU:ta koskevana tietolähteenä, kun 25–30-vuotiaista vastaava osuus on 15 prosenttia. Sitä vastoin painetun lehdistön, radion ja verkkolehdistön käyttö EU:ta koskevana tietolähteenä lisääntyy iän myötä. Vähintään keskiasteen koulutuksen saaneet käyttävät todennäköisemmin sosiaalista mediaa pysyäkseen ajan tasalla EU:sta (54 prosenttia toisen asteen koulutuksen suorittaneista ja 51 prosenttia korkea-asteen koulutuksen suorittaneista) ja 50 prosenttia heikommin koulutetuista. Tämä on edelleen yleisimmin käytetty EU:ta koskeva tietolähde. Sosiaalisen median käyttö EU-tiedotuksessa vaihtelee vähän iän mukaan (54 prosenttia 15–18-vuotiaista, 53 prosenttia 19–24-vuotiaista ja 51 prosenttia 25–30-vuotiaista). Lisäksi 58 prosenttia niistä, jotka eivät ole mukana organisaatiossa, mainitsee sosiaalisen median EU:ta koskevana tietolähteenä, ja 51 prosenttia niistä, jotka ovat mukana vähintään yhdessä organisaatiossa. Myös nuoret, jotka eivät osallistuneet organisaation toimintaan, sanovat kolme kertaa todennäköisemmin, että he eivät pidä itseään lainkaan ajan tasalla EU:sta (12 prosenttia verrattuna 4 prosenttiin).

Kysymys 9 Mitä seuraavista lähteistä käytätte pitääksenne itsenne ajan tasalla EU:sta?

4. Osallistuminen toisen EU-maan organisaatioihin ja toimintaan

4.1 Osallistuminen organisaatioihin

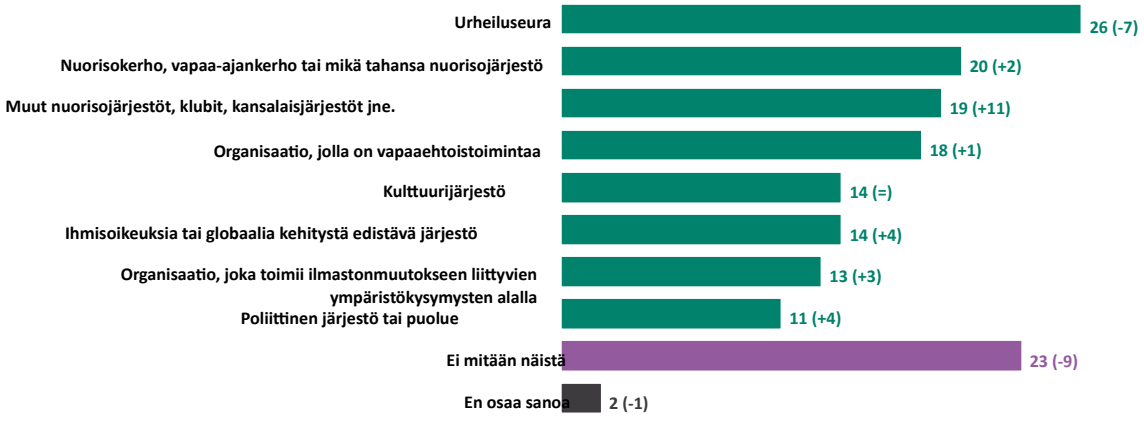
Nuorten osallistuminen järjestöihin on lisääntynyt vuodesta 2024. Organisaatiotyypit, joihin ne osallistuvat, vaihtelevat edelleen.

Yhteensä 75 prosenttia tutkimukseen osallistuneista nuorista on osallistunut yhden tai useamman organisaation toimintaan viimeisten 12 kuukauden aikana, kun vuonna 2024 vastaava osuus oli 64 prosenttia. Lähes joka neljäs 15–30-vuotias eurooppalainen nuori ei ole osallistunut mihinkään kyselyssä lueteltujen organisaatioiden toimintaan (23 %). Osuus on laskenut jyrkästi vuodesta 2024 (–9 prosenttiyksikköä). Nuoret osallistuvat edelleen todennäköisimmin urheiluseuroihin (26 %), vaikka määrä on vähentynyt vuodesta 2024 (–7 prosenttiyksikköä). Urheiluseurojen jälkeen seuraa nuorisokerhoja, vapaa-ajankerhoja tai mitä tahansa nuorisojärjestöjä (20 %), muita nuorisojärjestöjä, kerhoja tai kansalaisjärjestöjä (19 %), joilla on vapaaehtoistoimintaa (18 %), kulttuurijärjestöjä ja ihmisoikeuksia tai maailmanlaajuista kehitystä edistäviä järjestöjä (molemmat 14 %) sekä ilmastonmuutoksen tai ympäristöasioiden alalla toimivia järjestöjä (13 %). Eniten nuorten osallistuminen on lisääntynyt vuoden 2024 jälkeen, mikä koskee muita nuorisojärjestöjä, kerhoja tai kansalaisjärjestöjä (+11 prosenttiyksikköä). Osallistuminen poliittiseen järjestöön tai poliittiseen puolueeseen (11 prosenttia) on kuitenkin edelleen vähiten yleinen osallistumisen muoto, vaikka se on kasvanut 4 prosenttiyksikköä vuodesta 2024.

Organisaatioihin osallistumisen muodot ja tasot vaihtelevat suuresti jäsenvaltioittain

Yksittäisten maiden tulokset osoittavat, että nuorten osallistumisessa organisaatioihin on suuria eroja. Organisaatiotyypit, joihin nuoret osallistuvat, vaihtelevat maittain. Urheiluseuroihin osallistuminen on erityisen merkittävää Ranskassa (36 prosenttia), Irlannissa ja Liettuassa (molemmissa 31 prosenttia), kun taas nuorisoseuroihin, vapaa-ajankerhoihin tai nuorisojärjestöihin osallistuminen on korkeimmillaan Maltassa (40 prosenttia), Luxemburgissa (38 prosenttia) ja Virossa (35 prosenttia). Näissä kolmessa maassa nuoret vastaajat erottuvat myös osallistuessaan monentyyppisiin järjestöihin: sekä Maltassa että Luxemburgissa

Q5 Oletko viimeksi kuluneiden 12 kuukauden aikana osallistunut seuraavien organisaatioiden toimintaan?

Trendianalyysit perustuvat 3.–12. huhtikuuta 2024 toteutettuun Flash-eurobarometriin 545 (Nuoriso ja demokratia).

kulttuurijärjestöihin (41 prosenttia ja 38 prosenttia) ja vapaaehtoisjärjestöihin (36 prosenttia ja 30 prosenttia) osallistuu paljon nuoria, kun taas Virossa monet nuoret osallistuvat ihmisoikeuksia tai maailmanlaajuista kehitystä edistävien järjestöjen (32 prosenttia), ilmastonmuutoksen tai ympäristöasioiden alalla toimivien järjestöjen (31 prosenttia) ja poliittisten järjestöjen tai puolueiden (28 prosenttia) toimintaan. Vastaajat maissa, joissa osallistumisosuus on suurin, osallistuvat myös laajempaan joukkoon organisaatioita.

Eniten nuoria, jotka eivät ole osallistuneet mihinkään luetteloon merkittyjen organisaatioiden toimintaan viimeisten 12 kuukauden aikana, on Kyproksessa (46 %), Kreikassa ja Unkarissa (molemmissa 31 %) sekä Bulgariassa, Kroatiassa ja Ruotsissa (kaikki 30 %). Sitä vastoin Maltassa vain 4 prosenttia vastaajista ilmoitti, että he eivät ole osallistuneet luetteloon merkittyjen organisaatioiden toimintaan viimeisten 12 kuukauden aikana. Osallistumattomien vastaajien osuus on pieni myös Luxemburgissa (6 %) ja Virossa (11 %), ja se on edelleen alle EU27:n keskiarvon Belgiassa (14 %), Tanskassa, Latviassa ja Sloveniassa (kaikki 16 %) sekä Ranskassa (17 %).

Naiset, työelämän ulkopuolella olevat nuoret ja heikommin koulutetut eivät todennäköisesti sano osallistuneensa jonkin organisaation toimintaan.

Naiset ilmoittavat miehiä todennäköisemmin, että he eivät ole osallistuneet mihinkään luetteloon merkittyyn järjestöön viimeisten 12 kuukauden aikana (27 prosenttia vs. 19 prosenttia miehillä). Ero liittyy suurelta osin urheiluseurojen vähäisempään osallistumiseen (21 prosenttia vs. 31 prosenttia miehillä). Ikäerot ovat vähäisempiä: osallistumattomuus vaihtelee 19–24-vuotiaiden 22 prosentista 25 prosenttiin 25–30-vuotiaiden keskuudessa, mikä viittaa siihen, että osallistuminen organisaatioihin pysyy suhteellisen vakaana 15–30-vuotiaiden ikäryhmässä.

Selvimmät erot liittyvät nuorten aktiivisuuteen ja koulutustilanteeseen. Yli kolmannes työelämän ulkopuolella olevista ilmoittaa, ettei heillä ole lainkaan työvoimaa (36 prosenttia), kun taas palkansaajista vastaava osuus on 20 prosenttia ja itsenäisistä ammatinharjoittajista 14 prosenttia. Vastaavasti heikommin koulutettujen nuorten (26 %) osallistumattomuus on yleisempää kuin korkea-asteen koulutuksen saaneiden (19 %). Myös asuinpaikalla on merkitystä, joskin vähäisemmässä määrin: maaseutualueilla asuvat nuoret ilmoittavat todennäköisemmin, etteivät he osallistu ohjelmaan kuin kaupungeissa asuvat (26 prosenttia vs. 21 prosenttia).

Syyt siihen, miksi organisaatioon ei osallistuta, ovat ensisijaisesti käytännöllisiä, mutta ne näyttävät myös heijastavan osallistumismahdollisuuksien puutetta.

Niistä eurooppalaisista nuorista, jotka eivät ole osallistuneet järjestön toimintaan viimeisten 12 kuukauden aikana, ajanpuute on ylivoimaisesti tärkein mainittu syy (41 %). Tätä seuraa se, että he eivät ole vielä ajatelleet asiaa (23 %), ja kiinnostuksen puute (20 %), vaikka viimeksi mainittu on laskenut verrattuna vuoden 2024 Flash-eurobarometriin 545 (-6 prosenttiyksikköä). Tämä viittaa siihen, että osallistumatta jättämistä ei selitetä ensisijaisesti näiden toimien hylkäämisellä vaan useammin kilpailevilla prioriteeteilla tai selkeän osallistumisen käynnistävän tekijän puuttumisella.

Q5 Oletko viimeksi kuluneiden 12 kuukauden aikana osallistunut seuraavien organisaatioiden toimintaan? Valitse kaikki soveltuvat vaihtoehdot.

Muut syyt viittaavat konkreettisempiin osallistumisen esteisiin. Jotkut nuoret sanovat, että kukaan ei ole koskaan pyytänyt tai kutsunut heitä osallistumaan (16 %), kun taas toiset eivät tiedä, miten osallistua (13 %) tai eivät ymmärrä asioita tarpeeksi (12 %). Noin joka kahdeksas vastaaja mainitsi myös taloudelliset ja maantieteelliset esteet: Vastaajista 12 prosenttia sanoo, ettei heillä ole siihen varaa, ja sama osuus sanoo, että toiminta on liian kaukana tai vaikeasti saavutettavissa.

Kysymys 6 Mistä syistä et ole osallistunut näihin toimiin? Valitse kaikki soveltuvat vaihtoehdot.

Perus: vastaajat, jotka eivät ole osallistuneet mihinkään näiden organisaatioiden toimintaan viimeisten 12 kuukauden aikana (6209) (%)

Trendianalyysit perustuvat 3.–12. huhtikuuta 2024 toteutettuun Flash-eurobarometriin 545 (Nuoriso ja demokratia).

Yksittäisten maiden tulokset osoittavat erilaisia syitä olla osallistumatta organisaatioihin

Ajanpuute on tärkein syy olla osallistumatta organisaatioiden toimintaan monissa maissa. Niiden vastaajien osuus, jotka ilmoittivat, että heillä ei ole riittävästi aikaa, on erityisen suuri Maltassa (70 %), Kreikassa (48 %), Kyproksella (47 %), Kroatiassa ja Unkarissa (molemmissa 46 %) sekä Ruotsissa (44 %). Kyproksessa syy olla osallistumatta ei kuitenkaan ole pelkästään käytännöllinen: lähes kolmannes osallistumattomista sanoo, että kukaan ei ole koskaan pyytänyt tai kutsunut heitä osallistumaan (32 %), kun taas joka viides sanoo, että he eivät ymmärrä asioita tarpeeksi (20 %).

Muissa maissa osallistumisen ulkopuolelle jäämisen syy ei näytä liittyvän niin suoraan aikarajoituksiin. Bulgariassa 31 prosenttia mainitsee ajanpuutteen, vaikka se ei ole ajatellut osallistumista (29 prosenttia) eikä ymmärtänyt asioita tarpeeksi (18 prosenttia) on näkyvämpää kuin monissa muissa maissa. Puolassa vastaajat erottuvat vieläkin selvemmin tässä asiassa, sillä 39 prosenttia vastaajista ei ole vielä ajatellut osallistumista. Ruotsissa sen sijaan vastaajat yhdistävät ajanpuutteen (44 %) suhteellisen suureen kiinnostuksen puutteeseen (26 %) ja taloudellisiin rajoitteisiin (17 %). Italia erottuu myös pääsystä: Muista kuin osallistujista 20 prosenttia on sitä mieltä, että toiminta on liian kaukana tai vaikeasti saavutettavissa, mikä on EU:n korkein taso. Taloudelliset rajoitteet korostuvat myös Belgiassa (24 %) ja Ranskassa (22 %), joissa kohtuuhintaisuus mainitaan. Seuraavina tulevat Suomi (21 %) (EU27-maissa 12 %).

Sosiodemografiset tulokset osoittavat myös erilaisia syitä olla osallistumatta organisaatioihin

Niiden vastaajien osuus, jotka vastasivat, että ajanpuute on syy olla osallistumatta organisaatioiden toimintaan, vaihtelee sosiodemografisten ryhmien välillä. Ajanpuutteen mainitsevat yhtä lailla miehet ja naiset (41 prosenttia molemmissa tapauksissa), mutta se kasvaa iän myötä 15–18-vuotiaiden 36 prosentista 25–30-vuotiaiden 43 prosenttiin. Se on erityisen suuri myös työntekijöiden (47 prosenttia) ja korkea-asteen koulutuksen saaneiden nuorten (46 prosenttia) keskuudessa.

Nuoremmat, jotka eivät osallistu, sanovat todennäköisemmin, että he eivät ole vielä ajatelleet osallistumista organisaatioon (28 prosenttia 15–18-vuotiaista verrattuna 19 prosenttiin 25–30-vuotiaista), ja todennäköisemmin sanovat, että kukaan ei ole koskaan pyytänyt tai kutsunut heitä osallistumaan (20 prosenttia). Naiset mainitsevat miehiä todennäköisemmin, että he eivät osaa osallistua (15 prosenttia vs. 10 prosenttia) tai että heitä ei ole pyydetty tai kutsuttu (18 prosenttia vs. 14 prosenttia), kun taas miehet sanovat useammin, että he eivät ole kiinnostuneita (24 prosenttia vs. 18 prosenttia). Niiden vastaajien osuus, joiden mukaan kukaan ei ole koskaan pyytänyt tai kutsunut heitä, on huomattavasti suurempi työelämän ulkopuolella olevien nuorten keskuudessa (20 prosenttia työelämän ulkopuolella olevista nuorista) kuin itsenäisten ammatinharjoittajien tai työntekijöiden keskuudessa (14 prosenttia kustakin). Se on myös korkeampi 15-18-vuotiailla (20 %). Vastaavasti 18 prosenttia maaseudun asukkaista ilmoittaa, ettei heitä ole koskaan pyydetty (verrattuna 15 prosenttiin kaupunkilaisista). Myös heikommin koulutetut (18 prosenttia) ilmoittavat korkea-asteen tutkinnon suorittaneita (16 prosenttia) todennäköisemmin, miksi he eivät osallistu.

Käytännön saavutettavuus näyttää edelleen olevan ongelma joillekin ryhmille: niiden vastaajien osuus, jotka katsovat, että organisaatioiden toiminta on liian kaukana, on yli kaksi kertaa suurempi maaseudulla asuvien nuorten kuin kaupungeissa asuvien nuorten keskuudessa (18 % vs. 8 %). Heikommin koulutetut ilmoittavat korkea-asteen tutkinnon suorittaneita todennäköisemmin, ettei heillä ole varaa tällaiseen toimintaan (14 % vs. 8 %).

4.2 Toiminta toisessa EU-maassa

Vuoteen 2024 verrattuna useammat nuoret eurooppalaiset ovat osallistuneet toimintaan toisessa EU-maassa, vaikka yli kolmannes nuorista eurooppalaisista ei ole

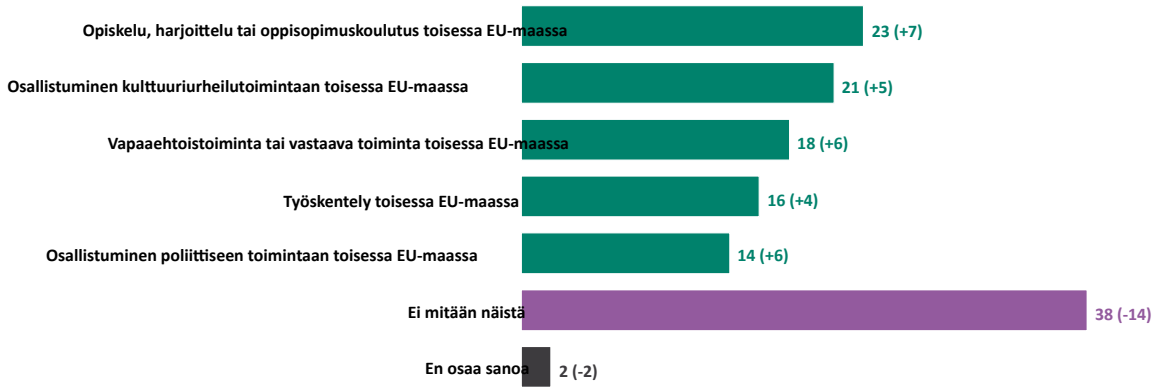
Yhteensä 60 prosenttia 15–30-vuotiaista eurooppalaisista nuorista on osallistunut vähintään yhteen tutkimuksessa mainittuun toimintaan toisessa EU-maassa. Opiskelu, harjoittelu tai oppisopimuskoulutus toisessa EU-maassa on yleisintä nuorten eurooppalaisten keskuudessa (23 %) ennen kulttuuri- tai urheilutoimintaa toisessa EU-maassa (21 %). Pienemmät osuudet kertovat osallistuneensa vapaaehtoistoimintaan tai vastaavaan toimintaan (18 %), työskennelleensä toisessa EU-maassa (16 %) tai osallistuneensa poliittiseen toimintaan toisessa EU-maassa (14 %). Voimakkain nousu vuoden 2024 Eurobarometri-tutkimuksen jälkeen koskee opiskelua, koulutusta tai oppisopimuskoulutusta toisessa EU-maassa (+7 prosenttiyksikköä). Myös vapaaehtoistoiminta ja poliittinen toiminta toisessa EU-maassa on lisääntynyt (+6 prosenttiyksikköä).

38 prosenttia eurooppalaisista nuorista sanoo, että he eivät ole osallistuneet mihinkään näistä toiminnoista. Osuus on kuitenkin pienentynyt jyrkästi vuodesta 2024 (–14 prosenttiyksikköä), kun taas toisessa EU-maassa toimintaan osallistuneiden vastaajien osuus on kasvanut.

Yksittäisten maiden tulokset osoittavat, että nuorten osallistumisessa toimintaan toisessa EU-maassa on suuria eroja.

Opiskelu, harjoittelu tai oppisopimuskoulutus toisessa EU-maassa on yleisimmin raportoitu toiminta 13 jäsenvaltiossa ja osallistuminen kulttuuri- tai urheilutoimintaan toisessa EU-maassa 9 jäsenvaltiossa. Lisäksi nämä kaksi ovat samalla tasolla Ranskassa (25 prosenttia kummassakin), Unkarissa (18 prosenttia kummassakin), Liettuassa (22 prosenttia kummassakin) ja Maltassa (39 prosenttia kummassakin). Vapaaehtoistoiminta tai vastaava toiminta toisessa EU-maassa on etusijalla vain Latviassa (32 %). Osuus, jonka mukaan ne eivät ole osallistuneet mihinkään luetelluista toiminnoista, on suurin Kyproksessa ja Ruotsissa (molemmissa 50 %). Seuraavina tulevat Unkari ja Portugali (molemmissa 46 %), Kreikka ja Puola (molemmissa 45 %) ja Kroatia (44 %). Sitä vastoin vain 12 prosenttia Maltan ja Luxemburgin nuorista ja 19 prosenttia Viron nuorista ilmoittaa, etteivät he ole osallistuneet toimintaan toisessa EU-maassa. Näissä maissa on myös havaittavissa joitakin korkeimpia osallistumisasteita erityyppisissä toiminnoissa: opiskelu-, koulutus- tai oppisopimuskoulutusaste on Virossa 40 prosenttia, Maltassa 39 prosenttia ja Luxemburgissa 36 prosenttia, ja myös kulttuuri- ja urheilutoiminta on erityisen korkeaa (41 prosenttia, 39 prosenttia ja 42 prosenttia).

Q10 Oletko koskaan osallistunut johonkin seuraavista toiminnoista?

Trendianalyysit perustuvat 3.–12. huhtikuuta 2024 toteutettuun Flash-eurobarometriin 545 (Nuoriso ja demokratia).

Vapaaehtoistyö ulkomailla noudattaa samaa kaavaa: 38 prosenttia Luxemburgissa, 37 prosenttia Maltassa ja 34 prosenttia Virossa. Osallistumisesta poliittiseen toimintaan toisessa EU-maassa raportoidaan useimmiten Virossa ja Luxemburgissa (31 prosenttia kummassakin). Työskentely toisessa EU-maassa sijoittuu samansuuntaisesti Viron (29 prosenttia), Slovenian (24 prosenttia) ja Maltan (23 prosenttia) tai Luxemburgin (22 prosenttia) johdolla, kun taas pienin osuus on Ruotsissa (11 prosenttia). Tämä viittaa siihen, että maissa, joissa toiminta toisessa EU-maassa on yleisintä, se ei rajoitu vain yhteen toimintatyyppiin vaan jakautuu useisiin toimintatyyppeihin.

vastaava osuus on 36 prosenttia ja 25–30-vuotiaista 38 prosenttia.

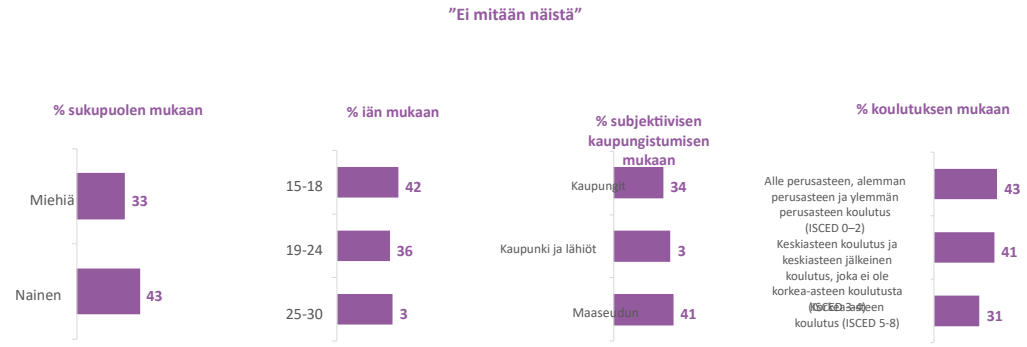
Q10 Oletko koskaan osallistunut johonkin seuraavista aktiviteeteista ?

	EU27	BE	BG	CZ	DK	DE	EE	IE	EL	ES	FR	HR	IT	CY	LV	LT	LU	HU	MT	NL	AT	PL	PT	RO	SI	SK	FI	SE
Opiskelu, harjoittelu tai oppisopimuskoulutus toisessa EU-maassa	23	25	20	18	31	23	40	23	18	28	25	20	26	28	30	22	36	18	39	20	21	21	22	19	29	27	23	13
Osallistuminen kulttuuri-/urheilutoimintaan toisessa EU-maassa	21	29	18	22	28	22	41	21	20	21	25	19	18	14	29	22	42	18	39	21	20	14	18	23	33	21	21	21
Vapaaehtoistoiminta tai vastaava toiminta toisessa EU-maassa	18	24	14	18	26	19	34	18	19	16	19	17	17	16	32	21	38	13	37	18	16	18	17	21	32	21	15	16
Työskentely toisessa EU-maassa	16	18	19	16	16	17	29	15	13	14	17	16	13	12	21	20	22	15	23	15	17	15	14	19	24	20	14	11
Osallistuminen poliittiseen toimintaan toisessa EU-maassa	14	20	12	12	23	15	31	14	15	15	13	12	12	9	22	16	31	14	24	16	13	14	13	14	23	16	14	13
Ei mitään näistä	38	28	42	36	29	34	19	39	45	38	36	44	42	50	23	34	12	46	12	39	39	45	46	36	26	30	40	50

Toisessa EU-maassa toimintaan osallistuneiden osuus vaihtelee sukupuolen, koulutustason ja asuinpaikan mukaan

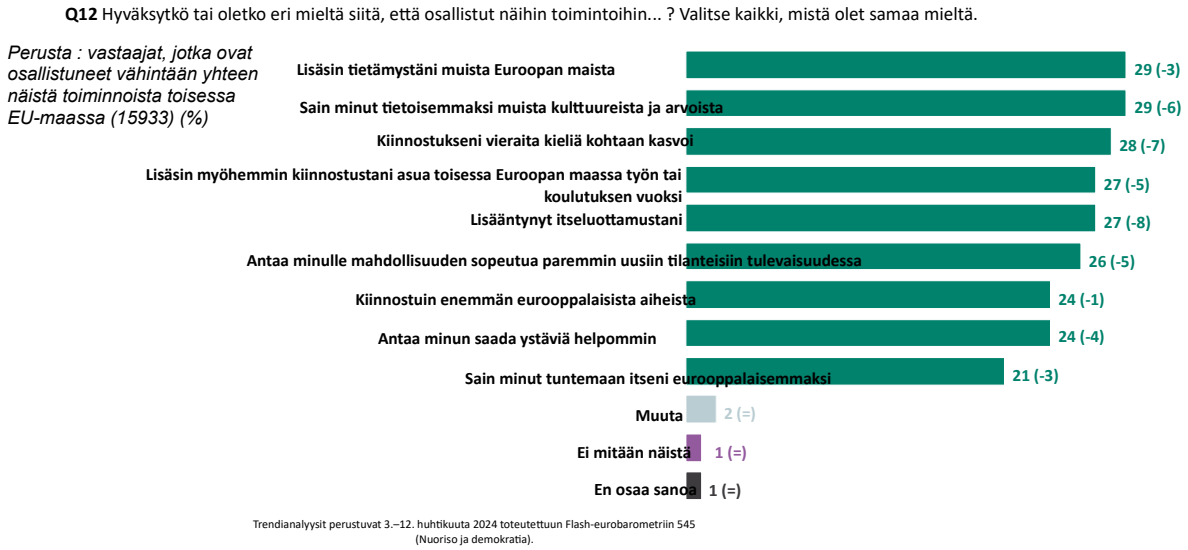
Naiset ilmoittavat miehiä todennäköisemmin, etteivät he ole osallistuneet mihinkään luetteloon sisältyvään toimintaan toisessa EU-maassa (43 prosenttia vs. 33 prosenttia). Myös koulutuksessa ja asuinpaikassa on suuria eroja. Nuoret, joilla on matala tai keskitason koulutustaso, ilmoittavat paljon todennäköisemmin, etteivät he ole osallistuneet toimintaan toisessa EU-maassa, kuin nuoret, joilla on korkea-asteen koulutus (43 prosenttia ja 41 prosenttia verrattuna 31 prosenttiin). Vastaavasti maaseudulla asuvilla nuorilla ei todennäköisesti ole tällaista kokemusta kuin kaupungeissa asuvilla (41 % vs. 34 %). Korkea-asteen tutkinnon suorittaneet ovat myös todennäköisemmin opiskelleet toisessa EU-maassa (29 prosenttia vs. 18 prosenttia alemman koulutuksen suorittaneista) ja tehneet vapaaehtoistyötä toisessa EU-maassa (21 prosenttia vs. 16 prosenttia). Ei ole yllättävää, että nuorimmat vastaajat ilmoittavat todennäköisemmin, että he eivät ole osallistuneet mihinkään luetteloon sisältyvään toimintaan toisessa EU-maassa: 42 prosenttia 15–18-vuotiaista ei ole osallistunut mihinkään näistä toiminnoista, kun 19–24-vuotiaista

Q10 Oletko koskaan osallistunut johonkin seuraavista toiminnoista?

Niistä eurooppalaisista nuorista, jotka ovat osallistuneet vähintään yhteen toimintaan toisessa EU-maassa, koettu hyöty on edelleen myönteinen.

Useimmin mainitut toisessa EU-maassa tapahtuvaan toimintaan osallistumisen hyödyt ovat muiden Euroopan maiden tuntemuksen lisääntyminen ja tietoisuuden lisääntyminen muista kulttuureista ja arvoista (molemmat 29 %), minkä jälkeen kiinnostus vieraita kieliä kohtaan on lisääntynyt (28 %). Noin neljännes vastaajista mainitsi myös muita etuja: 27 prosenttia sanoo, että kokemus lisäsi heidän kiinnostustaan asua myöhemmin toisessa Euroopan maassa joko työn tai koulutuksen vuoksi, ja sama osuus sanoo, että se lisäsi heidän itseluottamustaan. 26 prosenttia uskoo, että se auttaa heitä sopeutumaan paremmin uusiin tilanteisiin tulevaisuudessa. Välittömimmin eurooppalaiseen identiteettiin ja sosiaalisiin siteisiin liittyvät hyödyt ovat hieman pienemmät: 24 prosenttia katsoo, että kokemus on lisännyt heidän kiinnostustaan eurooppalaisiin aiheisiin, 24 prosenttia katsoo, että se auttaa heitä saamaan ystäviä helpommin, ja 21 prosenttia katsoo, että se on saanut heidät tuntemaan itsensä eurooppalaisemmiksi. Osuus, jonka mukaan näillä toimilla ei ollut mitään kuvatuista myönteisistä vaikutuksista, on edelleen marginaalinen (1 prosentti eli sama kuin vuonna 2024). Myönteisistä vaikutuksista ilmoittaneiden vastaajien osuus on kuitenkin pienentynyt useimpien kysymykseen sisältyvien hyötyjen osalta. Suurimmat vähennykset koskevat itseluottamuksen lisääntymistä (-8 pistettä), kiinnostusta vieraita kieliä kohtaan (-7 pistettä) ja tietoisuutta muista kulttuureista ja arvoista (-6 pistettä). Tätä laskua olisi tarkasteltava yhdessä osallistumisen lisääntymisen kanssa: etuuksia koskevaan kysymykseen vastanneiden määrä kasvoi noin 38 prosenttia vuoden 2024 Eurobarometri-tutkimukseen verrattuna, kun vähintään yhteen toimintaan toisessa EU-maassa osallistuneiden nuorten osuus kasvoi 14 prosenttiyksikköä. On mahdollista, että huomattavalla osalla vuoden 2026 vastaajista on todennäköisesti ollut tuoreempaa tai rajoitetumpaa kokemusta ulkomailta, mikä voi alentaa raportoitujen hyötyjen tasoa.

Joissakin jäsenvaltioissa vastaajat raportoivat, että toisessa EU-maassa toteutetun toiminnan vaikutus koetaan voimakkaammaksi ja laaja-alaisemmaksi

Mikään yksittäinen etuus ei ole hallitseva kaikissa jäsenvaltioissa. Tietoisuus muista kulttuureista ja arvoista lisääntyy ensin 11 jäsenvaltiossa ja tietoisuus muista Euroopan maista 8 jäsenvaltiossa. Kahdeksassa jäsenvaltiossa kaksi tai kolme etuutta on ilmoitettu täsmälleen samalla tasolla. Näin ollen suurin ero jäsenvaltioiden välillä on siinä, minkä tyyppisestä etuudesta on kyse, eikä siinä, miten intensiivisesti nämä etuudet ilmaistaan. Kyproksessa vastaajat erottuvat selkeimmin: kaikista testatuista eduista; Pistemäärät vaihtelevat 27 prosentista 57 prosenttiin. Erityisen korkealla tasolla ovat muiden kulttuurien ja arvojen parempi tuntemus (57 prosenttia), muiden Euroopan maiden parempi tuntemus (51 prosenttia) ja kiinnostus asua myöhemmin toisessa Euroopan maassa (47 prosenttia). Vastaajien suunta Sloveniassa ja Virossa on samankaltainen, joskin vähemmän selvä. Slovenialaisista vastaajista suurin osa raportoiduista eduista oli 29–38 prosenttia. Eniten he saivat myöhemmin pisteitä kiinnostuksesta asua toisessa Euroopan maassa (38 prosenttia) ja tietoisuudesta muista kulttuureista ja arvoista (37 prosenttia). Virossa tulokset vaihtelevat 26 prosentista 37 prosenttiin, ja muiden Euroopan maiden tuntemus (37 prosenttia), kiinnostus asua ulkomailla myöhemmin (36 prosenttia) ja sopeutuminen uusiin tilanteisiin (35 prosenttia) erottuvat hieman enemmän.

Sitä vastoin koettu vaikutus on maltillisempi useissa jäsenvaltioissa, kuten Saksassa, Alankomaissa, Itävallassa ja Ruotsissa. Näissä maissa osuudet vaihtelevat 18 prosentista 28 prosenttiin, eikä yksikään kuvatuista myönteisistä vaikutuksista saavuta Kyproksessa, Sloveniassa tai Virossa ilmoitettuja tasoja.

Toiseen EU-maahan osallistumisen hyödyt jakautuvat laajasti eri sosiodemografisten ryhmien kesken. Naiset ja vastaajat, joilla on korkeampi koulutustaso, huomaavat todennäköisemmin nämä edut

Sosiodemografiset erot ovat yleensä kohtuullisia. Naiset sanovat miehiä todennäköisemmin, että heidän kokemuksensa toisessa maassa lisäsi heidän tietämystään muista Euroopan maista (31 prosenttia vs. 27 prosenttia), ja mainitsevat kiinnostuksensa vieraita kieliä kohtaan (31 prosenttia vs. 26 prosenttia) sekä tietoisuutensa muista kulttuureista ja arvoista (32 prosenttia vs. 27 prosenttia).

Koulutustasoissa ja ammattiasemassa on selvempiä eroja. Korkea-asteen koulutuksen saaneet nuoret mainitsevat useammin useita etuja, joita ovat erityisesti lisääntynyt tietämys muista Euroopan maista (31 prosenttia verrattuna 25 prosenttiin vastaajista, joilla on vähemmän kuin perusasteen, alemman

perusasteen tai ylemmän perusasteen koulutus), kiinnostus asua myöhemmin toisessa Euroopan maassa (30 prosenttia vs. 22 prosenttia) ja tietoisuus muista kulttuureista ja arvoista (32 prosenttia vs. 25 prosenttia). Työelämän ulkopuolella olevat kiinnittävät ammattiasemansa perusteella todennäköisemmin huomiota muiden Euroopan maiden osaamiseen (35 %), muiden kulttuurien ja arvojen tiedostamiseen (37 %), kiinnostukseen vieraita kieliä kohtaan (36 %) ja sopeutumiseen uusiin tilanteisiin (32 %). Sitä vastoin ruumiillisen työn tekijät eivät todennäköisesti huomaa näitä myönteisiä vaikutuksia. Asuinpaikan mukaan on myös havaittavissa eroja, joskin vähemmän näkyvästi: kaupungeissa asuvat nuoret mainitsevat jonkin verran todennäköisemmin kuin maaseutualueilla asuvat nuoret, että he ovat tietoisia muista kulttuureista ja arvoista (31 prosenttia vs. 27 prosenttia) ja sopeutuvat uusiin tilanteisiin (29 prosenttia vs. 23 prosenttia).

Taloudelliset rajoitteet ovat edelleen tärkein syy olla osallistumatta toimintaan toisessa EU-maassa

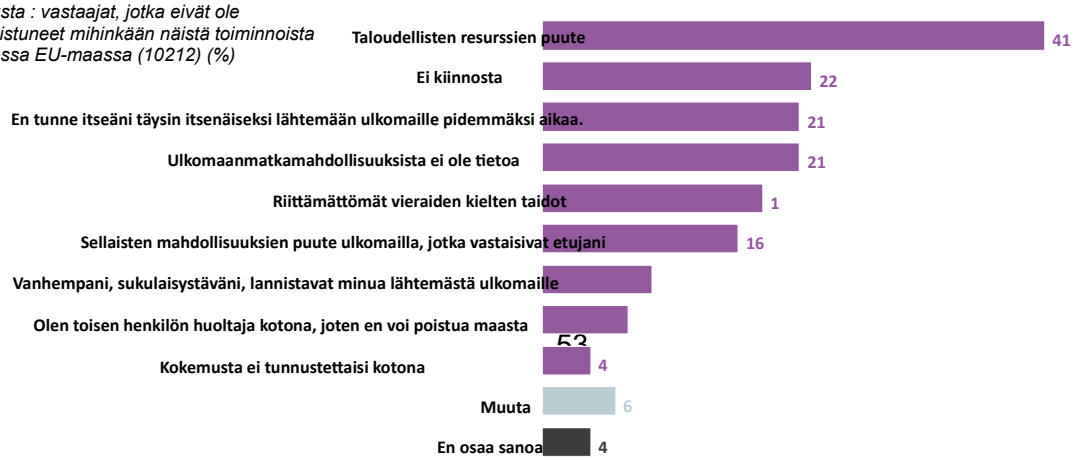
Niistä eurooppalaisista nuorista, jotka eivät ole osallistuneet toimintaan toisessa EU-maassa, taloudellisten resurssien puute on ylivoimaisesti tärkein syy (41 prosenttia, +4 prosenttiyksikköä vuodesta 2024) ja selvästi ennen kaikkea muut ehdotetut syyt. Toiseksi yleisin syy on ”ei kiinnostunut” (22 prosenttia), mutta se on vähentynyt vuodesta 2024 (-6 prosenttiyksikköä). Vastaavat osuudet kertovat, että he eivät tunne olevansa riittävän itsenäisiä lähteäkseen ulkomaille pidemmäksi ajaksi (21 prosenttia) tai että heillä ei ole tietoa mahdollisuuksista tehdä niin (21 prosenttia). Riittämättömät vieraiden kielten taidot mainitaan 18 prosentilla, mikä on 3 prosenttiyksikköä enemmän kuin vuonna 2024.

Maakohtaiset tulokset osoittavat erilaisia syitä olla osallistumatta toimintaan toisessa EU-maassa

Niiden maiden vastaajista, joissa suuri osa nuorista ei ole osallistunut mihinkään toimintaan toisessa EU-maassa, taloudelliset rajoitteet ovat usein yleisin syy, mutta niiden voimakkuus vaihtelee. Tämä on erityisen selvää Kreikassa, jossa 45 prosenttia vastaajista ei ole osallistunut toimintaan toisessa EU-maassa. Heistä 50 prosenttia mainitsee varojen puutteen. Myös Italiasta (46 prosenttia), Ranskasta (49 prosenttia) ja Kyprokselta (44 prosenttia) tulevat vastaajat mainitsivat usein taloudellisten resurssien puutteen. Tämän päämallin lisäksi useissa maissa ilmenee muitakin syitä olla osallistumatta. Kyproksen osalta 35 prosenttia ja Kreikan osalta 28 prosenttia mainitsee tietojen puutteen. Kroatiassa neljännes ilmoitti, että ulkomailla ei ole heidän etujaan vastaavia mahdollisuuksia (25 %). Ruotsissa kiinnostuksen puute on yleisin syy (34 %) ja yksi yleisimmin mainituista syistä EU:ssa. Puolassa varojen puute (35 prosenttia) mainitaan harvemmin kuin EU27:ssä keskimäärin, kun taas niiden vastaajien osuus, jotka eivät tunne olevansa riittävän itsenäisiä lähteäkseen ulkomaille (26 prosenttia), saavuttaa EU:n korkeimman tason, minkä lisäksi kiinnostus on suurta (30 prosenttia). Ranskassa (27 prosenttia), Puolassa (23 prosenttia) ja Belgiassa (22 prosenttia) vastaajat mainitsivat paljon useammin riittämättömän vieraiden kielten taidon kuin EU27:ssä (18 prosenttia). Tätä syytä mainitsevien vastaajien osuus on sitä vastoin erityisen pieni Luxemburgissa (3 prosenttia), Romaniassa (8 prosenttia) ja Itävallassa (10 prosenttia).

Q11 Mikä esti sinua osallistumasta tällaiseen toimintaan ? Valitse kaikki soveltuvat vaihtoehdot.

Perusta : vastaajat, jotka eivät ole osallistuneet mihinkään näistä toiminnoista toisessa EU-maassa (10212) (%)

Trendianalyysit perustuvat 3.–12. huhtikuuta 2024 toteutettuun Flash-eurobarometriin 545 (Nuoriso ja demokratia).

Rahoituksen puute on tärkein syy siihen, että eri yhteiskunta- ja väestöryhmät eivät osallistu, mutta motivaatio ja luottamus vaihtelevat profiilien mukaan.

Sosiodemografiset tulokset vahvistavat, että varojen puute on yleisin syy olla osallistumatta useimpiin ryhmiin. Naiset mainitsevat sen useammin kuin miehet (44 prosenttia vs. 37 prosenttia), ja se on myös erityisen yleistä työelämän ulkopuolella olevien nuorten keskuudessa verrattuna työntekijöihin (45 prosenttia vs. 39 prosenttia).

Muut syyt olla osallistumatta toimintaan toisessa EU-maassa vaihtelevat selkeämmin profiilin mukaan. Miehet sanovat naisia todennäköisemmin, että he eivät ole kiinnostuneita (27 prosenttia vs. 19 prosenttia), kun taas naiset mainitsevat useammin riittämättömän vieraiden kielten taidon (20 prosenttia vs. 15 prosenttia) ja sen, että he eivät tunne olevansa riittävän itsenäisiä lähteäkseen ulkomaille pidemmäksi ajaksi (23 prosenttia vs. 19 prosenttia). Nuoremmat vastaajat sanovat todennäköisemmin, että he eivät tunne olevansa riittävän itsenäisiä (23 prosenttia sekä 15–18-vuotiaista että 19–24-vuotiaista, kun 25–30-vuotiaiden vastaava osuus on 19 prosenttia). Riittämätön vieraiden kielten taito osoittaa, että maaseutualueiden ja kaupunkien välillä on selvä ero (19 prosenttia maaseutualueilla ja kaupungeissa ja 15 prosenttia kaupungeissa). Koulutusasteesta voidaan todeta, että niiden vastaajien osuus, jotka väittävät omaavansa riittämättömän vieraiden kielten taidon, on alhaisin korkea-asteen tutkinnon suorittaneista (15 %) ja suurin niistä, joilla on keskiasteen koulutus tai keskiasteen jälkeinen koulutus, joka ei ole korkea-asteen koulutusta (19 %), kun taas heikommin koulutetut ilmoittavat keskitason (17 %). Lisäksi nuoret, jotka eivät ole osallistuneet organisaation toimintaan kuluneen vuoden aikana, sanovat paljon todennäköisemmin, että he eivät ole kiinnostuneita toiminnasta toisessa EU-maassa (28 prosenttia vs. 18 prosenttia organisaatioihin osallistuneista), kun taas organisaatioihin osallistuneet mainitsevat useammin tiedonpuutteen (24 prosenttia vs. 18 prosenttia).

4.3 Tietoisuus EU:n rahoittamista mahdollisuuksista oleskella toisessa EU-maassa

Opiskelijoiden Erasmus+ -ohjelma on edelleen tunnetuin EU:n rahoittama mahdollisuus oleskella toisessa EU-maassa, vaikka se on vähentynyt vuoteen 2024 verrattuna.

Erasmus+ opiskelijoille on edelleen selvästi tunnetuin EU:n rahoittama nuorten mahdollisuus oleskella toisessa EU-maassa. 41 prosenttia eurooppalaisista nuorista on tietoisia tästä mahdollisuudesta. Niiden vastaajien osuus, jotka ovat kuulleet siitä, on kuitenkin laskenut vuodesta 2024 (–8 prosenttiyksikköä). Niiden vastaajien osuus, jotka ovat kuulleet muista Erasmus+ -osa-alueista, on myös pienentynyt vuoteen 2024 verrattuna, joskin vähäisemmässä määrin: 32 prosenttia on kuullut oppilaille tarkoitetusta Erasmus+ -ohjelmasta (-1 prosenttiyksikköä), 31 prosenttia Erasmus+ -nuorisovaihdosta (-2), 20 prosenttia harjoittelijoille tarkoitetusta Erasmus+ -ohjelmasta (-2) ja 16 prosenttia nuorille yrittäjille tarkoitetusta Erasmus+ -ohjelmasta (-3).

Toisaalta tietoisuus vähemmän tunnetuista EU:n mahdollisuuksista on lisääntynyt vuodesta 2024. DiscoverEU on nyt tuttu 14 prosentille eurooppalaisista nuorista (+4 pistettä), ja 12 prosenttia on kuullut Euroopan solidaarisuusjoukoista (+4 pistettä). Samaan aikaan 13 prosenttia nuorista sanoo, että he eivät ole kuulleet mistään luetelluista EU:n rahoittamista mahdollisuuksista oleskella toisessa EU-maassa. Osuus on pienentynyt vuodesta 2024 (–3 prosenttiyksikköä), ja 3 prosenttia ei tiedä.

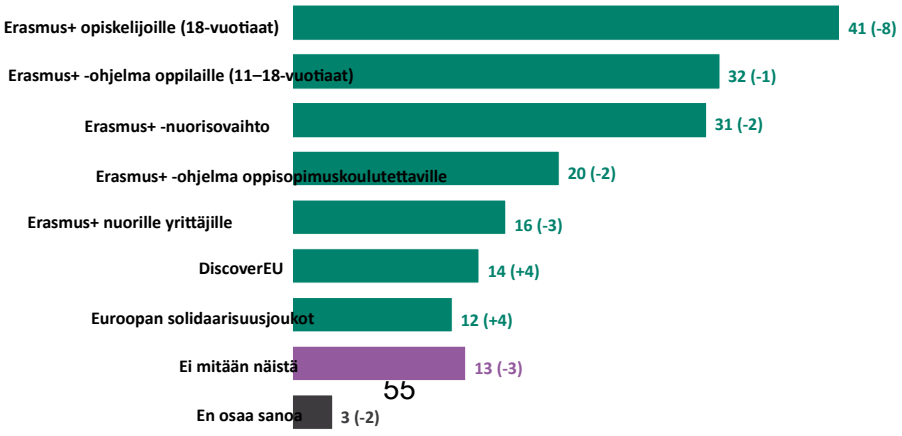
Suuri tietoisuus Erasmus+ -ohjelmasta voi johtaa myös siihen, että osallistuminen toisessa EU-maassa toteutettaviin toimiin on vähäistä.

Yksittäisten maiden tulokset vahvistavat, että opiskelijoiden Erasmus+ -ohjelma on tunnetuin mahdollisuus kaikissa jäsenvaltioissa, mutta siitä kuultujen vastaajien osuudet vaihtelevat huomattavasti. Erasmus+ -ohjelman tuntevien nuorten osuus on suurin Kyproksessa (64 %), Sloveniassa (59 %), Kreikassa (57 %) ja Kroatiassa (56 %). Seuraavina tulevat Portugali (54 %), Luxemburg ja Malta (molemmat 53 %). Osuus on sitä vastoin paljon pienempi Ruotsissa (25 prosenttia), Alankomaissa (26 prosenttia) ja Saksassa (27 prosenttia), joissa on havaittu myös vähäisempää tietoisuutta useista muista Erasmus+ -lohkoista.

Maat, joissa nuoret tuntevat Erasmus+ -ohjelman parhaiten opiskelijoiden kannalta, ovat usein niitä, joissa vastaajat tuntevat parhaiten muut Erasmus+ -muodot. Kyproksella vastaajat erottuvat useista eri osa-alueista, kuten oppilaille tarkoitetusta Erasmus+ -ohjelmasta (59 %), Erasmus+ -nuorisovaihdosta (52 %), oppisopimuskoulutettaville tarkoitetusta Erasmus+ -ohjelmasta (38 %) ja opiskelijoille tarkoitetusta Erasmus+ -ohjelmasta (64 %). Sloveniassa on myös paljon tietoa Erasmus+ -opiskelijoista (59 %) ja nuorisovaihdoista (45 %), kun taas monet kroatialaiset vastaajat ovat tietoisia Erasmus+ -opiskelijoista (56 %), oppilaista (46 %) ja nuorisovaihdoista (44 %).

DiscoverEU-hankkeesta kuulleiden vastaajien osuus on suurin Maltassa (30 %), Virossa ja Sloveniassa (molemmissa 28 %). Tietoisuus

Q13 Seuraavassa on joitakin EU:n rahoittamia nuorten mahdollisuuksia oleskella toisessa EU-maassa. Mistä, jos mistä, olet kuullut?

Trendianalyysit perustuvat 3.–12. huhtikuuta 2024 toteutettuun Flash-eurobarometriin 545 (Nuoriso ja demokratia).

Euroopan solidaarisuusjoukoista on edelleen vähäisempää ja jakautuu tasaisemmin eri maiden kesken. Espanjassa ja Sloveniassa se on enintään 15 prosenttia.

Joissakin maissa tietoisuus Erasmus+ -ohjelmasta on kuitenkin ristiriidassa toisessa EU-maassa tapahtuvaan toimintaan osallistumisen tason kanssa. Niiden vastaajien osuus, jotka tuntevat Erasmus+ -ohjelman opiskelijoiden keskuudessa, on erityisen suuri Kreikassa, jossa 57 prosenttia vastaajista tuntee ohjelman, ja Kyproksessa, jossa 64 prosenttia vastaajista tuntee ohjelman. Samaan aikaan molemmat maat kuuluvat niihin, joissa on eniten vastaajia, jotka eivät ole osallistuneet toimintaan toisessa EU-maassa (45 prosenttia Kreikassa ja 50 prosenttia Kyproksessa) ja jotka mainitsevat taloudelliset rajoitteet esteenä (50 prosenttia ja 44 prosenttia, kun EU27:n keskiarvo on 41 prosenttia).

Samanlainen suuntaus on havaittavissa Kroatiassa ja Portugalissa, joissa tietoisuus on suurta (56 % ja 54 %) ja osallistumattomuus suurta (44 % ja 46 %), vaikka taloudellisiin rajoitteisiin viittaavien vastaajien osuus on täsmälleen EU27:n keskiarvon tasolla (41 % kummassakin). Niiden vastaajien osuus, jotka eivät ole kuulleet mistään näistä EU:n rahoittamista mahdollisuuksista, on suurin Ruotsissa (29 %), jossa osallistumattomuus toimintaan toisessa maassa on suurinta EU:ssa (50 %, sidottu Kyprokseen).

Toisaalta Saksassa ja Alankomaissa vähäinen tietoisuus Erasmus+ -ohjelmasta ei näytä jarruttavan varsinaista liikkuvuutta. Molempien maiden opiskelijoiden tietoisuus Erasmus+ -ohjelmasta on EU:n heikointa (27 prosenttia ja 26 prosenttia), mutta niiden osallistuminen toimintaan toisessa EU-maassa on yleisesti ottaen lähellä EU27:n keskiarvoa (34 prosenttia ja 39 prosenttia, kun vastaava luku EU27:n tasolla on 38 prosenttia). Nämä tulokset viittaavat siihen, että näiden maiden nuoret näyttävät osallistuvan toimintaan toisessa EU-maassa tunnistamatta heitä EU:n rahoittamiksi.

Q13 Seuraavassa on joitakin EU:n rahoittamia nuorten mahdollisuuksia oleskella toisessa EU-maassa. * Jotka, jos sellaisia on, ovat kuulleet ?

	EU27	BE	BG	CZ	DK	DE	EE	IE	EL	ES	FR	HR	IT	CY	LV	LT	LU	HU	MT	NL	AT	PL	PT	RO	SI	SK	FI	SE
Erasmus+ opiskelijoille (18-vuotiaat)	41	42	46	45	35	27	50	46	57	51	47	56	48	64	49	52	53	37	53	26	31	40	54	45	59	46	35	25
Erasmus+ -ohjelma oppilaille (11–18-vuotiaat)	32	30	36	33	25	24	35	27	45	31	33	46	40	59	36	38	35	31	29	16	28	38	41	39	41	35	31	19
Erasmus+ -nuorisovaihto	31	31	34	34	29	20	42	26	42	38	31	44	38	52	43	37	42	32	43	20	23	40	42	30	45	38	25	16
Erasmus+ -ohjelma oppisopimuskoulutettaville	20	19	27	17	21	18	33	15	38	18	19	18	20	38	26	15	33	24	29	15	18	26	28	13	26	14	17	11
Erasmus+ nuorille yrittäjille	16	18	23	12	22	14	28	16	17	19	16	19	17	18	26	19	33	15	37	13	12	16	22	18	28	17	16	13
DiscoverEU	14	16	15	12	22	12	28	19	16	14	11	15	16	12	18	19	22	16	30	15	13	12	13	15	28	14	16	20
Euroopan solidaarisuusjoukot	12	13	11	12	11	12	12	10	9	15	14	11	8	8	9	9	12	11	13	12	12	10	9	11	15	10	13	11

Tietoisuus EU:n rahoittamista mahdollisuuksista oleskella toisessa EU-maassa on yleisempää korkea-asteen koulutuksen saaneiden nuorten ja organisaation toimintaan osallistuneiden keskuudessa.

Sosiodemografiset tulokset osoittavat, että tietoisuus EU:n rahoittamista mahdollisuuksista oleskella toisessa EU-maassa jakautuu epätasaisesti. Sukupuolten väliset erot ovat edelleen maltillisia, vaikka naiset ovat miehiä todennäköisemmin kuulleet Erasmus+ -ohjelmasta opiskelijoiden osalta (44 prosenttia vs. 38 prosenttia) ja Erasmus+ -nuorisovaihdoista (34 prosenttia vs. 28 prosenttia). Ei ole yllättävää, että oppilaat tuntevat Erasmus+ -ohjelman parhaiten 15–18-vuotiaiden keskuudessa (41 %), kun taas opiskelijoiden Erasmus+ -ohjelma tunnetaan parhaiten 19–24-vuotiaiden keskuudessa (45 %).

Selvimmät erot liittyvät koulutukseen, asuinpaikkaan ja osallistumiseen organisaatioihin. Erasmus+ -ohjelman tunnettuus opiskelijoiden keskuudessa vaihtelee alle perusasteen, alemman perusasteen tai ylemmän perusasteen koulutuksen suorittaneiden nuorten 30 prosentista korkea-asteen koulutuksen suorittaneiden 48 prosenttiin, ja sama suuntaus näkyy Erasmus+ -nuorisovaihdoissa (24 prosenttia vs. 35 prosenttia). Korkea-asteen koulutuksen suorittaneiden nuorten on myös paljon epätodennäköisempää sanoa, etteivät he ole kuulleet mistään näistä mahdollisuuksista (8 prosenttia verrattuna 20 prosenttiin heikommin koulutetuista). Asuinpaikka on toinen tekijä; kaupungeissa asuvat nuoret ovat maaseutualueita todennäköisemmin kuulleet Erasmus+ -ohjelmasta opiskelijoille (44 prosenttia vs. 38 prosenttia), Erasmus+ -nuorisovaihdoista (33 prosenttia vs. 28 prosenttia) ja DiscoverEU-ohjelmasta (16 prosenttia vs. 12 prosenttia), kun taas he eivät todennäköisesti ole kuulleet mistään näistä mahdollisuuksista (11 prosenttia vs. 16 prosenttia). Lisäksi nuoret, jotka ovat osallistuneet vähintään yhden organisaation toimintaan kuluneen vuoden aikana, ovat tietoisempia vähemmän tunnetuista mahdollisuuksista, kuten DiscoverEU (16 prosenttia vs. 8 prosenttia niistä, jotka eivät ole osallistuneet organisaation toimintaan) ja Euroopan solidaarisuusjoukot (14 prosenttia vs. 5 prosenttia).

5. Digitaalinen koulutus

5.1 Luottamus kykyyn käyttää tekoälytyökaluja

Nuoret eurooppalaiset luottavat enemmän kykyynsä käyttää tekoälyvälineitä turvallisesti kuin kykyynsä käyttää niitä haluamiensa tulosten saavuttamiseksi.

Lähes kolme neljäsosaa sanoo luottavansa kykyynsä käyttää tekoälytyökaluja turvallisesti (72 %), mukaan lukien 41 prosenttia, jotka ovat täysin samaa mieltä tästä väittämästä. Luottamus on sitä vastoin vähäisempää, kun kysymys keskittyy kykyyn käyttää tekoälytyökaluja hakemiensa tulosten saavuttamiseksi: 56% on samaa mieltä, mukaan lukien vain 24%, jotka ovat täysin samaa mieltä. Luottamus omaan kykyyn vaikuttaa yleiskäytön tasolla vahvemmalta kuin käytettäessä tekoälyä tiettyjen tulosten saavuttamiseksi. Ero on jyrkempi vahvassa yhteisymmärryksessä, joka laskee 41 prosentista 24 prosenttiin, kuin kokonaissopimuksessa, joka laskee 72 prosentista 56 prosenttiin.

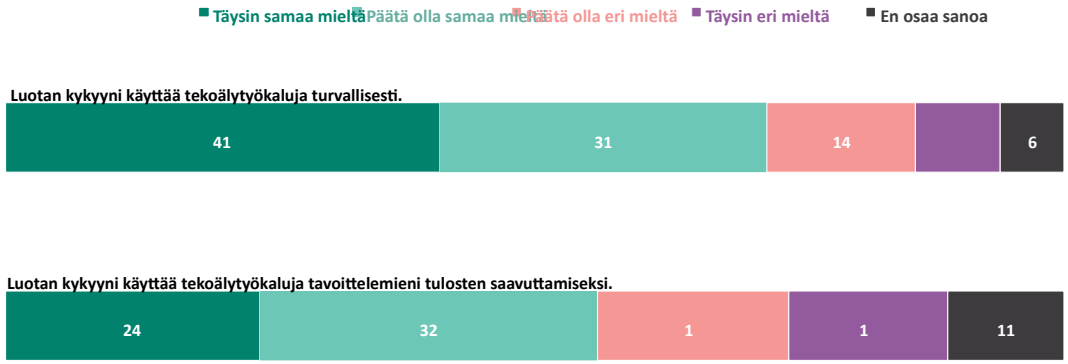
Luxemburgissa ja Virossa. Turvallisen ja tehokkaan käytön välinen ero vaihtelee maittain

Yksittäisten maiden tulokset osoittavat, että luottamus kykyyn käyttää tekoälyvälineitä turvallisesti on laajalle levinnyttä kaikissa jäsenvaltioissa, mutta sen voimakkuudessa on selviä eroja. Osuus on suurin Maltassa (97 prosenttia), Luxemburgissa (90 prosenttia) ja Virossa (89 prosenttia). Seuraavina tulevat Latvia ja Slovenia (molemmat 84 prosenttia) ja Tanska (82 prosenttia). Asteikon toisessa päässä ovat alankomaalaiset nuoret, joiden luottamus tekoälyn turvalliseen käyttöön on heikointa (57 %), ja sen jälkeen tulevat Belgia (66 %), Ruotsi (68 %) ja Itävalta (69 %). Jopa näissä maissa suurin osa nuorista luottaa kuitenkin edelleen kykyynsä käyttää tekoälyvälineitä turvallisesti.

Luottamus siihen, että vastaajat voivat käyttää tekoälyvälineitä haluamiensa tulosten saavuttamiseksi, on vähäisempää lähes kaikkialla. Luottamustasot olivat jälleen korkeimmat Maltassa (95 %), Luxemburgissa (87 %) ja Virossa (85 %), kun taas alhaisimmat olivat Alankomaissa (42 %), Saksassa (48 %) ja Itävallassa (49 %).

Luottamus tekoälyn turvalliseen käyttöön on suurinta nuorten keskuudessa Maltalla,

Kysymys 16 Missä määrin olet samaa tai eri mieltä seuraavista tekoälyä koskevista väittämistä?

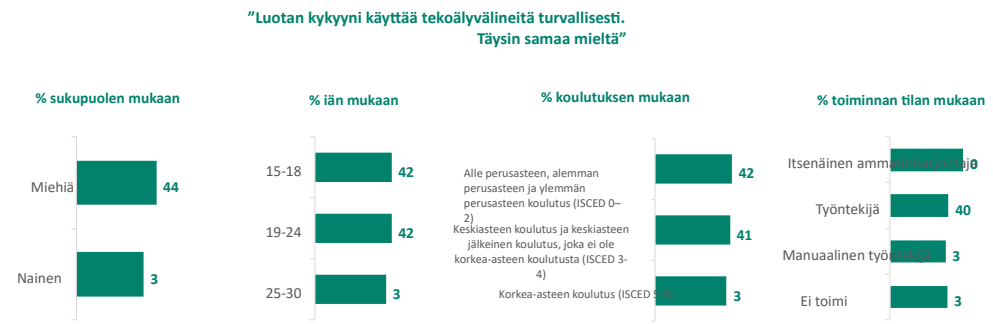
Turvallisen ja tehokkaan käytön välinen kuilu on erityisen suuri vastaajien keskuudessa Saksassa, Itävallassa, Puolassa ja Romaniassa, mikä viittaa siihen, että näissä maissa nuoret saattavat tuntea olevansa suhteellisen kykeneviä käyttämään tekoälyvälineitä turvallisella tavalla, mutta he luottavat vähemmän kykyynsä käyttää niitä haluamiensa tulosten saavuttamiseksi. Sitä vastoin Maltassa, Luxemburgissa, Virossa ja Kyproksessa nämä kaksi luottamuksen muotoa ovat paljon lähempänä toisiaan.

Sosiodemografiset erot osoittavat, että luottamus kykyyn käyttää tekoälytyökaluja turvallisesti ei jakaudu tasaisesti

Miehet sanovat naisia todennäköisemmin luottavansa täysin kykyynsä käyttää tekoälytyökaluja turvallisesti (44 % vs. 37 %). Ikäerot ovat vähäisempiä, vaikka täysin samaa mieltä olevien vastaajien osuus 25-30-vuotiaista on hieman pienempi (39 %) kuin 15-18- ja 19-24-vuotiaista (molemmat 42 %).

Erot toiminnan tilan mukaan ovat selvempiä. Puolet itsenäisistä ammatinharjoittajista (50 %) sanoo luottavansa täysin kykyynsä käyttää tekoälyä turvallisesti. Vastaava osuus työntekijöistä on 40 prosenttia, työelämän ulkopuolella olevista 39 prosenttia ja ruumiillisen työn tekijöistä 38 prosenttia. Koulutuksen erot ovat pieniä ja ristiriidassa useimpien muiden tämän mietinnön kysymysten kanssa: Heikoimmin koulutetuista 42 prosenttia on täysin samaa mieltä, kun taas toisen asteen koulutuksen tai keskiasteen jälkeisen koulutuksen, joka ei ole korkea-asteen koulutusta, suorittaneista 41 prosenttia ja korkea-asteen koulutuksen suorittaneista 39 prosenttia on täysin samaa mieltä. Kaiken kaikkiaan tulokset viittaavat siihen, että suurimmat erot luottamuksessa tekoälyn turvalliseen käyttöön ovat toiminnan tilan ja sukupuolen eivätkä koulutuksen mukaan.

Kysymys 16 Missä määrin olet samaa tai eri mieltä seuraavista tekoälyä koskevista väittämistä?

5.2. Tekoälyn käytön oppiminen

Nuoret oppivat pääasiassa tekoälyvälineiden ymmärtämiseen ja käyttöön liittyviä taitoja median tai verkkosisällön sekä itseohjautuvan lukemisen, tutkimuksen tai käytännön kautta.

Viimeisten 12 kuukauden aikana nuoret eurooppalaiset ovat useimmiten oppineet taitoja, jotka liittyvät tekoälyvälineiden ymmärtämiseen ja käyttöön median tai verkkosisällön, kuten sosiaalisen median, podcastien, blogien tai uutisten, kautta (39 %). Myös itseohjautuvalla lukemisella, tutkimuksella tai käytännöllä on tärkeä rooli (33 %), joka on hieman edellä koulussa tai yliopistossa oppimista (31 %). Perheen tai ystävien kanssa käytävät keskustelut mainitaan 28 prosentissa tapauksista, kun taas kollektiivisemmat tai järjestäytyneemmät puitteet ovat harvinaisempia: 16 prosenttia opituista taidoista, jotka liittyvät tekoälyvälineiden ymmärtämiseen ja käyttöön yhteisöllisessä tai vapaaehtoisessa ympäristössä, ja 15 prosenttia julkisten tapahtumien tai tiedotuskampanjoiden avulla.

Nämä tulokset viittaavat siihen, että tekoälyn oppimista ohjaavat tällä hetkellä enemmän päivittäinen digitaalinen altistuminen ja yksilölliset kokeilut kuin jäsennellyt koulutusympäristöt. Samaan aikaan vain 7 prosenttia kaikista vastaajista ilmoitti, että he eivät oppineet tekoälyyn liittyviä taitoja minkään luetellun kanavan kautta, mikä ei välttämättä tarkoita, että he eivät oppineet mitään, koska muita oppimistapoja ei testattu. Kanavat, joiden kautta he oppivat, ovat edelleen monipuolisia ja usein epävirallisia.

Kysymys 17 Missä tai missä olet viimeksi kuluneiden 12 kuukauden aikana oppinut tekoälytyökalujen ymmärtämiseen ja käyttöön liittyviä taitoja?

Tekoälyn oppimiskanavat vaihtelevat jäsenvaltioittain. Joissakin maissa useammat vastaajat ovat oppineet tekoälytaitoja koulussa tai yliopistossa

Yksittäisten maiden tulokset osoittavat, että media ja verkkosisältö ovat yleisimpiä kanavia tekoälyyn liittyvien taitojen oppimiseen monissa jäsenvaltioissa. Ne ovat erityisen näkyviä vastaajien keskuudessa Luxemburgissa (57 prosenttia) ja Maltassa (55 prosenttia) sekä Virossa ja Sloveniassa (molemmissa 48 prosenttia), Italiassa (45 prosenttia), Kroatiassa ja Ranskassa (42 prosenttia kummassakin). Myös itseohjautuva oppiminen on erityisen tärkeää useissa maissa, erityisesti Kyproksella (50 %), Sloveniassa (49 %), Bulgariassa (48 %), Kroatiassa (47 %) ja Maltalla (46 %).

Tekoälyyn liittyvien taitojen oppiminen kouluissa ja yliopistoissa vaikuttaa olevan näkyvämpää joissakin jäsenvaltioissa. Ne ovat johtava kanava Belgiassa (38 %) ja toiseksi tärkein kanava Luxemburgissa (44 %), Tanskassa (39 %), Ranskassa (36 %), Portugalissa (34 %) sekä Espanjassa ja Italiassa (molemmissa 33 %). Tämä osoittaa, että vaikka tekoälyä koskeva oppiminen EU:n tasolla perustuu edelleen pääasiassa verkkosisältöön ja itseohjautuviin käytäntöihin, virallisella koulutuksella näyttää jo olevan merkittävä rooli useissa maissa. Maat, joissa vastaajat mainitsevat useammin koulut ja yliopistot, ovat myös maita, joissa sellaisten vastaajien osuus, joilla ei ole ammatillista toimintaa (mukaan lukien huomattava osa opiskelijoista), on suurin. Järjestäytyneemmät tai kollektiivisemmat kanavat ovat yleisesti ottaen harvinaisempia, mutta erottuvat Maltalla, Luxemburgissa, Virossa ja Sloveniassa erityisesti yhteisöllisissä tai vapaaehtoisissa ympäristöissä ja julkisissa tapahtumissa. Malta, Luxemburg ja Viro, joissa vastaajat ilmoittivat korkeimmat luottamustasot, saivat EU27:n keskiarvoa paremmat pisteet kaikista oppimiskanavista, erityisesti ”koulusta tai yliopistosta” (37 prosenttia, 44 prosenttia ja 44 prosenttia vs. 31 prosenttia EU27:ssä), ”media- tai verkkosisällöstä” (55 prosenttia, 57 prosenttia ja 48 prosenttia vs. 39 prosenttia) tai jopa ”keskusteluista perheen tai ystävien kanssa” (43 prosenttia, 40 prosenttia ja 36 prosenttia vs. 28 prosenttia). Vain 1 prosentti Maltassa ja Luxemburgissa ja 2 prosenttia Virossa ilmoitti oppivansa yhdenkään luetellun kanavan kautta, kun vastaava osuus EU27:n tasolla oli 7 prosenttia.

Q17 Viimeisten 12 kuukauden aikana, missä, jos missä tahansa, olet oppinut taitoja, jotka liittyvät tekoälytyökalujen ymmärtämiseen ja käyttöön ?

	EU 27	BE	BG	CZ	DK	DE	EE	IE	EL	ES	FR	HR	IT	CY	LV	LT	LU	HU	MT	NL	AT	PL	PT	RO	SI	SK	FI	SE
Median tai verkkosisällön kautta (esim. sosiaalinen media, podcastit, blogit, uutiset)	39	36	34	35	40	38	48	40	35	34	42	42	45	36	40	33	57	41	55	29	39	35	41	40	48	37	39	38
Itseohjautuvan lukemisen, tutkimuksen tai käytännön kautta	33	26	48	29	37	35	45	39	40	31	27	47	31	50	41	38	39	37	46	34	33	43	31	30	49	35	38	36
Koulussa tai yliopistossa (esim. luokat, kurssit, opetussuunnitelman ulkopuolinen toiminta)	31	38	23	32	39	29	44	33	30	33	36	27	33	29	31	27	44	21	37	29	26	23	34	25	35	28	33	34
Perheen tai ystävien kanssa käytävien keskustelujen kautta	28	27	23	26	33	28	36	26	30	31	29	25	29	36	30	23	40	25	43	25	27	26	30	23	38	23	28	26
Yhteisöllisessä tai vapaaehtoisessa ympäristössä (esim. nuorisokerhot, kansalaisjärjestöt, vapaaehtoistyö, työpajat)	16	21	14	16	25	14	32	13	14	18	18	15	13	6	26	18	33	19	34	18	16	16	16	16	30	18	15	17
Yleisötilaisuuksissa tai tiedotuskampanjoissa	15	20	11	15	22	16	30	14	12	13	17	14	13	8	24	16	25	13	33	15	14	12	15	14	25	14	12	12

Tekoälyn oppimiskanavat ovat pitkälti samanlaisia eri ryhmissä. Nuorimmat vastaajat ovat todennäköisimmin oppineet tekoälyvälineiden ymmärtämiseen ja käyttöön liittyviä taitoja koulussa viimeisten 12 kuukauden aikana, kun otetaan huomioon, että tekoälylle altistuminen on viimeaikainen ilmiö.

Sosiodemografiset tulokset osoittavat, että tärkeimmät kanavat tekoälyyn liittyvien taitojen oppimiseksi ovat edelleen pitkälti samanlaiset eri ryhmissä. Media- ja verkkosisällöt mainitaan lähes samalla tasolla naisilla ja miehillä (39 prosenttia vs. 38 prosenttia), ja ne vaihtelevat vain hieman iän mukaan: 25–30-vuotiaiden osuus on 37 prosenttia ja 15–18-vuotiaiden 41 prosenttia. Itseohjautuva oppiminen on sitä vastoin yleisempää iäkkäiden vastaajien keskuudessa: 36 prosenttia 25–30-vuotiaista oppi itseohjautuvan lukemisen, tutkimuksen tai käytännön kautta, kun 15–18-vuotiaista vastaava osuus oli 31 prosenttia.

Selkein ikäero koskee koulua ja yliopistoa. 40 prosenttia 15–18-vuotiaista sanoo oppineensa tekoälyyn liittyviä taitoja tässä ympäristössä viimeisten 12 kuukauden aikana. Tässä ikäryhmässä oppiminen koulussa on yhtä yleistä kuin oppiminen median tai verkkosisällön kautta (41 %), mikä tekee näistä kahdesta yleisimmästä keinosta oppia tekoälyyn liittyviä taitoja. 19–24-vuotiaista 34 prosenttia ilmoitti oppineensa tekoälyyn liittyviä taitoja koulussa tai yliopistossa viimeksi kuluneiden 12 kuukauden aikana. Tehdään siitä toiseksi yleisin oppimiskanava median tai verkkosisällön jälkeen (39 %). 25–30-vuotiaista 23 prosenttia on oppinut tekoälyyn liittyviä taitoja koulussa tai yliopistossa viimeksi kuluneiden 12 kuukauden aikana.

Koulutuserot ovat vähäisemmät, mutta korkea-asteen tutkinnon suorittaneet nuoret mainitsevat hieman todennäköisemmin kuin heikommin koulutetut itseohjautuvan oppimisen (35 % vs. 29 %) ja yhteisölliset tai vapaaehtoiset toimintaympäristöt (18 % vs. 14 %). Ammattiaseman mukaan nuoret, joilla ei ole ammatillista toimintaa, ovat todennäköisemmin oppineet käyttämään tekoälyä viimeisten 12 kuukauden aikana tiedotusvälineiden tai verkkosisällön kautta (43 prosenttia vs. 39 prosenttia) ja erityisesti koulun tai yliopiston kautta (38 prosenttia vs. 29 prosenttia).

Näkyvin ero on myös organisaatioihin osallistuvien ja niiden, jotka eivät osallistu, välillä. Organisaatioihin osallistuvat nuoret ovat paljon todennäköisemmin kuin ne, jotka eivät ole oppineet tekoälyvälineiden ymmärtämiseen ja käyttöön liittyviä taitoja viimeisten 12 kuukauden aikana yhteisössä tai vapaaehtoistyössä (20 % vs. 4 %). Sama ero näkyy julkisissa tapahtumissa tai tiedotuskampanjoissa (18 % vs. 5 %). Tekoälyoppiminen on yleisesti ottaen yleistä eri profiileissa, mutta nuoremmat vastaajat ja organisaation toimintaan osallistuneet raportoivat useammin jäsennellyistä ja kollektiivisista kanavista.

6. Tekniset eritelmät

Demoscopy toteutti 19. kesäkuuta – 1. heinäkuuta 2026 tämän Flash-eurobarometrin 585 Euroopan komission koulutuksen, nuorisoasioiden, urheilun ja kulttuurin pääosaston pyynnöstä. Kyselyä koordinoi viestinnän pääosasto (viestinnän pääosaston yleisen mielipiteen ja kansalaisten osallistumisen yksikkö).

Tämä Flash-eurobarometri kattaa 15–30-vuotiaat nuoret kaikissa EU:n 27 jäsenvaltiossa. Tämä kohdejoukko vastaa Flash Eurobarometri -puitesopimuksessa määriteltyä STG1:tä (erityinen kohderyhmä 1). Yhteensä 26 806 haastattelua suoritettiin tietokoneavusteisen verkkohaastattelun (Computer Assisted Web Interviewing, CAWI) kautta.

Haastattelujen määrä maittain

EU	26807	Latvia	00:00:00
Belgia	1022	Liettua	104
Bulgaria	1031	Luxemburg	501
Tšekki	1024	Unkari	1009
Tanska	1023	Malta	503
Saksa	1172	Alankomaat	1003
Viro	1003 .	Itävalta	105
Irlannin tasavalta	1073 -	Puola	1001
Kreikka	1007	Portugali	1192
Espanja	1007	Romania	1183
Ranska	995	Slovenia	1013
Kroatia	1021	Slovakia	1030
Italia	1173	Suomi	1032
Kypros	521	Ruotsi	1138

Virhemarginaali

Tutkimustuloksiin sovelletaan otannan toleransseja. Virhemarginaali ilmaisee kvantitatiivisesti kyselyn tulokseen liittyvän epävarmuuden (tai luottamuksen siihen). Mitä enemmän haastatteluja yleensä tehdään (otoskoko), sitä pienempi on virhemarginaali. Otos 500 tuottaa virhemarginaalin, joka on enintään 4,4 prosenttiyksikköä, ja otos 1 000 tuottaa virhemarginaalin, joka on enintään 3,1 prosenttiyksikköä.

Otannassa sallituista poikkeamista johtuvat tilastolliset marginaalit
(95 prosentin luottamustasolla)

eri otoskoot ovat riveissä	sarakkeissa on erilaisia havaittuja tuloksia						
	5,00 %	10,00 %	25,00 %	50,00 %	75,00 %	90,00 %	95,00 %
n=50	±6,0	±8,3	±12,0	±13,9	±12,0	±8,3	±6,0
n=100	±4,3	±5,9	±8,5	±9,8	±8,5	±5,9	±4,3
n=200	±3,0	±4.2	±6,0	±6,9	±6,0	±4.2	±3,0
n=500	±1,9	±2,6	±3,8	±4,4	±3,8	±2,6	±1,9
n=1000	±1,4	±1,9	±2,7	±3,1	±2,7	±1,9	±1,4
n=1500	±1,1	±1,5	±2,2	±2,5	±2,2	±1,5	±1,1
n=2000	±1,0	±1,3	±1,9	±2,2	±1,9	±1,3	±1,0

7. Qu estionnaire

Haastattelutila: Verkossa (CAWI)

Kohderyhmä: 15–30-vuotiaat nuoret.

C yliannostus: 27 EU:n jäsenvaltiota

Kenttätyöpäivät: kesäkuuta – 1. heinäkuuta 2026.

Näyte si ze: 26 806 haastattelua (noin 1 000 suuremmissa maissa ja 500 pienemmissä maissa)

Sosiaalis-demografiset kysymykset: ikä, sukupuoli, koulutus, ammatti, alue, kaupungistuminen, kotitalouden kokoonpano

YLEISET KYSYMYKSET

EU:n nuorisostrategia

[KAIKKI]

Kysymys 1. Mitkä seuraavista ovat mielestäsi tärkeimpiä nuorisopolitiikan tulosten kannalta? Valitse enintään kolme vaihtoehtoa.

(MAXIMUM THREE ANSWERS POSSIBLE)

(OHJEET: RANDOMISE ITEMS)

1. Tavoitteet, joilla puututaan nuorten todellisiin ongelmiin

2. Yhteistyö kaikilla tasoilla – paikallisella, alueellisella, kansallisella ja EU:n tasolla

3. Varmistetaan, että nuorilla ja nuorisojärjestöillä on mahdollisuus vaikuttaa päätöksiin

4. Varmistetaan, että nuoret tietävät toimintapolitiikoista ja mahdollisuuksista

5. Rahoitustuen tarjoaminen nuoriso-ohjelmille ja -aloitteille

6. Päätösten tekeminen faktojen ja tutkimuksen avulla

7. Varmistetaan, että politiikat todella toteutetaan ja että niitä tarkistetaan asianmukaisesti

8. Nuoriin vaikuttavien politiikan alojen yhdistäminen

9. Ei mitään näistä

10. En osaa sanoa

Kansalaiskasvatus

[KAIKKI]

Q2 Oletko oppinut viimeisten 12 kuukauden aikana jotain uutta seuraavista aiheista?

(MULTIPLE ANSWERS POSSIBLE)

(OHJEET: JÄRJESTELMÄT 1–5)

1. Demokraattiset prosessit, poliittinen osallistuminen ja instituutiot

2. Ihmisoikeudet ja sosiaalinen oikeudenmukaisuus

3. Tasa-arvo, monimuotoisuus ja syrjimättömyys

4. Ympäristön kestävyys

5. Medialukutaito ja digitaalinen lukutaito sekä disinformaation tunnistaminen

6. Ei mikään edellä mainituista

7. En osaa sanoa

[ASK IF Q2 = 1 tai 2 tai 3 tai 4 tai 5]

Q3 Miten opit näistä aiheista?

(MULTIPLE ANSWERS POSSIBLE)

(OHJEET: RANDOMISE ITEMS 1-6)

1. Koulussa tai yliopistossa (kurssit, opetussuunnitelman ulkopuolinen toiminta)

2. Osallistumalla nuorisokerhoihin, kansalaisjärjestöihin ja vapaaehtoistoimintaan

3. Perinteisen median (esim. televisio, radio, sanomalehdet), digitaalisen median (esim. sosiaalinen media, podcastit, blogit) kautta

4. Itseohjautuvan lukemisen tai tutkimuksen kautta

5. Perheen tai ystävien kanssa käytävien keskustelujen kautta

6. Yleisötilaisuuksissa tai tiedotuskampanjoissa

7. Ei mikään edellä mainituista

8. En osaa sanoa

KYSYMYKSET

Nuorten osallistuminen kansalaistoimintaan

MODIFIED TREND – FL 545 (2024) – Q1

[KAIKKI]

Q4. Mitkä ovat mielestäsi tehokkaimmat toimet, joilla päätöksentekijät saavat nuorten äänen kuuluviin? Voit valita enintään kolme vastausta.

(Kolmen vastauksen jälkeen)

(OHJEET: RANDOMISE-ryhmät 1–8)

1. Äänestäminen paikallisissa, kansallisissa tai Euroopan parlamentin vaaleissa

2. Osallistuminen poliittisiin liikkeisiin, puolueisiin tai ammattiliittoihin

3. Yhteydenotto poliitikkoon jostakin asiasta

4. Vapaaehtoistyö hyväntekeväisyys- tai kampanjajärjestössä

5. Tiettyjen tuotteiden boikotointi tai ostaminen poliittisista, eettisistä tai ympäristöön liittyvistä syistä

6. Osallistuminen opiskelija- tai nuorisojärjestöihin

7. Osallistuminen ehdotettuja poliittisia aloitteita koskevaan julkiseen kuulemiseen (verkossa tai sen ulkopuolella), myös EU:n nuorisodialogissa tai eurooppalaisissa kansalaispaneeleissa

8. Osallistuminen sosiaaliseen mediaan ilmaisemalla mielipiteeni, käyttämällä hashtageja tai muuttamalla esimerkiksi profiilikuvaani

9. Muuta

10. Mikään näistä ei ole tehokas

11. En osaa sanoa

TREND – FL 545 (2024) – toinen neljännes

[KAIKKI]

Kysymys 5. Oletko viimeksi kuluneiden 12 kuukauden aikana osallistunut seuraavien organisaatioiden toimintaan? Valitse kaikki soveltuvat vaihtoehdot.

(MULTIPLE ANSWERS ALLOWED)

(OHJEET: RANDOMISE ITEMS 1 - 7)

1. Urheiluseura

2. Nuorisokerho, vapaa-ajankerho tai mikä tahansa nuorisojärjestö

3. Kulttuurijärjestö

4. Poliittinen järjestö tai puolue

5. Organisaatio, jolla on vapaaehtoistoimintaa

6. Ilmastonmuutoksen/ympäristöasioiden alalla toimiva organisaatio

7. Ihmisoikeuksia tai globaalia kehitystä edistävä järjestö

8. Muut nuorisojärjestöt, klubit, kansalaisjärjestöt jne.

9. Ei mitään näistä

10. En osaa sanoa

TREND – FL 545 (2024) – kolmas neljännes

[ASK IF Q5 = 9 (ei mikään näistä)]

Kysymys 6. Mistä syistä et ole osallistunut tähän toimintaan? Valitse kaikki soveltuvat vaihtoehdot.

(MULTIPLE ANSWERS ALLOWED)

(OHJEET: RANDOMISE ITEMS 1-6)

1. Minulla ei ole aikaa

2. En ole kiinnostunut

3. Minulla ei ole varaa siihen

4. En ole vielä ajatellut sitä

5. En tiedä, miten tämä tehdään.

6. En ymmärrä asioita tarpeeksi

7. Kukaan ei ole koskaan pyytänyt tai kutsunut minua osallistumaan

8. En tiennyt pystyväni tähän.

9. Nämä toiminnot ovat liian kaukana. Sinne on vaikea päästä kotoa (esim. julkisilla liikennevälineillä)

10. Muuta

11. En osaa sanoa

TREND – FL 545 (2024) – Q4a

[KAIKKI]

Kysymys 7a. Oletko ryhtynyt kuluneen vuoden aikana toimiin yhteiskunnan muuttamiseksi esimerkiksi allekirjoittamalla vetoomuksen, osallistumalla mielenosoitukseen tai lähettämällä kirjeen poliitikolle?

(Vain yksi vastaus)

(OHJEET: ESIMERKKI)

1. Kyllä

2. Ei

3. En osaa sanoa

TREND – FL 545 (2024) – Q4b

[ASK IF Q7a = 1 (Kyllä)]

Kysymys 7b. Millä aloilla yritit muuttaa yhteiskuntaa (esimerkiksi allekirjoittamalla vetoomuksen, osallistumalla ralliin tai lähettämällä kirjeen poliitikolle)?

(MULTIPLE ANSWERS ALLOWED)

(OHJEET: RANDOMISE ITEMS 1 - 7)

1. Ilmastonmuutos ja ympäristönsuojelu

2. Terveys ja hyvinvointi

3. Taloudellinen eriarvoisuus ja hyvinvointimenot

4. Yhdenvertaiset oikeudet sukupuolesta, rodusta tai seksuaalisuudesta riippumatta

5. Ihmisoikeudet

6. Sodat ja konfliktit

7. Demokratia ja oikeusvaltioperiaate

8. Muuta

9. En osaa sanoa

Lausunto EU:n ja EU:n nuorisotarjonnasta

MODIFIED TREND – FL 545 (2024) – Q5

[KAIKKI]

Kysymys 8. Tunnetko jonkin seuraavista tavoista tehdä yhteistyötä Euroopan unionin kanssa?

(MULTIPLE ANSWERS ALLOWED)

(OHJEET: RANDOMISE-ryhmät 1–8)

1. EU:n nuorisodialogi tai EU:n nuorisokonferenssi

2. Eurooppalaiset kansalaispaneelit

3. Julkiset kuulemiset

4. Euroopan parlamentin vaalit

5. EU:n sosiaalisen median kanavat ja verkkosivustot (Euroopan nuorisoportaali)

6. Vierailu EU:n toimielimiin

7. Euroopan nuorisoviikko tai Euroopan nuorisotapahtuma

8. Yhteydenotot komission jäseneen tai Euroopan parlamentin jäseneen

9. Osallistuminen EU:n omassa maassasi järjestämiin tapahtumiin

10. Eurooppalainen kansalaisaloite

11. Ei mitään näistä

12. En osaa sanoa

TREND – FL 545 (2024) – Q6

[KAIKKI]

Kysymys 9. Mitä seuraavista lähteistä käytät pitääksesi itsesi ajan tasalla EU:sta?

(MULTIPLE ANSWERS ALLOWED)

(OHJEET: RANDOMISE ITEMS 1 - 7)

1. Sosiaalinen media
2. Verkkolehdistö, podcastit ja/tai uutisalustat
3. Kirjalliset (painetut) lehdet (esim. sanomalehdet, viikko- tai kuukausilehdet jne.)
4. TV
5. Radio
6. Keskustelut ystävien, perheen tai työtovereiden kanssa
7. Koulu tai yliopisto
8. Muuta
9. Ei mitään, en pysy ajan tasalla EU:sta
10. En osaa sanoa

TREND – FL 545 (2024) – Q7

[KAIKKI]

Kysymys 10. Oletko koskaan osallistunut johonkin seuraavista aktiviteeteista?

(MULTIPLE ANSWERS ALLOWED)

(OHJEET: JÄRJESTELMÄT 1–5)

1. Opiskelu, harjoittelu tai oppisopimuskoulutus toisessa EU-maassa
2. Osallistuminen kulttuuri-/urheilutoimintaan toisessa EU-maassa
3. Osallistuminen poliittiseen toimintaan toisessa EU-maassa
4. Vapaaehtoistoiminta tai vastaava toiminta toisessa EU-maassa
5. Työskentely toisessa EU-maassa
6. Ei mitään näistä
7. En osaa sanoa

TREND – FL 545 (2024) – Q8

[ASK IF Q10 = 6 (ei mikään näistä)]

Kysymys 11. Mikä esti sinua osallistumasta tällaiseen toimintaan? Valitse kaikki soveltuvat vaihtoehdot.

(MULTIPLE ANSWERS ALLOWED)

(OHJEET: RANDOMISE-ryhmät 1–9)

1. Ei kiinnosta
2. Riittämättömät vieraiden kielten taidot
3. Olen toisen henkilön huoltaja kotona, joten en voi poistua maasta
4. Vanhempani/perheeni/kumppanini/ystäväni lannistavat minua lähtemästä ulkomaille
5. En tunne itseäni riittävän itsenäiseksi lähteäkseni ulkomaille pidemmäksi aikaa
6. Taloudellisten resurssien puute
7. Ulkomaanmatkamahdollisuuksista ei ole tietoa
8. Sellaisten mahdollisuuksien puute ulkomailla, jotka vastaisivat etujani
9. Kokemusta ei tunnustettaisi kotona
10. Muuta
11. En osaa sanoa

TREND – FL 545 (2024) – Q9

[ASK IF Q10 = 1, 2, 3, 4 tai 5]

Kysymys 12. Oletko samaa vai eri mieltä siitä, että näihin toimintoihin osallistuminen...? Valitse kaikki, mistä olet samaa mieltä.

(MULTIPLE ANSWERS ALLOWED)

(OHJEET: RANDOMISE-ryhmät 1–9)

1. Lisäsin tietämystäni muista Euroopan maista
2. Sain minut tuntemaan itseni eurooppalaisemmaksi
3. Lisään myöhemmin kiinnostustani asua toisessa Euroopan maassa (työn tai koulutuksen vuoksi)
4. Kiinnostuin enemmän eurooppalaisista aiheista
5. Kiinnostukseni vieraita kieliä kohtaan kasvoi
6. Sain minut tietoisemmaksi muista kulttuureista ja arvoista
7. Lisääntynyt itseluottamustani
8. Antaa minulle mahdollisuuden sopeutua paremmin uusiin tilanteisiin tulevaisuudessa
9. Antaa minun saada ystäviä helpommin
10. Muuta
11. Ei mitään näistä
12. En osaa sanoa

TREND – FL 545 (2024) – Q10

[KAIKKI]

Kysymys 13. Seuraavassa on joitakin EU:n rahoittamia mahdollisuuksia, joiden avulla nuoret voivat oleskella toisessa EU-maassa. Mistä, jos mistä, olet kuullut?

(MULTIPLE ANSWERS ALLOWED)

(OHJEET: RANDOMISE ITEMS, KEEP 1-5 RYHMÄT)

1. Erasmus+ opiskelijoille (18-vuotiaat)
2. Erasmus+ -ohjelma oppilaille (11–18-vuotiaat)
3. Erasmus+ -ohjelma oppisopimuskoulutettaville
4. Erasmus+ -nuorisovaihto
5. Erasmus+ nuorille yrittäjille
6. DiscoverEU
7. Euroopan solidaarisuusjoukot
8. Ei mitään näistä
9. En osaa sanoa

TREND – FL 545 (2024) – Q11

[KAIKKI]

Kysymys 14. Sanoisitko, että EU:n toimet vaikuttavat jokapäiväiseen elämääsi vai eivät?

(Vain yksi vastaus)

(OHJEET: ESIMERKKI)

1. Kyllä, hyvin paljon
2. Kyllä, jossain määrin
3. Ei, ei paljon
4. Ei, ei lainkaan
5. En osaa sanoa

TREND – FL 545 (2024) – Q12

[KAIKKI]

Kysymys 15. Mitä odotatte Euroopan unionilta sukupolveltanne? Voit valita enintään kolme vastausta.

(Kolmen vastauksen jälkeen)

(OHJEET: RANDOMISE-ryhmät 1–9)

1. Ympäristöystävällisen politiikan edistäminen ja ilmastonmuutoksen torjuminen

2. Nuorten työllistymismahdollisuuksien lisääminen

3. Köyhyyden sekä taloudellisen ja sosiaalisen eriarvoisuuden torjunta

4. Vahva rooli terveyshaasteisiin vastaamisessa

5. Rauhan säilyttäminen, kansainvälisen turvallisuuden vahvistaminen ja kansainvälisen yhteistyön edistäminen

6. Ihmisoikeuksien, demokratian ja yhteisten eurooppalaisten arvojen edistäminen

7. Yhteiskunnan digitalisaation edistäminen

8. Osallistavien yhteiskuntien edistäminen, mukaan lukien sukupuolten tasa-arvo ja syrjinnän torjunta

9. Eri puolilta EU:ta tulevien nuorten tuominen yhteen

10. Muuta

11. En osaa sanoa

Digitaalinen koulutus / disinformaatio / medialukutaito

[KAIKKI]

Kysymys 16. Missä määrin olet samaa tai eri mieltä seuraavista tekoälyä koskevista väittämistä?

(Yksi vastaus PER LINE)

(OHJEET: Yksittäinen viini – RANDOMIZE 1–4)

• Täysin samaa mieltä

• Päätä sopia

• Päätä olla eri mieltä

• Täysin eri mieltä

• En osaa sanoa

1. Luotan kykyyni käyttää tekoälytyökaluja turvallisesti.

2. Luotan kykyyni käyttää tekoälytyökaluja tavoittelemieni tulosten saavuttamiseksi.

[KAIKKI]

Kysymys 17 Missä tai missä olet viimeksi kuluneiden 12 kuukauden aikana oppinut tekoälytyökalujen ymmärtämiseen ja käyttöön liittyviä taitoja?

(MULTIPLE ANSWERS ALLOWED)

(OHJEET: RANDOMISE ITEMS 1-6)

1. Koulussa tai yliopistossa (esim. luokat, kurssit, opetussuunnitelman ulkopuolinen toiminta)

2. Yhteisöllisessä tai vapaaehtoisessa ympäristössä (esim. nuorisokerhot, kansalaisjärjestöt, vapaaehtoistyö, työpajat)

3. Median tai verkkosisällön kautta (esim. sosiaalinen media, podcastit, blogit, uutiset)

4. Itseohjautuvan lukemisen, tutkimuksen tai käytännön kautta

5. Perheen tai ystävien kanssa käytävien keskustelujen kautta

6. Yleisötilaisuuksissa tai tiedotuskampanjoissa

7. Ei mikään edellä mainituista

8. En osaa sanoa

6. Sukupolvien välinen oikeudenmukaisuus

[KAIKKI]

Kysymys 18. Missä määrin olet henkilökohtaisesti samaa tai eri mieltä seuraavista väittämistä?

(Yksi vastaus PER LINE)

(OHJEET: RANDOMISE ITEMS)

• Täysin samaa mieltä

• Päätä sopia

• Päätä olla eri mieltä

• Täysin eri mieltä

• En osaa sanoa

1. Päättäjät ottavat (MAASSA) huomioon päätöstensä pitkän aikavälin seuraukset

2. EU:n poliittiset päättäjät ottavat huomioon päätöstensä pitkän aikavälin seuraukset

3. (MAASSA) nuorilla on samat mahdollisuudet menestyä elämässä kuin samanikäisillä nuorilla 30 vuotta sitten.

4. (MAASSA) 30-vuotiailla nuorilla on samat mahdollisuudet menestyä kuin samanikäisillä nuorilla nykyään.

Huomautukset

Alkuperäisessä pdf-tiedostossa hänen merkkinsä näyttävät oudoilta, erityisesti kuvissa: jotkut merkit puuttuvat kopiointi-tahnatoimintojen aikana, erityisesti apostrofeja, isoja kirjaimia ja kysymysmerkkejä.

Esimerkiksi sivun 8 ensimmäisessä kuvassa:

- Ylintä riviä (otsikkoriviä) kopioitaessa kysymysnumero Q18 korvataan numerolla 1 ja viimeinen kysymysmerkki katoaa.

- Seuraavilla riveillä suluissa oleva ilmaus "(MAA)" muutetaan muotoon " U U T Y ".

Nämä oudosti puuttuvat merkit esiintyvät myös itse tekstissä (esimerkiksi sivulla 6, viimeisen kappaleen alussa olevassa ensimmäisessä sarakkeessa sana katoaa kopiointiprosessin aikana).

On mahdollista, että jäljelle jää muita virheitä. Lähetä meille viesti, jotta voimme korjata ne.

Kysymys 10 osoittaa, että toisessa Euroopan unionin jäsenvaltiossa toimintaa harjoittavien nuorten eurooppalaisten osuus on kasvussa. Tämä on myönteistä kehitystä (vaikka hiilijalanjälki on otettava huomioon: ulkomaille matkustaminen johtaa korkeampiin hiilidioksidipäästöihin).

Kysymys Q12 kysyy näiltä samoilta henkilöiltä, mitä etuja he ovat saaneet ajastaan ulkomailla. Positiivisten vastausten prosenttiosuus laskee merkittävästi.

Vaikuttaa siis siltä, että mitä enemmän nuoret eurooppalaiset matkustavat ulkomaille, sitä vähemmän kokemus houkuttelee heitä.

Digitaalinen koulutus: Ainoat kysymykset koskevat tekoälyä. Tämä on vain yksi digitaalisen koulutuksen osa-alue, vaikka se onkin ajankohtaisin.